

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาที่เรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์
สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก

นางบุษบา พินแทร์

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจาก
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก ประจำปี 2549

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์
สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

นางนุชนา พินแทร์

พ.ศ. 2549

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจาก
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ประจำปี 2549

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ คุณปันดดา ศรีสุวรรณ คร.ล้านนา เอี่ยมสะอาด และนักศึกษาผู้ทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ได้ทำการสนับสนุนให้ความอนุเคราะห์ในการทำวิจัยด้วยดีตลอดมา

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รศ.ดร. อุไรวรรณ วิจารณกุล และรศ.ฤกษ์ชัย คุณปุกการ ในการให้คำแนะนำและช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของงานวิจัย จนกระทั่งสามารถจัดทำรายงานการวิจัยฉบับนี้ให้สำเร็จถูกต้องได้อย่างสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับความเมื่อยล้าและความช่วยเหลือของทุกท่านที่ได้กล่าวนานนานแล้ว ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลกส่วนที่ให้โอกาสได้ทำงานวิจัยเรื่องนี้

บุญนา หินเชาว์

ผู้วิจัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาการผลิตสีสิ่งพิมพ์
	สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ชื่อผู้วิจัย	นางบุษบา หินเข้าร์
คณะ	วิทยาการจัดการ
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ปีการศึกษา	2549

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาการผลิตสีสิ่งพิมพ์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามและ เพื่อหาประสิทธิภาพของ บทเรียนตามเกณฑ์ 80/80 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 โปรแกรมนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเนื้อหาในบทเรียนเกี่ยวกับ การผลิตสีสิ่งพิมพ์และแบบทดสอบ โดยกลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกใช้ทดลองเนื้อหา ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มที่สองเพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผล

ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาการผลิตสีสิ่งพิมพ์ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.80/81.60 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ซึ่งมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้เป็นบทเรียนได้

Title : The Development of Computer Aided lessons of Printing Production Subject for Undergraduate Students, Pibulsonkram Rajabhat University

Researcher : Ms. Busaba Hintao

Faculty : Management Science

University : Pibulsonkram Rajabhat University

Year : 2007

Abstract

The proposes of the study were to develop Computer Aided lessons of Printing Production Subject for Undergraduate Students, Pibulsonkram Rajabhat University and to find out the efficiency of the lessons, according to the standard of 80/80. The random samples were third year undergraduate students, from Communication Arts program, Faculty of Management Science, Pibulsonkram Rajabhat University. It was an experimental-based research on students learning the subject of Printing Production including its lessons. The samples were divided into two groups. The first group was tested for the efficiency of computer Aided lessons and the second one was examined for the indication of effectiveness

The study showed that Computer Aided lessons of Printing Production Subject that was developed by the researcher had 82.80/81.60 efficiency which was higher than the standard of 80/80. Therefore the lessons were efficient and suitable for learning.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
คิดติกรรมประภาค	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	3
1.4 สมมติฐานการวิจัย	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
2.1 คอมพิวเตอร์ช่วยสอน	7
2.2 ลักษณะรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์	36
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	38
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	42
3.1 กลุ่มตัวอย่าง	42
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	42
3.3 การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	42
3.4 การสร้างแบบประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน	45
3.5 การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	46
3.6 การทดลองจริง	47
3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิจัย	49
4.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสื่อถึงพิมพ์จากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา	49
4.2 ผลการประเมินความเหมาะสมของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสื่อถึงพิมพ์จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อเทคโนโลยี การศึกษา	51
4.3 ผลการประเมินหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสื่อถึงพิมพ์ จากการทดลองรายบุคคล โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ 80/80	53
4.4 ผลการประเมินหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสื่อถึงพิมพ์ จากการทดลองกลุ่มย่อย โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ 80/80	54
4.5 ผลการประเมินหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสื่อถึงพิมพ์ จากการทดลองจริง โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ 80/80	55
บทที่ 5 สรุป อกป้าย และข้อเสนอแนะ	56
5.1 สรุปผลการวิจัย	56
5.2 อกป้ายผลการวิจัย	56
5.3 ข้อเสนอแนะการวิจัย	58
บรรณานุกรม	60
ภาคผนวก	64

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ผลการประเมินความเหมาะสมของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ ที่สร้างเสริมแก่ว่าจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา	49
2 ผลการประเมินความเหมาะสมของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ ที่สร้างเสริมแก่ว่าจากผู้เชี่ยวชาญ ด้านสื่อ และเทคโนโลยีการศึกษา	51
3 ผลการประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิต สื่อสิ่งพิมพ์ ใน การทดลองรายบุคคล โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ 80/80	53
4 ผลการประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิต สื่อสิ่งพิมพ์ จาก การทดลองกลุ่มย่อย โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ 80/80	54
5 ผลการประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิต สื่อสิ่งพิมพ์ จาก การทดลองจริง โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ 80/80	55
6 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบหลังเรียน	66

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้พัฒนาสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงอยู่เสมอ เพราะอยู่ในยุคใหม่หรือยุคไอที (IT : information Technology) ที่มีข้อมูลข่าวสารมากมาย ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเร็ว โดยเฉพาะครูซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ครูจึงมีโอกาสทำความเข้าใจและเปลี่ยนแปลงแนวคิดความคิด เปลี่ยนแปลงรูปแบบของการสอนให้สนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ในมาตรา 15 (3) ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กล่าวถึงการศึกษาตามอัธยาศัยว่า “เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพความพร้อมและ โอกาส โดยการศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ” และมาตรา 22 กล่าวถึงการจัดการศึกษาว่า “ต้อง มีดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ”

ดังนั้น ครูจะต้องมีการพัฒนาปรับปรุงด้านการเรียนการสอนอยู่เสมอ เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนและสังคมที่เปลี่ยนไป หน้าที่สำคัญที่สุดของครูคือ ต้องหาวิธีการสอน เทคนิคการสอน การนำสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษาเข้ามาช่วยในการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลลัพธ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น แนวทางดังกล่าวจึงเป็นสิ่งกระตุ้นให้ครูนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบันที่พัฒนาอย่างรวดเร็วเข้ามาส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะ “คอมพิวเตอร์” (Computer) มาใช้เป็นสื่อสำหรับการเรียนการสอน ได้เป็นอย่างดีและมีการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ให้สอดคล้องกับหลักสูตรและเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นรูปแบบของการเรียนการสอนที่ตอบสนองการเรียนรู้รายบุคคลได้เป็นอย่างดี เมื่อจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นลักษณะการนำคอมพิวเตอร์มาใช้สอนเนื้อหา การทบทวน การทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบ โดยคอมพิวเตอร์เสนอเนื้อหาซึ่งเป็นทั้งในรูปอักษร ภาพกราฟิก คำานคำตอบ รับคำตอบจากผู้เรียน ตรวจคำตอบ และแสดงผลการเรียน

ในรูปของข้อมูลข้อนกับให้แก่ผู้เรียน สามารถเรียนได้ตามโอกาสที่ผู้เรียนต้องการ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังเก็บเนื้อหาไว้ได้ และพร้อมใช้งานได้ทันทีเมื่อต้องการ ให้ความรู้ความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่นสูง สามารถช่วยผู้เรียนที่เรียนไม่ทันผู้อื่นในชั้นเรียนให้มีโอกาสได้เรียนกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อเป็นการช่วยสอนเสริมในบทเรียนนั้น ๆ หรือช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคล อีกทั้งการนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้ในการเรียนการสอน เป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนวิชาต่าง ๆ ของผู้เรียนมีผลลัพธ์ที่ทางการเรียนสูงขึ้นได้ เช่น วิชาบางวิชาที่มีเนื้อหางานเนื้อหาที่ผู้สอนไม่สามารถอธิบายให้ผู้เรียนได้หมดงเห็นภาพได้อย่างง่าย ๆ ก็สามารถใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพราะคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีลักษณะเป็นสื่อส่องทางและนำเสนอสารมากกว่าสื่อชนิดอื่น ๆ

วิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ เป็นวิชาที่มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำเนินการทำรายงาน ความรู้เรื่องหลักการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์มาประยุกต์ใช้ปฏิบัติงานออกแบบ และผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบและสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งเนื้อหาของสิ่งพิมพ์เพียงอย่างเดียวไม่สามารถช่วยสร้างความน่าสนใจแก่สิ่งพิมพ์ได้ ต้องอาศัยกระบวนการออกแบบที่ดีตามดึงความสามารถดึงดูดความสนใจของผู้อ่านสิ่งพิมพ์ได้ อีกทั้งการออกแบบสิ่งพิมพ์ที่ดีก็จะทำให้สิ่งพิมพ์สามารถที่จะสื่อสารหรือส่งข้อมูลไปยังผู้พบเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการที่ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ให้กับนักศึกษามาหลายรุ่น จึงทำให้ทราบนักศึกษาไม่เข้าใจเรื่องหลักการออกแบบสิ่งพิมพ์อย่างถ่องแท้ ก็จะไม่สามารถผลิตสื่อสิ่งพิมพ์รูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ สาเหตุหลักของการที่ทำให้ผู้เรียนไม่บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ อาจเนื่องมาจากการขาดความตั้งใจ จำนวนผู้เรียนในชั้นมากเกินไป ผู้สอนอธิบายไม่แจ่มแจ้งชัดเจน เพราะในภาคทฤษฎีจะใช้วิธีสอนแบบบรรยายโดยไม่มีสื่ออื่นมาช่วยในการสอน ซึ่งสภาพการณ์จริง ๆ แล้ว จะต้องอธิบายเนื้อหาโดยใช้ภาพประกอบเป็นตัวอย่าง เพื่อแสดงให้ผู้เรียนได้เข้าใจถึงหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น ลักษณะของการจัดวางองค์ประกอบ เทคนิคเกี่ยวกับการใช้ภาพประกอบ การเลือกใช้สื่อในการพิมพ์ ฯลฯ จึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้

จากสภาพดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนสาขาวิชานิเทศศาสตร์ ซึ่งต้องผลิตบัณฑิตด้านนิเทศศาสตร์ไปรับใช้สังคม นักนิเทศศาสตร์จะต้องเป็นผู้เผยแพร่ข้อมูลของหน่วยงาน เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องให้แก่ประชาชน ดังนั้นนักนิเทศศาสตร์ผู้ที่มีคุณภาพจะต้องเลือกใช้และผลิตสื่อชนิดต่าง ๆ ได้ร่วมทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถประยุกต์ความรู้เรื่องหลักการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ไปใช้ในการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาเป็นสื่อการสอนเพื่อช่วยผู้สอนในการสอนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมี

ความสนใจเรียนมากยิ่งขึ้น และเข้าใจเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว เพราะการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นวิธีการสอนที่ประยุกต์คุณสมบัติของคอมพิวเตอร์ กับหลักทดลองภูมิการเรียนรู้ต่าง ๆ มาใช้ ดังแต่การจัดเตรียมเนื้อหาอย่างเป็นระบบ ซึ่งมีทั้งภาพ ตัวอักษร สีสันต่าง ๆ และเสียงประกอบ ช่วยกระตุ้นความสนใจ สามารถสร้างแรงเสริม ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในบทเรียนและมีโอกาสแสดง พฤติกรรมตอบสนองบทเรียน ทำให้ผู้เรียนแต่ละคนได้มีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนทันทีว่าถูกหรือผิด และถ้าผิดก็สามารถกลับไปตอบใหม่ได้ตามต้องการและทราบผลการประเมินและคำแนะนำในแต่ละเรื่องว่าควรเรียนซ้ำหรือคุ้มครอง หรือเรียนเรื่องต่อไป อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิด แก้ปัญหาด้วยตนเองด้วย

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความประสงค์จะพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาการผลิตสื่อสิงพิมพ์สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อจะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการผลิตสื่อสิงพิมพ์สูงขึ้น และนำความรู้ที่ได้จากเนื้อหาดังกล่าวไปประยุกต์ใช้กับงานออกแบบชิ้นงานรูปแบบอื่น ๆ ได้อีกด้วย ผู้สอนยังสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในวิชาอื่น ๆ ต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาการผลิตสื่อสิงพิมพ์ ตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยใช้เกณฑ์ 80/80
- 1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วย บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาการผลิตสื่อสิงพิมพ์

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตของเนื้อหาที่จะพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การวิจัยครั้งนี้ เนื้อหาวิชาที่ผู้วิจัยนำมาสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็น เนื้อหาวิชาการผลิตสื่อสิงพิมพ์ ระดับปริญญาตรี โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยมีเนื้อหาดังนี้

- 1.3.1.1 เนื้อหาระบบความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสิงพิมพ์
- 1.3.1.2 เนื้อหาระบบหลักเกณฑ์การออกแบบ
- 1.3.1.3 เนื้อหาระบบการใช้ภาพประกอบ
- 1.3.1.4 เนื้อหาระบบการเลือกใช้สีในการพิมพ์

1.3.1.5 กระบวนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์

1.3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์

1.3.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

1.3.2.2.1 กลุ่มตัวอย่างสำหรับการทดลองใช้ ได้มาจากนักศึกษาโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ที่กำลังศึกษาอยู่ ในปีการศึกษา 2549 และไม่เคยเรียนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาก่อน จำนวน 7 ราย

- กลุ่มตัวอย่างสำหรับการทดลองใช้แบบหนึ่งต่อหนึ่ง จำนวน 3 คน โดยเป็นนักศึกษาที่มีระดับความสามารถทางการเรียนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ ต่ำ ปานกลาง และสูง ระดับละ 1 คน

- กลุ่มตัวอย่างสำหรับการทดลองใช้กับนักศึกษากลุ่มเล็ก จำนวน 15 คน โดยเป็นนักศึกษาที่มีระดับความสามารถทางการเรียนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ ต่ำ ปานกลาง และสูง ระดับละ 5 คน

- กลุ่มตัวอย่างสำหรับการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ จำนวน 30 คน โดยเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์

1.3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.3.3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่ วิธีการสอนโดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1.3.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

1.3.3.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์

1.4 สมมุตฐานในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม หลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือ CAI หมายถึง สื่อการสอนระบบมัลติมีเดียที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ประกอบด้วย ตัวอักษร สัญลักษณ์ และรูปภาพ ซึ่งนำเสนออย่างมีสีสัน หวาน อ่าน ในรูปการเคลื่อนไหวของสัญลักษณ์ ตัวอักษรและภาพ รวมทั้งเสียงบรรยายประกอบหรือเพลงบรรเลง และนำคอมพิวเตอร์มาช่วยครูในการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาของบทเรียนตามโปรแกรมที่สร้างขึ้นอย่างเป็นขั้นตอน หรือทบทวนบทเรียนช้าๆ ด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ควบคุมให้คำแนะนำและให้การช่วยเหลือ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการวัดความรู้ความเข้าใจในการตอบแบบทดสอบของนักศึกษาระหว่างเรียน และหลังจากเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ในหัวข้อ เรื่องหลักเกณฑ์การออกแบบ การใช้ภาพประกอบ การเลือกใช้สีในการพิมพ์ ซึ่งได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง คุณภาพของบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งวัดจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ ตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนจากการเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คิดเป็นร้อยละ ไม่ต่ำกว่า 80 ของคะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนทั้งหมด

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คิดเป็นร้อยละ ไม่ต่ำกว่า 80 ของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนทั้งหมด

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอน มีประสิทธิภาพมากขึ้น นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้นอกเวลาตามความพร้อมของตนเอง โดยมีครูอยู่เบื้องหลัง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ซึ่งจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

- 1.1 ความหมายของคอมพิวเตอร์
- 1.2 การปฏิรูปการศึกษากับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
- 1.3 วิัฒนาการของสื่อการสอนคอมพิวเตอร์
- 1.4 ความหมายบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
- 1.5 ประเภทของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
- 1.6 หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบและสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1.7 คุณลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ดีตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้

1.8 ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1.9 ข้อดีและข้อจำกัดของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1.10 ขั้นตอนในการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1.11 การหาประสิทธิภาพและการประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1.12 นักศึกษา

1.13 โปรแกรมมอร์เชอแวร์

2. ลักษณะรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์

- 2.1 คำอธิบายรายวิชา
- 2.2 ถุคประสงค์ทั่วไปของวิชา
- 2.3 ถุคประสงค์เชิงพฤติกรรมของวิชา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1. งานวิจัยภายในประเทศ
2. งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นไปอย่างรวดเร็ว และได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในทุกหน่วยงาน ได้ก่อให้เกิดความตื่นตัวในการนำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นเครื่องมือเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงาน รวมทั้งหน่วยงานการศึกษาที่มีความกระตือรือร้นในการนำมาเพิ่มประสิทธิภาพของการทำงานให้เข้าใจได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ดังนั้น การศึกษาสภาพของการใช้คอมพิวเตอร์ในโรงเรียน ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาของกรมวิชาการ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยการศึกษา ประสิทธิภาพการใช้คอมพิวเตอร์ในการสื่อสารทางการเรียนการสอน จึงมุ่งแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารการศึกษา การจัดการเรียนการสอน อนึ่งจากวิพากษณาการการใช้คอมพิวเตอร์ ยังแสดงให้เห็นว่าคอมพิวเตอร์ช่วยสอนช่วยในการเสริมสร้างการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนและเยาวชนให้สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต สามารถค้นหาความรู้ในโลกกว้างได้ด้วยตนเอง กรมวิชาการจึงยังคงถือความจำเป็นที่จะต้องมีข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในโรงเรียน เพื่อจะได้นำข้อค้นพบมาใช้เป็นแนวทางในการให้การส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียน เกี่ยวกับการนำคอมพิวเตอร์ไปใช้ในการพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ (พยุงศักดิ์ จันทร์สุรินทร์, วารสารกรมวิชาการ, 2541, หน้า 9)

ความหมายของคอมพิวเตอร์

คอมพิวเตอร์ (Computer) เป็นเครื่องจักรอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้ทำงานแทนมนุษย์ในด้านการคิดคำนวณ และสามารถจำข้อมูลทั้งตัวเลขและตัวอักษรได้เพื่อการเรียกใช้งาน ในครั้งต่อไป นอกจากนี้ยังสามารถจัดการกับสัญลักษณ์ (Symbol) ได้ด้วยความเร็วสูง โดยปฏิบัติตามขั้นตอนของโปรแกรมและมีความสามารถในด้านต่าง ๆ อีก เช่น การเปรียบเทียบทางตรรกศาสตร์ การรับส่งข้อมูล การเก็บข้อมูลต่าง ๆ ไว้ในตัวเครื่องได้ และสามารถประมวลผลงานจากข้อมูล ต่าง ๆ ได้ (ดร.กิตติันันท์ นลิตทอง, 2531, หน้า 160)

การปฏิรูปการศึกษาด้วยการเรียนรู้

การปฏิรูปการศึกษาหลักสูตรของสถานศึกษา มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมีความยืดหยุ่นสนับสนุนความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคมและประเทศไทย ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชน และแหล่งอื่น ๆ เน้นสื่อที่ผู้เรียนและผู้สอนใช้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียน ผู้สอน สามารถจัดทำและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเองหรือนำสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่รอบตัว และใน

ระบบสารสนเทศมาใช้ในการเรียนรู้ โดยใช้วิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อและแหล่งความรู้ โดยเฉพาะหนังสือเรียนความมีเนื้หาสาระครอบคลุมตลอดช่วงชั้นสื่อสิ่งพิมพ์ควรจัดให้มีอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ควรให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้จากศูนย์สื่อหรือห้องสมุดของสถานศึกษา

ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ควรมีความหลากหลายทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และสื่ออื่น ๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตาม เข้าใจได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง และต่อเนื่อง ตลอดเวลา เพื่อให้การใช้สื่อการเรียนรู้เป็นไปตามแนวการจัดการเรียนรู้ และพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง สถานศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่มีหน้าที่จัดการศึกษาขึ้นพื้นฐาน ควรดำเนินการดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, หน้า 23)

1. จัดทำและจัดหาสื่อที่มีอยู่ในห้องถันมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้
2. ศึกษา ค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. จัดทำและจัดหาสื่อการเรียนรู้ สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน และสำหรับเสริมความรู้ของผู้สอน
4. ศึกษาวิธีการเลือกและการใช้สื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม หลากหลาย และสอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
5. ศึกษาวิธีการวิเคราะห์และประเมินคุณภาพมาตรฐานสื่อการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นเอง และเลือกนำมาใช้ประกอบการเรียนรู้ โดยมีการวิเคราะห์และประเมินสื่อการเรียนรู้ที่ใช้อยู่นั้นอย่างสม่ำเสมอ
6. จัดหาหรือจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในสถานศึกษา และในชุมชน เพื่อการศึกษาค้นคว้าและเปลี่ยนแปลงประสบการณ์การเรียนรู้ และพัฒนาสื่อการเรียนรู้
7. จัดให้มีเครื่องเขียนและการเรียนรู้ เพื่อเรื่อง ใบง และแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ระหว่างสถานศึกษา ห้องถัน ชุมชน และสังคมอื่น
8. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานเกี่ยวกับสื่อและการใช้สื่อการเรียนรู้เป็นระยะ ๆ

วิัพนากการของสื่อการสอนคอมพิวเตอร์

สื่อการสอนคอมพิวเตอร์ คือสื่อทุกรูปแบบที่นำไปเก็บไว้และสามารถนำเสนอด้วยคอมพิวเตอร์ ดังนั้นสื่อคอมพิวเตอร์ จึงพัฒนาตามการพัฒนาของศาสตร์ด้านคอมพิวเตอร์

แนวคิดในการนำคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้เพื่อช่วยในการสอนนั้น เริ่มต้นเมื่อปี ค.ศ. 1960 ทีมมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด โดย ดร.ซัปเพส (Dr.Suppes) ได้ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการฝึกทักษะด้านคณิตศาสตร์และการใช้ภาษาสำหรับเด็กในระดับประถมศึกษา การพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ช่วยในการสอนครั้งนั้น เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้สถาบันการศึกษาหลายแห่งในสหรัฐอเมริกานำคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการเรียนการสอน อย่างไรก็ตามช่วงเวลานั้น เครื่องมืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์มีราคาแพง และมีขนาดใหญ่ จึงทำให้การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในวงจำกัด ส่วนมากจะใช้กับการเรียนการสอนเนื้อหาสาระในวิชาคอมพิวเตอร์เท่านั้น สื่อการสอนคอมพิวเตอร์จึงอยู่ในรูปของวิชาคอมพิวเตอร์เท่านั้น

ในช่วง ค.ศ. 1960-1970 เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีภาษาและโปรแกรมใหม่ ๆ เกิดขึ้น แต่เนื่องด้วยข้อจำกัดด้านราคและความจำกัดของภาษา รวมทั้งความยากของการผลิตสื่อตลอดจนการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการสอน แม้ในปี ค.ศ. 1970 จะได้มีการพัฒนาเครื่องมือในการสร้างสื่อ (Authoring Programs) ก็ยังไม่ทำให้การพัฒนาบทเรียนหรือสื่อการสอนคอมพิวเตอร์ไปได้ไกลเท่าที่ควร

ช่วงต้น ค.ศ. 1980 ในโครงการคอมพิวเตอร์ได้เข้าไปมีบทบาทมากขึ้นในโรงเรียน เพราะนักการศึกษาประเทศสหรัฐอเมริกามองแนวโน้มถึงความเกี่ยวข้องของคอมพิวเตอร์กับชีวิตคนอเมริกาในอนาคต จึงได้จัดการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์พื้นฐาน (Computer Literacy) และเป็นหลักสูตรการศึกษาของทุกโรงเรียน เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนใหญ่จึงถูกใช้ไปกับการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ เมื่อครั้นนี้เครื่องคอมพิวเตอร์มีจำนวนน้อย จึงไม่อาจจะนำไปใช้ช่วยสอนในวิชาอื่น ๆ ได้เท่าที่ควร ทั้ง ๆ ที่คۇواجاารىย์ส่วนหนึ่น มีแนวคิดจะนำคอมพิวเตอร์ไปใช้ช่วยสอนในวิชาของตน ดังนั้นสื่อการสอนที่จัดเก็บและนำเสนอด้วยคอมพิวเตอร์จึงเป็นสื่อของเนื้อหาสาระวิชาคอมพิวเตอร์เป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้การใช้คอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยสอนที่ใช้สื่อหลายรูปแบบ ทั้งเสียงและวิดีโอ ยังจะต้องมีอุปกรณ์พ่วงกับเครื่องคอมพิวเตอร์ เช่น ชุด TOPAT (Texaco Onboard of Computer Assisted Training) ซึ่งประกอบด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องเล่นเทป ควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ และ Audio Visual Projector ซึ่งใช้ในการฝึกอบรมพนักงานบนเรือสินค้า (Philip Barker, 1985, P.200) และสื่อการสอนกับประกอบด้วยสื่อหลายรูปแบบ ซึ่งยังไม่สามารถเป็นสื่อการสอนบนเครื่องคอมพิวเตอร์ได้ทั้งหมด

ตอนต้น ค.ศ. 1990 เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ได้รับการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านハードแวร์และซอฟท์แวร์ เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์มีความสามารถสูงขึ้น ขนาดเล็กลง ราคาถูกลง โรงเรียนและสถาบันการศึกษามีกำลังพอที่จะจัดหาคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้มากขึ้น อีกทั้งโปรแกรมในการช่วยสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและสร้างสื่อการสอน ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพสูงขึ้น ให้ความสะดวกทั้งในด้านการสร้าง การรวมสื่อหลายรูปแบบเข้าด้วยกันในรูปของมัลติมีเดีย รวมทั้งความสามารถของเครื่องคอมพิวเตอร์ในช่วงนี้ สามารถเก็บสื่อประเภทเสียงและวิดีโอได้ การสอนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงให้ความสะดวกขึ้น โดยใช้คอมพิวเตอร์เครื่องเดียว ไม่จำเป็นต้องมีอุปกรณ์พ่วงอย่างแต่ก่อน ทำให้สื่อบนคอมพิวเตอร์น่าสนใจและสามารถนำเข้ามาใช้ในการศึกษาได้อย่างง่ายดาย

ปี ค.ศ. 2000 นับได้ว่าเป็นปีที่คอมพิวเตอร์ได้ผ่านวิกฤตในเรื่องที่เป็นปัญหาคือ Y2K เทคโนโลยีในด้านเครื่องข่ายและอินเทอร์เน็ตเข้ามามีบทบาทในการเรียนรู้ สื่อบนคอมพิวเตอร์ได้รับการพัฒนาให้เข้าอยู่ในเครื่องข่าย สามารถจัดอยู่ในรูปของการศึกษาทางไกลผ่านอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีสื่อหลายมิติ (Hypermedia) การเชื่อมโยง (Hyperlink) การจัดรูปไฟล์หลายลักษณะ การบีบอัด รวมทั้งความจุของ Harddisk แผ่น CD-ROM และระบบ DVD ได้เป็นตัวเร่งให้สื่อบนคอมพิวเตอร์ในรูปของ CIM พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ประกอบด้วยความสามารถของโปรแกรมในการสร้างสื่อ ที่ทำให้ครุภัณฑ์สอนทั่วไปสามารถสร้างสื่อและใช้สื่อได้ง่าย ช่วยเป็นแรงเสริมอีกแรงหนึ่ง จนทำให้เรามองเห็นอนาคตของสื่อ CIM ว่าเป็นสื่อในโลกใหม่ที่ผู้สอนทุกคนจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ ไม่ว่าเขาจะสอนอยู่ในเมืองหรือโรงเรียนหลังเขา

การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในสถานศึกษา ทักษิณ สารานนท์ (2529, หน้า 57-61) ได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนว่า เริ่มนั้นที่ประเทศสหรัฐอเมริกา การทำในระยะแรกที่มีการนำคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่คือ ไอบีเอ็ม (IBM) 1500 มาใช้แต่จัดในรูปแบบที่ใช้เทอร์มินัล ซึ่งจะต้องบังผู้เรียนได้ ภาษาที่ใช้เป็นภาษาระดับสูงที่เรียกว่า ภาษาซีอิ๊ว วิชาที่ทำในตอนเริ่มนั้นคือวิชาพิสิกส์และสหศิลป์ ซึ่งกำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนโดยไม่มีอาจารย์สอน หน้าชั้น ต่อมานี้การใช้ภาษาเบสิกแทน ทำให้นักศึกษาใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ได้ง่ายขึ้น มีการเขียนโปรแกรมซีอิ๊ว ในสาขาวิชาอื่นเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

ประเทศไทยนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการศึกษาในระยะเริ่นแรกในมหาวิทยาลัยก่อน ในปี พ.ศ. 2503 ส่วนการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในระดับโรงเรียนเกิดขึ้นเนื่องจากวิถีทางการของไมโครคอมพิวเตอร์ซึ่งมีราคาถูกลง ทำให้โรงเรียนบางแห่งสามารถซื้อมาใช้ได้ ความนิยมเกี่ยวกับนำคอมพิวเตอร์มาใช้งานด้านการเรียนการสอนปรากฏขึ้นในปี พ.ศ. 2526 และความนิยมได้ขยายวงกว้างขึ้นในระดับโรงเรียนตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ลักษณะการใช้คอมพิวเตอร์ในการศึกษา มีลักษณะการใช้ที่แตกต่างตามวัตถุประสงค์พอสรุปได้ดังนี้ ซึ่งข้อ เทชะอุบล (2531, หน้า 5-11) ได้แบ่งลักษณะการใช้คอมพิวเตอร์ไว้ 4 แบบ คือ

1. การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการวางแผนและการตัดสินใจ การใช้คอมพิวเตอร์ในรูปแบบนี้เรียกว่า Computer – Managed Instruction (CMI) เป็นการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา คำราเอกสาร เป็นต้น ทำให้ผู้บริหารสามารถนำข่าวสารเหล่านี้มาใช้ในการวางแผนงานการตัดสินใจ และการตรวจสอบงานได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2. การใช้คอมพิวเตอร์ในการสอน การใช้คอมพิวเตอร์แบบนี้เรียกว่า Computer – Assisted Instruction (CAI) เป็นการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยสอน ฝึกฝนและทดสอบทบทวนแก่นักเรียน นักศึกษาแบบตัวต่อตัว โดยเฉพาะวิชาที่ต้องอาศัยการทดลองในรูปแบบของการกวิชาและการทำแบบฝึกหัด โดยให้ผู้เรียนนั่งปฏิบัติงานกับเครื่องในโคร-คอมพิวเตอร์

3. การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียนรู้ การใช้คอมพิวเตอร์แบบนี้เรียกว่า Computer – Assisted Learning (CAL) เป็นการนำคอมพิวเตอร์มาให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียน ซึ่งมักจะเป็นในรูปแบบของการใช้จำลองการปฏิบัติเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รู้จักเรียนรู้และค้นคว้าด้วยตนเอง

4. การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการวัดผล การใช้คอมพิวเตอร์แบบนี้เรียกว่า Computer – Assisted Testing (CAT) เป็นการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยทำการทดสอบผู้เรียนโดยตรง พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของผู้เรียนด้วย

ปัจจุบันได้มีความพยายามและได้ดำเนินการใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนมากขึ้น ตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา ที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี – โท – เอก ในสาขาวิชาระบบทั่วไป ในการเรียนการสอนทุกระดับอาจกล่าวได้ว่า ทักษะพื้นฐานที่จะเป็นของผู้จบการศึกษาทั่ว ๆ ไปด้วย

ส่วน ลักษณะ (2532, หน้า 5-6) กล่าวว่า ลักษณะของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการเรียน การสอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จะเกี่ยวข้องกับลักษณะ คลักษณะหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งลักษณะในการใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอน ต่อไปนี้

1. เรียนรู้อย่างไรกับคอมพิวเตอร์ (Learning by Computer) เป็นการเรียนรู้หน้าที่และส่วนประกอบการทำงานของคอมพิวเตอร์ไปจนถึงภาษาโปรแกรมคอมพิวเตอร์และใช้ได้

2. เรียนโดยอาศัยคอมพิวเตอร์ (Learning by Computer) มีลักษณะการใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือช่วยในการเรียน โดยเน้นการได้ข่าวสารความรู้ความจริงจากคอมพิวเตอร์แบบตรงไปตรงมาคือ คอมพิวเตอร์ทำหน้าที่เพียงคล้ายกับปีกหนังสือให้อ่านทีละหน้าบันจอนเท่านั้น

3. เรียนกับอาศัยคอมพิวเตอร์ (Learning with Computer) เป็นลักษณะการใช้คอมพิวเตอร์ให้อุปกรณ์ให้การควบคุมของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ทั้งในแง่การปฏิสัมพันธ์กับคอมพิวเตอร์และการเลือกสรรระบบโปรแกรมที่จะช่วยสนับสนุนความต้องการทางการเรียน เช่น การแก้ปัญหาโดยใช้ขั้นตอนต่างๆ ไปพร้อมๆ กับการบันทึก และประเมินผลของคอมพิวเตอร์

4. เรียนผ่านทางคอมพิวเตอร์ (Learning through Computer) เป็นลักษณะการใช้คอมพิวเตอร์โดยการควบคุมจัดการของผู้เรียนทั้งหมด ผู้เรียนจะเป็นผู้โปรแกรมขั้นตอนการเรียนด้วยตนเอง

ความหมายบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ความหมายของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คำศัพท์เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนนี้ นิยมใช้คำศัพท์แตกต่างกันไปในแต่ละประเทศ ซึ่งคำศัพท์เดิมที่เคยนิยมใช้ในสหรัฐอเมริกา มีความหมายว่าการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องช่วยอีกคำหนึ่งที่นิยมใช้คือคำว่า ซีเอ็มไออ (CMI : Computer – Managed Instruction) หมายถึง การสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยจัดการให้ ส่วนในญี่ปุ่นมักจะใช้คำแตกต่างไปจากสหรัฐอเมริกา คำที่นิยมใช้กันมากในปัจจุบันคือ ซีบีอี (CBE : Computer – Based Education) หมายถึง การศึกษาโดยอาศัยคอมพิวเตอร์เป็นหลัก นอกเหนือนี้ยังมีอีกหลายคำที่แพร่หลาย เช่น ซีเอแอล (CAL : Computer – Assisted Learning) และ ซีเอ็มแอล (CML : Computer – Managed Learning) (ศรีศักดิ์ งามรمان, 2535, หน้า 1)

จะเห็นได้ว่ามีการเปลี่ยนศัพท์ตัวกลางและตัวสุดท้ายของคำ และยังมีคำศัพท์ที่แพร่หลายเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ในการเรียนการสอนโดยทั่วไปอีก เช่น

Computer – Aided Instruction (CAI)

Computer – Aided Learning (CAL)

Computer – Based Instruction (CBI)

Computer – Based Learning (CBL)

ดังนั้นในการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยจึงขอใช้คำศัพท์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนว่า CAI ซึ่งย่อมาจาก Computer – Assisted Instruction หรือ Computer – Aided Instruction เพราะเป็นที่นิยมและรู้จักกันแพร่หลายมากที่สุดในประเทศไทย นักวิชาการทางการศึกษาหลายท่านและนักคอมพิวเตอร์ของประเทศไทยก็นิยมใช้คำนี้ด้วยเช่นกัน ซึ่งได้กล่าวถึงความหมายของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ไว้ดังนี้

ฉลอง ทับศรี (2535 , หน้า 1) กล่าวว่า “คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI : Computer – Assisted Instruction) เป็นบทเรียนที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวนำเสนอนื้อหาและกิจกรรมการเรียนส่วนใหญ่จะที่จะให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองเป็นหลัก” ซึ่ง สุกรี รอดโพธิ์ทอง (2532 , หน้า 54.) ได้กล่าวไว้ว่า “ทำนองเดียวกันนั่นว่า “คอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือ CAI (Computer – Assisted Instruction) เป็นการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนเนื้อหาหรือทบทวนวิชา โดยเฉพาะในแต่ละหน่วยของเนื้อหาวิชาจะบอกถึงวัตถุประสงค์เฉพาะ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกิจกรรมและการประเมินผลมีการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ และเทคนิคการออกแบบการสอนแบบต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากที่สุด”

อาจกล่าวสรุปได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หมายถึง การนำเอาคอมพิวเตอร์มาช่วยในกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนการสอนของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศาสตร์ ภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ รวมถึงวิชาคอมพิวเตอร์เองด้วย โดยการออกแบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่นำเสนอนื้อหาให้แก่ผู้เรียน สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับได้ทันที และประเมินผลการเรียนได้ ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับคอมพิวเตอร์ได้ ทั้งนี้เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองได้ และสนองตอบความต้องของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

ลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีหลายลักษณะ ซึ่งจะแตกต่างกันที่จุดมุ่งหมายในการใช้ และได้มีผู้เสนอลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ไว้สองคล้องกัน ซึ่งพอสรุปได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีอยู่ทั่วไปแบ่งได้เป็น 6 ประเภท คือ (ฉลอง ทับศรี, 2535, หน้า ๑.)

บทเรียนเพื่อการสอนเนื้อหา (Tutorial) เป็นลักษณะของการใช้สอนเกี่ยวกับกฎหมายที่หรือความคิดรวบยอด (Concept) ของเนื้อหาในรายวิชาต่าง ๆ โดยคอมพิวเตอร์จะเสนอบทเรียนและทดสอบด้วยคำถามแบบต่าง ๆ แล้วบันทึกคำตอบเพื่อประเมินผลเก็บไว้ จากนั้นจะเสนอเนื้อหาในบทเรียนต่อไป ซึ่งขึ้นอยู่กับคำตอบของนักเรียนว่ามีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่สอนมากน้อยเพียงใด ข้อดีของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในลักษณะนี้คือผู้เรียนสามารถเลือกเรื่องที่จะเรียนได้ตามถนัดตามความสามารถของตน เพราะลักษณะของบทเรียนจะออกแบบไว้ให้แยกออกจากเนื้อหาตอนต่าง ๆ ได้ตามต้องการ

บทเรียนเพื่อการฝึกหักษะ (Drill and Practice) เป็นลักษณะของการฝึกหัดทบทวนบทเรียนที่ผ่านมาแล้ว หรือเพื่อพัฒนาทักษะเฉพาะเรื่อง โดยให้คอมพิวเตอร์เสนอบทเรียนในรูปแบบฝึกหัด หรือโจทย์ที่ละเอียด แบ่งเป็นคำตอบของนักเรียนกับคำตอบที่ถูกต้อง ซึ่งคอมพิวเตอร์จะบันทึก

จำนวนคำถ้ามหรือโจทย์ที่เสนอให้นักเรียนตอบ และจำนวนคำตอบที่ถูกไว้เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการวัดบทเรียนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน

บทเรียนลักษณะจำลองสถานการณ์ (Simulation) จัดว่าเป็นบทเรียนที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้มากที่สุด เพราะเป็นการจำลองสถานการณ์จริงให้นักเรียนได้ศึกษาอย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ทักษะในการตัดสินใจแบบต่าง ๆ และเห็นผลของการตัดสินใจนั้นได้ทันที จุดประสงค์ของการใช้สถานการณ์จำลองก็เพื่อช่วยให้นักเรียนได้สร้างรูปแบบการตอบสนองที่เป็นประยุกต์กับเหตุการณ์จริงของโลก และเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทดสอบเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ

บทเรียนในลักษณะของเกม (Games) เป็นการนำแนวคิดของการแข่งขันมาใช้ในการเรียน การสอน ทำให้เกิดความท้าทายอย่างมาก เนื่องจากเด็กจะต้องใช้ความคิดและความสนใจของผู้เรียนได้มาก

บทเรียนเพื่อการทดสอบ (Test) เป็นการใช้คอมพิวเตอร์สำหรับประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน หรืออาจจะใช้สำหรับการประเมินผู้เรียนก่อนเรียนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ อาจจะใช้สำหรับการจัดลำดับความสามารถของผู้เรียน หรืออาจจะใช้สำหรับการสร้างแบบทดสอบหรือตัวเกณฑ์ให้ผู้เรียนก็ได้

บทเรียนเพื่อการฝึกแก้ปัญหา (Problem Solving) เป็นการนำเอาคอมพิวเตอร์ไปสอนการฝึกแก้ปัญหา โดยการกำหนดสภาพปัญหา และบอกเงื่อนไขต่าง ๆ ให้แล้ว ผู้เรียนใช้ความรู้ กฎเกณฑ์ หลักการต่าง ๆ ประมวลกันเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ในบางครั้งมีลักษณะของเกมและการจำลองสถานการณ์รวมอยู่ด้วย

ประเภทของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ยืน ภู่วรรณ (2529, หน้า 4-7) ได้แบ่งลักษณะบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ดังนี้

บทเรียนบททวน (Tutorial) เป็นบทเรียนคล้ายกับบทเรียนสำเร็จรูป โดยจัดเนื้อหาให้เป็นระบบต่อเนื่องกันไป ผู้เรียนจะเรียนตามลำดับ โปรแกรมที่สร้างขึ้นไว้ บทเรียนแบบนี้จะแทรกคำถ้าเพื่อตรวจความเข้าใจของผู้เรียน และสามารถให้ผู้เรียนข้อนอกลับไประดับของบทเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียน บทเรียนแบบบททวนสามารถบันทึกรายชื่อของผู้เรียนและวัดระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนได้ เพื่อให้ครูผู้สอนมีข้อมูลในการเสริมความรู้ให้ผู้เรียนบ้างคนที่เรียนไม่รู้เรื่อง

บทเรียนแบบฝึกหัดและปฏิบัติ (Drill and Practice) ส่วนใหญ่จะใช้สอนเสริมมือครูผู้สอน ได้สอนบทเรียนบางอย่างไปแล้ว และสามารถให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนความรู้ได้อีก บทเรียน แบบฝึกหัดและปฏิบัติจึงประกอบด้วยคำถ้าคำตอบ ที่จะให้ผู้เรียนทำการฝึกหัดและปฏิบัติต้องใช้หลักจิตวิทยาเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนอย่างทำแบบฝึกหัดนั้น ๆ โดยให้มีการแทรก

ภาพเคลื่อนไหว หรือคำพูดโดยต่อหน้า รวมทั้งอาจมีการแบ่งขันหรือสร้างรูปแบบให้ตื่นเต้นจากแสง สี และเสียง เป็นต้น

บทเรียนแบบจำลอง (Simulation) บทเรียนบางบทเรียนการสร้างภาพพจน์เป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็น การทดลองในห้องปฏิบัติการบางอย่าง ไม่สามารถทดลองให้เห็นจริงได้ เช่น การเคลื่อนที่ของลูกปืน ใหญ่ การเดินทางของแสง หรือปรากฏการณ์ทางชีววิทยาที่ใช้เวลาหลาย ๆ วัน การใช้คอมพิวเตอร์จำลองแบบ ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น การจำลองแบบจะช่วยลดอัตราภัยเกิดจากการทดลอง และการจำลองแบบจะช่วยลดระยะเวลาของปรากฏการณ์ให้สั้นลง

บทเรียนเกมเพื่อการศึกษา (Education Games) เกมเพื่อการศึกษาหลายเรื่องอาจจะช่วยพัฒนาความคิดต่าง ๆ ได้ เช่น เกมการต่อคำเติมคำ เกมการคิดแก้ปัญหา หรือเกมการตัดสินใจ เกมเหล่านี้จะเป็นการสร้างความบันเทิงและยังสามารถช่วยพัฒนาความรู้ได้อย่างดี เกมคอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษานั้น โดยมีจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และกระบวนการที่เหมาะสมกับหลักสูตร

บทเรียนแบบการแก้ปัญหา (Problem Solving) คอมพิวเตอร์ช่วยสอนประเกณ์จะเน้นให้ฝึกการคิด การตัดสินใจ โดยมีการกำหนดเกณฑ์แต่ละข้อ เช่น วิชา生物ศาสตร์หรือคณิตศาสตร์ ผู้เรียนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจและมีความสามารถในการแก้ปัญหางood อย่าง แลกกว่าที่ผู้เรียนจะตอบปัญหานั้น ได้จะต้องให้คอมพิวเตอร์ช่วยแก้ปัญหาด้วย การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนเท่ากับเป็นการวัดดูว่าผู้เรียนมีความรู้ทางคอมพิวเตอร์มากน้อยเพียงไร

บทเรียนแบบสาธิต (Demonstration) การสาธิตโดยใช้คอมพิวเตอร์นำเสนอ ใจกว่า เพราะคอมพิวเตอร์ให้สื้นกราฟิกที่สวยงาม มีสีสัน และมีเสียงประกอบอีกด้วย ครูสามารถนำคอมพิวเตอร์มาใช้ช่วยเพื่อสาธิตเกี่ยวกับวิชาต่าง ๆ ได้หลายแขนง เช่น สาธิตเกี่ยวกับการโครงของ化合物ในระบบสุริยะจักรวาล การหมุนเวียนของโลก กาล กาล สมดุลของสมการ เป็นต้น

บทเรียนแบบการทดสอบ (Testing) การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะต้องรวมการทดสอบเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนไปด้วย โดยผู้สร้างบทเรียนจะต้องคำนึงถึงหลักการต่าง ๆ คือ การสร้างข้อสอบ การจัดการสอบ การตรวจให้คะแนน การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ และการจัดให้ผู้สอบตุ่มเลือกข้อสอบเองได้

บทเรียนแบบการไต่ถาม (Inquiry) คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถใช้ในการค้นหาข้อเท็จจริงความคิดรวบยอด หรือข่าวสารที่เป็นประโยชน์ คอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนการสอนนี้ แหล่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ซึ่งสามารถแสดงได้ทันที เมื่อผู้เรียนต้องการรู้ด้วยระบบง่าย ๆ ที่ผู้เรียนสามารถทำได้เพียงกดหมายเลข ใส่รหัส ตัวอย่างของแหล่งข้อมูล คอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนการสอนจะตอบคำถามของผู้เรียนตามความต้องการได้

บทเรียนแบบสนทนา (Dialogue) เป็นลักษณะการเดียนแบบการสอนในห้องเรียน คือมีการพูดคุยกันโดยรอบระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน เพียงแต่ว่าแทนที่จะใช้เสียง คอมพิวเตอร์จะใช้ตัวอักษรบนจอภาพแทน และมีการสอนด้วยการตั้งปัญหาถ้ามีลักษณะในการใช้แบบสอบถามก็เป็นการแก้ปัญหาอีกอย่างหนึ่ง

บทเรียนแบบรวมวิธีการต่าง ๆ เข้าด้วยกัน (Combination) เป็นการรวมความสามารถในการสร้างวิธีการสอนหลายแบบของคอมพิวเตอร์เข้ากันได้ ตามธรรมชาติของการเรียนการสอนซึ่งจะต้องใช้การสอนหลาย ๆ แบบรวมกัน และจากการกำหนดควาตุณประสัต์ในการเรียนการสอน ผู้เรียนและองค์ประกอบอื่น ๆ ทำให้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนการสอนบทเรียนหนึ่ง อาจมีทั้งลักษณะที่เป็นการใช้เรื่องทบทวนการเรียน เกมการศึกษา การให้ถ่านให้ข้อมูล รวมทั้งการให้แก้ปัญหาต่าง ๆ รวมกันในบทเรียนที่สร้างขึ้นก็ได้

ไฟโรมน์ คชชา (2540, หน้า 50) ได้จำแนกประเภทของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนออกตามลักษณะของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ดังต่อไปนี้

1. บทเรียนเพื่อฝึกทักษะ เป็นการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ฝึกเสริมทักษะการเรียนรู้ เป็นการทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้ว จัดอยู่ในรูปแบบฝึกหัด การเติมคำ การจับคู่ถูกติด การเลือกคำตอบ การแข่งขัน การเก็บคะแนน

2. บทเรียนสอนเนื้อหา เป็นลักษณะของการสอนเกี่ยวกับกฎหมาย หรือความคิดรวบยอดของเนื้อหาในรายวิชานั้น ๆ โดยเสนอเป็นบทเรียนเป็นตอน ๆ มีการประเมินผลในตัวเอง ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตัวเอง ส่วนใหญ่จัดเป็นชุด ชีดี-รอม

3. บทเรียนเกมการศึกษา เป็นบทเรียนในลักษณะเกมการแข่งขัน มีกติกาในการแข่งขัน ทำให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน ตื่นเต้น ไม่เบื่อหน่าย ซึ่งเป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

4. บทเรียนแบบทดสอบ เป็นการใช้คอมพิวเตอร์ทดสอบความรู้ในวิชาต่าง ๆ ตามโปรแกรมที่กำหนดให้ผู้เรียนปฏิบัติตามคำสั่งจนครบ แล้วมีการประเมินผลให้ทราบ

5. บทเรียนการสาธิตและการทดลอง เป็นบทเรียนที่แสดงเรื่องราวปรากฏการณ์ขึ้นตอนที่ไม่ต้องปฏิบัติจริง หรือให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทดลองจากเครื่องคอมพิวเตอร์ พร้อมกับการทดลองจริงในห้องปฏิบัติการ

6. บทเรียนสถานการณ์จำลอง เป็นบทเรียนใช้ในการฝึกอบรม การสอนจริง เช่น การเรียนรู้โปรแกรมด้วยตนเอง

รัวชัย งานสันติวงศ์ (2540, หน้า 17) ได้จำแนกลักษณะของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ดังนี้

1. แบบศึกษาเนื้อหาใหม่ (Tutorials)
2. แบบฝึกทบทวน (Drill and Practice)

3. แบบสร้างสถานการณ์จำลอง (Simulation)
4. แบบเกมการสอน (Instructional Games)
5. แบบใช้ทดสอบ (Test)

หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบและสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยทั่วไปส่วนใหญ่เป็นบทเรียนที่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียน เรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นผู้ที่จะออกแบบและสร้างบทเรียนจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยา การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนด้วยตนเอง เช่นเดียวกับการเรียนด้วยโปรแกรม

หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบและสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ได้แก่

การรับรู้ (Perception)

การเรียนรู้ของมนุษย์จะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าปราศจากการรับรู้ การรับรู้จะเป็นบันไดขั้นแรกที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ ดังนั้น การเรียนรู้ที่ดีจะต้องเกิดจาก การรับรู้ที่ถูกต้อง การรับรู้ที่ดีและถูกต้องของมนุษย์เราจะได้กรับรู้สิ่งเร้าที่ตรงกับความสนใจของคนเองมากกว่าสิ่งเร้าที่ไม่ตรงกับความสนใจในการออกแบบและสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น ผู้ออกแบบจะต้องออกแบบสิ่งเร้าที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยคำนึงถึงคุณลักษณะค้านต่าง ๆ ของผู้เรียน ได้แก่ อายุ เพศ เป็นต้น

การจดจำ (Memory)

การที่มนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งใดแล้วสามารถจดจำสิ่งนั้นได้ดี และสามารถนำมาใช้ในภายหลัง ได้ดีนั้น จึงอยู่กับว่าผู้เรียนสามารถจัดเก็บความรู้นั้นไว้อย่างเป็นระเบียบ โดยการจัดโครงสร้างขององค์ความรู้อย่างเป็นระเบียบ นอกจากนั้นการที่ผู้เรียนได้ฝึกหรือทำซ้ำมาก ๆ ก็จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะความชำนาญและการจดจำได้ดีอีกด้วย ดังนั้นเทคนิคที่สำคัญของ การเรียนรู้ที่ดีที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำได้ดีจึงอาศัยหลักเกณฑ์ทั้ง 2 ประการ ดัง

1. การช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดระเบียบ (Organize) โดยการจัดโครงสร้างขององค์ประกอบความรู้ โดยการจัดโครงสร้างของเนื้อหาบทเรียนให้เป็นระเบียบและแสดงให้ผู้เรียนเห็น ซึ่งความสอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับแผนภูมิโนทัปน์ (Concept Mapping) ในปัจจุบันนั้นเอง

2. การให้ผู้เรียนฝึกและทำซ้ำมาก ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะความชำนาญและสามารถจดจำได้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกและการทำซ้ำ (Law of Practice and Repetition) ดังนั้น จึงควรออกแบบและสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยให้มีแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนได้ฝึกเพื่อให้เกิดทักษะและจดจำได้ดี

การมีส่วนร่วม (Participation) และการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ของผู้เรียนในการเรียน การให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งได้แก่ การให้ผู้เรียนได้กระทำกิจกรรมหรือปฏิบัติ ในลักษณะต่าง ๆ รวมถึงมีการตอบโต้กับบทเรียน จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีโดยนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจที่เรียนอย่างต่อเนื่อง อันเป็นลักษณะการเรียนอย่างกระตือรือร้น (Active Learning) แล้ว ยังทำให้เกิดการเรียนรู้และทักษะใหม่ ๆ ในตัวผู้เรียนด้วย ดังนั้น ผู้สอนแบบและสร้างบทเรียน จึงควรออกแบบให้บทเรียนมีกิจกรรมและการตอบโต้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและทักษะที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับจากบทเรียน

แรงจูงใจ (Motivation)

การสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสม จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี บทเรียนที่สามารถสร้างแรงจูงใจที่ดี จะทำให้ผู้เรียนอยากรู้และเรียนด้วยความสุข สนุกสนาน ดังนั้น ผู้เรียนแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จึงควรให้ความสนใจ และศึกษาเกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจที่ดี เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการออกแบบและสร้างบทเรียน ให้สามารถสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมกับผู้เรียนในลักษณะต่าง ๆ

จากทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจของเลปเปอร์ (Lepper) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ลักษณะ คือ แรงจูงใจภายนอก และแรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอกเป็นแรงจูงใจที่เป็นสิ่งภายนอกตัวผู้เรียน เช่น ค่าจ้าง รางวัล หรือคำชมเชย เป็นต้น ส่วนแรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจภายในตัวผู้เรียนเอง เช่น ความสนใจอยากรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่ง เป็นต้น ซึ่งจากการวิจัยพบว่า แรงจูงใจภายในเป็นแรงจูงใจที่ให้ผู้เรียนเรียนอย่างสนุกสนานและมีความสนใจต่องบทเรียนอย่างแท้จริง ในขณะที่ แรงจูงใจภายนอกอาจทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนน้อยลง เนื่องจากเป้าหมายของการเรียนเป็นเพียงการเดินทางสนุก ๆ หรือการได้รับรางวัลหลังจากการเรียนเท่านั้น

นักจิตวิทยาหลายคน ได้เสนอแนะเทคนิคในการออกแบบและสร้างบทเรียน ที่จะช่วยสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน ได้แก่ การมีกิจกรรมที่ท้าทาย การให้ผู้เรียนรู้เป้าหมายของการเรียน การให้ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนของตนเอง การให้การเสริมแรงทั้งทางบวกและทางลบ การนำเสนอสิ่งแปลกใหม่เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การสร้างแรงจูงใจควรอยู่ในระดับที่เหมาะสม เช่น การให้การเสริมแรงทางบวก ได้แก่ การให้รางวัลหรือคำชมเชย หากมากเกินไปอาจทำให้ผู้เรียนไม่ตื่นเต้นและเกิดความเบื่อหน่ายได้ หรือการให้ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนของตนเองได้ หากมากเกินไปอาจทำให้เกิดผลเสีย เนื่องจากผู้เรียนใช้เวลาไปกับสิ่งที่ไม่ใช่วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของบทเรียนมากเกินไป เป็นต้น

การถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning)

การถ่ายโอนการเรียนรู้ เป็นการนำความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ซึ่งเป็น เป้าหมายสุดยอดของการเรียนรู้นั่นเอง บทเรียนที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการถ่ายโอน การเรียนรู้ได้ดีนั้น จะต้องเป็นบทเรียนที่มีความใกล้เคียงหรือเหมือนจริงกับสถานการณ์ในชีวิตจริง มากที่สุด

ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference)

นักจิตวิทยามีความเชื่อเกี่ยวกับทฤษฎีของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเชื่อว่ามนุษย์แต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความสนใจ ความสนใจ ความสามารถ อารมณ์ สติปัญญา เป็นต้น ซึ่งทำให้ในการเรียนรู้นั้น ผู้เรียนแต่ละคนจะสามารถเรียนรู้ได้เร็วหรือช้า แตกต่างกัน นอกจากนี้ วิธีการเรียนรู้ของแต่ละคนก็แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้สอนแบบและสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงจำเป็นจะต้องออกแบบและสร้างบทเรียนให้มีความยืดหยุ่น เพื่อที่จะตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวจะเป็น จุดเด่นหรือข้อได้เปรียบของสื่อประเภทคอมพิวเตอร์อยู่แล้ว

คุณลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ดี ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้

จากทฤษฎีและหลักการทางจิตวิทยาการเรียนรู้ดังที่กล่าวแล้ว และจากผลการวิจัยเกี่ยวกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พอกจะสรุปคุณลักษณะของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ดี ได้ดังนี้

1. มีกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียนอย่างเหมาะสม
2. นำเสนอในลักษณะสื่อหลายมิติ ได้แก่ ข้อความ ภาพพิมพ์ แผนภูมิ แผนภาพ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมสมกับลักษณะของเนื้อหาที่เรียน
3. นำเสนอในลักษณะที่แปลกใหม่ เพื่อเร้าความสนใจของผู้เรียน
4. มีการให้การเสริมแรง ทั้งทางบวกและทางลบที่เหมาะสม เช่น การให้รางวัลในรูปแบบต่าง ๆ เมื่อทำกิจกรรมถูกต้อง หรือการให้กำลังใจหรือคำชมเชยเมื่อทำกิจกรรมไม่ถูกต้อง เป็นต้น
5. แบ่งเนื้อหาที่เรียนออกเป็นหน่วยย่อย ๆ และจัดระเบียบเนื้อหาตามลำดับการเรียนรู้ที่ดี และนำเสนอตามลำดับจากง่ายไปยาก
6. มีการให้ผลลัพธ์ที่ชัดเจนและประเมินได้โดยง่าย

7. ให้ผู้เรียนเลือกเรียนได้ตามความสนใจ และความสามารถของตนเอง เช่น ให้เลือกเรียนหัวข้อหรือเนื้อหาใดก่อนหลัง ได้ หรือเลือกทำกิจกรรมที่มีระดับความง่ายยากตามความสามารถของตนเอง ได้ เป็นต้น

8. กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนทำการเป็นกิจกรรมที่ท้าทาย

9. ให้ผู้เรียนทราบถูกประ teng หรือเป้าหมายในการเรียน เช่น การบอกวัตถุประ teng ของบทเรียน การบอกโครงสร้างของเนื้อหาบทเรียน เป็นต้น

10. ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกเพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะมากขึ้น โดยการนี้ แบบฝึกหัดในระหว่างเรียนแต่ละหน่วยของเนื้อหาบทเรียน

11. ควรมีบทสรุป เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ โดยอาจใช้หลักของแผนภูมินิโน ทัศน์ (Concept Mapping)

12. ให้ผู้เรียนสามารถประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง ได้ โดยการอภิปรายแบบทดสอบ หลังจากจบบทเรียน หรือหลังจากนั้นแต่ละหน่วยของบทเรียนและทราบผลการประเมินทันที

ประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

จากการที่วงการศึกษาได้นำเอาคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในการจัดการศึกษา ในลักษณะของ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนนั้น ปรากฏว่าเป็นที่ยอมรับกันในวงการของนักการศึกษาโดยได้ทำการศึกษา ค้นคว้าและวิจัยพบว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีคุณค่า มีประโยชน์ต่อผู้เรียนหลายประการ กล่าวโดย สรุปได้ดังต่อไปนี้ (เรืองเดช วงศ์หล้า, 2529, หน้า 103 ; ทักษิณา สวนานันท์, 2530, หน้า 215 ; อรพินธ์ ประสิทธิรัตน์, 2530, หน้า 8 ; ยุพิน พิพิธกุล และ อรพวรรณ ตันบรรจง, 2535, หน้า 173 ; สิริพร ทิพย์คง, 2537, หน้า 174)

1. สร้างเสริมให้ผู้เรียนเรียนตามเอกลักษณ์

2. มีการป้อนกลับ (Feed Back) ทันที สามารถรวมเอาสี ภาพ และเสียงเข้าด้วยกัน ทำให้ ผู้เรียนเกิดความตื่นเต้น ไม่เบื่อหน่าย

3. ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ซ้ำแล้วซ้ำอีกครั้งๆ ได้ตามความต้องการ

4. ได้เจรจาได้ตอบกับคอมพิวเตอร์ ช่วยทำให้ผู้เรียนพอใจมากและผู้เรียนยังสามารถ ควบคุมวิธีการเรียนของตนเอง ได้

5. มีส่วนช่วยทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และเข้าใจเนื้อหามากขึ้น แก้ปัญหาต่างๆ ได้เร็วขึ้น

6. ทำให้ผู้เรียนมีทักษะคิดที่ดีต่อวิชาที่เรียน

7. สามารถสอนสังกัดและทักษะชั้นสูง ซึ่งยากแก่การสอนโดยครูหรือเรียนจากตำรา การ จำลองสถานการณ์ โดยคอมพิวเตอร์จะช่วยให้นักเรียนเรียนได้ง่ายขึ้นและดีขึ้นกว่าการเรียนจากครู

8. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนเป็นขั้นตอนที่ลงตัว จำกัดเวลา ทำให้เกิดความแม่นยำในวิชาที่เรียนอ่อน

9. ช่วยสร้างนิสัยความรับผิดชอบให้เกิดในตัวผู้เรียน เพราะไม่เป็นการบังคับให้ผู้เรียนได้เรียน เป็นการให้การเสริมแรงอย่างเหมาะสม

10. ทำให้ผู้เรียนเรียนได้ดีกว่าและรวดเร็วกว่าการสอนตามปกติ ลดการลืมเปลี่ยนเวลาของผู้เรียน

11. สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้แก่นักเรียน เพราะคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งแปลกใหม่

12. สามารถยึดหุ่นตารางเรียนได้ตามสถานที่ที่สะดวก ไม่ว่าจะเป็นที่โรงเรียน ที่บ้าน หรือที่ทำงานก็ได้ และมีเกณฑ์ในการปฏิบัติโดยเฉพาะ

13. ช่วยฝึกให้ผู้เรียนคิดอย่างมีเหตุผล เพราะต้องคิดแก้ปัญหาอยู่ตลอดเวลา

14. ทำให้ผู้เรียนได้เรียนแบบ Active Learning

15. สามารถประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียนได้โดยอัตโนมัติ

16. สามารถคำนวณได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ นักเรียนซึ่งเรียนได้เร็วและถูกต้อง

17. ผู้เรียนไม่สามารถตอบผลิตภัณฑ์ตามที่ได้ก่อ起 จึงเป็นการบังคับให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จริงก่อน จึงจะผ่านบทเรียนนั้นไปได้

18. ช่วยผ่อนแรงครูผู้สอน ได้นำเสนอความสามารถด้านภาษาและคณิตศาสตร์ รวมทั้งความสามารถในการแก้ไขปัญหา การตัดสินใจ ให้การสอนมีมาตรฐานและคุณภาพเหมือนกัน

สอน (Hall, 1982, P.362) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อครูผู้สอนดังนี้

1. ลดชั่วโมงสอน เพื่อจะได้ปรับปรุงการเรียนการสอน

2. ลดเวลาที่จะต้องติดต่อกับผู้เรียน

3. มีการศึกษาตำรา งานวิจัย และพัฒนาความสามารถให้มากยิ่งขึ้น

4. ช่วยการสอนในชั้นเรียนสำหรับผู้ที่มีงานสอนมาก โดยเปลี่ยนจากการฟิกทักษะในห้องเรียนเป็นการใช้ระบบคอมพิวเตอร์แทน

5. ให้โอกาสในการสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ สำหรับหลักสูตรและวัสดุเพื่อการศึกษา

6. ช่วยพัฒนางานทางวิชาการ

7. เพิ่มวิชาสอน โดยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะสอนตามความต้องการของนักเรียน

8. ช่วยให้มีเวลาสำหรับตรวจสอบและพัฒนาหลักสูตร

9. ช่วยเพิ่มวัตถุประสงค์ของการสอนได้เท่าที่จะเป็นไปได้ เช่น การฝึกฟังคนครี จัดนิทรรศการงานกราฟิก ช่วยแก้ปัญหาของผู้เรียนเกี่ยวกับงานสถาปัตย์

สิริพง พิพัฒ (2537, หน้า 175) ได้กล่าวถึงประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ในการสอนของครูดังนี้

1. ช่วยประยุกต์เวลาในการสอน ครูใช้เวลาในการสอนด้วยตนเองน้อยลง และมีเวลาเหลือที่จะไปปรับปรุงการสอน
2. คอมมิเวลาศึกษาสามารถวิจัยทำให้ครูได้พัฒนาความสามารถของตนเองให้มากขึ้น
3. เป็นการเสริมสร้างนวัตกรรมเพื่อการศึกษา
4. ช่วยทำให้การเรียนการสอนบางเรื่องที่ใช้งานกราฟิกชัดเจนขึ้น

ข้อดีและข้อจำกัดของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ยืน ภู่วรรณ และคณะ (2529, หน้า 454-457) ได้อธิบายไว้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนการสอนสำหรับประเทศไทยที่กำลังพัฒนาอย่างประเทศไทย ยังขาดการวิจัยด้านการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยการเรียนการสอน และเริ่มนิยมการศึกษาวิจัยกันมากขึ้นตั้งแต่ปี 2527 เป็นต้นมา ดังนั้นข้อดีและข้อจำกัดของระบบคอมพิวเตอร์จะเป็นการวิจัยของต่างประเทศ และมีบางส่วนเป็นข้อมูลของประเทศไทย

ข้อดีของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1. ทำให้ผู้เรียนเรียนได้ในอัตราเร็วของตนเอง เนื่องจากคอมพิวเตอร์ในฐานะเป็นสื่อการเรียนการสอนเป็นรายบุคคลที่ดี สามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนตามความสามารถของแต่ละบุคคลที่จะเรียนตามอัตราเร็วของแต่ละคน โดยที่ผู้เรียนไม่ต้องรอหรือรบกวนคนอื่น (Respond) และไม่ต้องรอข้อมูลย้อนกลับ (Feed Back) จากครู ซึ่งอาจจะต้องตอบคำถามผู้อื่นก่อนที่จะตอบคำถามของนักเรียนคนนั้น ๆ เพราะคอมพิวเตอร์สามารถจดให้ข้อมูลที่แตกต่างกันของนักเรียนทุกคนในเวลาเดียวกัน โดยใช้ระบบการเจี้ยงเวลา (Time Sharing) ซึ่งจะทำให้นักเรียนแต่ละคนเรียนได้ในอัตราเร็วของตนเอง โดยไม่ต้องรอ และร่วมความเพื่อนร่วมชั้นเรียนปกติ

2. ผู้เรียนจะเรียนที่ไหนเมื่อใดก็ได้ ปัจจุบันความก้าวหน้าของระบบการสอนทำให้ผู้เรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์ศึกษาต่อถ่ายทอดความรู้กับผู้อื่น หรือศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากโปรแกรมที่กำหนดได้ทุกเวลาที่ต้องการจะเรียนในทุก ๆ แห่ง ตัวอย่างเช่น นักเรียนคนหนึ่งอยู่ที่กรุงเทพฯ เพิ่มเติมในตอนพักกลางวัน จะสามารถรับประทานอาหารกลางวันอยู่และผู้เรียนมีความสามารถ

อย่างจะถูกระบบคอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนการสอนที่ติดตั้งไว้หลายจุด ให้นักเรียนเลือกใช้ในสถานที่ที่นักเรียนสะดวกที่สุดที่จะเรียน เพื่อเรียนรู้จากโปรแกรมที่กำหนดไว้ แต่ในการผู้ที่มีความสามารถพิเศษ ผู้เรียนสามารถถ่ายได้จากครู และถ้าครูไม่ยุ่งกับสารบันทึกข้อมูลไว้ในระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ครูตอบเมื่อมีเวลาต่อไป การเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยระบบการเรียนการสอนสามารถกระทำได้โดยไม่จำกัดระยะเวลา ถ้าระบบการสื่อสารปกติ เช่น ระบบโทรศัพท์ไม่ครอบคลุม หรือระบบสื่อสารดาวเทียมสามารถติดต่อกันได้ ระบบคอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนการสอนก็สามารถติดต่อได้เช่นเดียวกัน

3. ผู้เรียนสามารถเรียนได้จากสื่อประสม (Multimedia) จากระบบคอมพิวเตอร์ เนื่องจากระบบคอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนการสอนในปัจจุบันได้รับการพัฒนาจนสามารถที่จะแสดงภาพถ่ายเด่นที่เคลื่อนไหวและเสียงอบตเรียนเป็นภาษาไทย ที่มีขนาดย่ออักษรตามความต้องการของผู้เรียนทางภาษา ซึ่งเป็นระบบเดียวกันกับการเสนอรายการโทรทัศน์ทั่วไป ดังนี้จึงมีการค้นคว้าวิจัยที่จะใช้ประโยชน์คอมพิวเตอร์ช่วยในระบบการเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพสูงที่สุด ในฐานะสื่อหนึ่งในระบบการเรียนการสอนที่มีลักษณะพิเศษกว่าสื่ออื่น ๆ ที่สามารถจะควบคุมและเสนอสื่อในการช่วยระบบการเรียนการสอน การต่อรองระบบคอมพิวเตอร์ควบคุมสื่ออื่นให้เสนอเนื้อหาที่เรียนในเวลาที่เหมาะสมกับการตอบสนองของผู้เรียน จะทำให้ประสิทธิภาพการเรียนการสอนดีขึ้นมาก

4. ผู้เรียนสามารถทราบผลการเรียนของตนเอง ในการปฏิบัติกรรมธรรมดาร์เร็กว่าสื่ออื่น ๆ เนื่องจากคอมพิวเตอร์มีลักษณะเด่นคือ การสามารถซ่อนคำตอบของกิจกรรมไว้ในหน่วยความจำได้ครั้งละมากเท่ากับจำนวนหน่วยความจำของเครื่องที่มีอยู่ เช่น คอมพิวเตอร์บางเครื่องอาจมีหน่วยความจำถึงกว่า 5 แสนไบต์ หมายถึง ถ้าเก็บคำตอบของกิจกรรมไว้ในเครื่องเดียวกันโดยเฉพาะแต่ละคำตอบมีความยาวไม่เกิน 50 ตัวอักษร จะสามารถเก็บคำตอบในหน่วยความจำได้ถึงหนึ่งหมื่นคำตอบ และเมื่อผู้เรียนปฏิบัติกรรมแต่ละกิจกรรมแล้ว ระบบคอมพิวเตอร์สามารถคำตอบหรือผลเฉลยของกิจกรรมที่ถูกต้องในแต่ละกิจกรรม ให้ทันทีในเวลาเพียงไม่ถึง 1 วินาที ระบบคอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนการสอนซึ่งดีกว่าสื่อระบบอื่น ๆ ในการซ่อนคำตอบ เช่น หนังสือเรียนปกติไม่สามารถซ่อนคำตอบได้ดี ผู้เรียนมักจะแบบอยู่ตลอดของกิจกรรมที่ให้กระทำก่อนจะลงมือตอบคำถาม และสื่ออื่น ๆ ในระบบการเรียนการสอนส่วนมากจะบอกหรือเฉลยกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนปฏิบัติทั้งหมดพร้อมกันเพียงแต่พิมพ์ไว้คนหน้า ผู้เรียนสามารถคุยกับเพื่อนๆ ได้โดยการตอบ การปฏิบัติจะเสนอพร้อมกัน เพียงแต่พิมพ์ไว้คนหน้า ผู้เรียนสามารถคุยกับเพื่อนๆ ได้โดยการตอบ การปฏิบัติกิจกรรม หรือสามารถเรียนข้ามตอนของการเรียนรู้ได้ แต่คอมพิวเตอร์ช่วยการสอนสามารถเสนอได้ตามขั้นตอนและเวลาที่เหมาะสมกับผู้สอนแบบระบบการเรียนการสอนกำหนดไว้

ผู้เรียนไม่สามารถจะเข้ามายังขั้นตอนของกระบวนการเรียนโดยผู้สอนแบบระบบการเรียนการสอนนี้ได้ กำหนดให้ไว้ในกระบวนการได้โดย

ข้อจำกัดของระบบคอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนการสอนสำหรับในประเทศไทย

1. ขาดบทเรียนสำเร็จรูป ที่ใช้กับระบบคอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนการสอน ถึงแม้ว่าจะมี การพัฒนาบทเรียนสำเร็จรูป เพื่อใช้กับระบบคอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนการสอนในต่างประเทศ เกี่ยวกับการสอนวิชาต่าง ๆ เช่น คณิตศาสตร์ ประสมศึกษา ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา เป็นต้น แต่ วิชาเหล่านี้โดยเฉพาะวิชาสังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ ไม่ได้จัดกระบวนการเรียนการสอนตาม หลักสูตรของประเทศไทย ทำให้ไม่สามารถนำบทเรียนสำเร็จรูปมาใช้โดยตรงได้ จำเป็นต้องพัฒนา หรือปรับปรุงบทเรียนสำเร็จรูปที่ใช้กับระบบคอมพิวเตอร์ให้เหมาะสมกับหลักสูตรของประเทศไทย และเป็นภาษาไทย ให้นักเรียนไทยสามารถเข้าใจบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

2. ขาดบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านการออกแบบระบบคอมพิวเตอร์ช่วยการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับระบบการเรียนการสอนแต่ละท้องถิ่นของประเทศไทย ซึ่งมีความแตกต่างทางด้าน เศรษฐกิจ และสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน ทำให้ขาดบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านการสอน ทั้งนี้ เพราะค่าลงทุนขั้นต้นของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยระบบการเรียนการสอนยังสูงอยู่ใน ปัจจุบัน เมื่อเทียบกับภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย อีกประการหนึ่งผู้มีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์ อย่างดี ขาดความสามารถของการจัดระบบการศึกษาที่ขาดความรู้และทักษะการสอน ดังนั้นสิ่งแรก ที่พึงกระทำในการพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในประเทศไทยคือ การพัฒนาบุคลากรผู้ใช้ และพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ที่มีความรู้ทางด้านคอมพิวเตอร์เป็นอย่างดีเป็นอันดับแรก

กิตานันท์ มลิทอง (2538, หน้า 198-199) ได้กล่าวถึงข้อดีและข้อจำกัดในการใช้ คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนรู้ ดังนี้

ข้อดีของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1. คอมพิวเตอร์จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เนื่องจากการเรียนด้วย คอมพิวเตอร์นั้นเป็นประสบการณ์ที่เปลี่ยนแปลงใหม่

2. การใช้สี ภาพลายเส้นที่แลดูคล้ายเคลื่อนไหว ตลอดจนเสียงดนตรี จะเพิ่มความเหมือนจริงและเร้าใจผู้เรียนให้เกิดความอยากรู้ ทำแบบฝึกหัด หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ

3. ความสามารถของหน่วยความจำของเครื่องคอมพิวเตอร์ ช่วยในการบันทึกคะแนนและ พฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียนไว้เพื่อใช้ในการวางแผนบทเรียนในขั้นต่อไป

4. ความสามารถในการเก็บข้อมูลของเครื่อง ทำให้สามารถนำมาใช้ได้ในลักษณะของการศึกษารายบุคคล ได้เป็นอย่างดี โดยสามารถกำหนดบทเรียนให้แก่ผู้เรียนแต่ละคน และแสดงผลความก้าวหน้าให้เห็นได้ทันที

5. ลักษณะของโปรแกรมบทเรียนที่ให้ความเป็นส่วนตัวแก่ผู้เรียน เป็นการช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนรู้สามารถเรียนไปได้ตามความสามารถของตน โดยสังเคราะห์ไม่ต้องรีบเร่ง โดยไม่ต้องอยู่อีกที่ และไม่ต้องอยู่เครื่องเมื่อตอบคำถามใด

6. เป็นการช่วยขยายขีดความสามารถของผู้สอนในการควบคุมผู้เรียน ได้อย่างใกล้ชิด เนื่องจากสามารถบรรจุข้อมูลได้ง่ายและสะดวกในการนำออกมานำไปใช้

ข้อจำกัดของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

1. ถึงแม้ว่าขณะนี้ราคาเครื่องคอมพิวเตอร์และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ก็ยังคงอยู่ในระดับสูงมากแล้วก็ตาม แต่การที่จะนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการศึกษาในบางสถานที่นั้น จำเป็นต้องมีการพิจารณาภักนอย่างรอบคอบเพื่อให้คุ้มกับค่าใช้จ่าย ตลอดจนการดูแลรักษาด้วย

2. การออกแบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อใช้ในการเรียนการสอนนั้นนับว่าซึ่งมีอยู่มีอยู่เทียบกับการออกแบบโปรแกรมเพื่อใช้ในการศึกษา ทำให้โปรแกรมบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีจำนวนและขอบเขตจำกัดที่จะนำมาใช้เรียนในวิชาต่าง ๆ

3. ในขณะนี้ยังขาดอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานระดับเดียวกัน เพื่อสามารถใช้ได้กับคอมพิวเตอร์ต่างระบบกัน เป็นต้นว่าซอฟท์แวร์ที่ผลิตขึ้นมาใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบของไอオ尼เอ็นไม่สามารถใช้ได้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบของ Macintosh ได้

4. การที่จะให้ผู้สอนเป็นผู้ออกแบบโปรแกรมบทเรียนเองนั้น นับว่าเป็นงานที่ต้องอาศัยเวลา สติปัญญา และความสามารถเป็นอย่างยิ่ง ทำให้เป็นการเพิ่มภาระของผู้สอนมากยิ่งขึ้น

5. เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์เป็นการวางแผนโปรแกรมไว้ล่วงหน้า จึงมีลำดับขั้นตอนการสอนทุกอย่างตามที่วางไว้ ดังนั้นการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนจึงไม่สามารถช่วยในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้

6. ผู้เรียนบางคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่อาจจะไม่ชอบโปรแกรมที่เรียนตามขั้นตอนทำให้เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ได้

ขั้นตอนในการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผู้สร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำเป็นต้องศึกษาขั้นตอนการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติก่อนที่จะสร้าง เพื่อผลต่อประสิทธิภาพของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การสร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยไม่มีขั้นตอนการออกแบบที่แน่ชัด จะทำ

ให้เกิดการเสียเวลา ยังอาจได้งานซึ่งไม่ตรงกับวัตถุประสงค์และไม่มีประสิทธิภาพ ขั้นตอนในการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีผู้แบ่งไว้ได้แก่

ประยัดค จิระวรพงศ์ (2527, หน้า 247-248) ได้แบ่งขั้นตอนการสร้างชุดบทเรียนด้วยคนเอง ซึ่งสามารถประยุกต์เป็นแนวในการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ขั้นตอนดังกล่าวมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 วางแผนวิชาการ (Planning Stage)

- 1.1 การเลือกเนื้อหา ระดับของผู้เรียน และแบบของบทเรียนที่จะสร้าง
- 1.2 การตั้งชุดมุ่งหมายการเรียน
- 1.3 การวิเคราะห์เนื้อหาแยกเป็นตอนย่อย ๆ และจัดลำดับ
- 1.4 การสร้างแบบทดสอบ

ขั้นที่ 2 การดำเนินการเขียนบทเรียน (Development Stage)

- 2.1 การเขียนกรอบสอน (Teaching Frame)
- 2.2 การเขียนกรอบฝึกฝน (Practice Frame)
- 2.3 การเขียนกรอบสรุป (Criterion Frame)

ขั้นที่ 3 การทดลองบทเรียน (Tryout Stage)

- 3.1 การทดลองเป็นรายบุคคลเพื่อแก้ไขปรับปรุง
- 3.2 การทดลองเป็นกลุ่มย่อยเพื่อแก้ไขปรับปรุง
- 3.3 การทดลองเป็นกลุ่มใหญ่เพื่อแก้ไขปรับปรุง

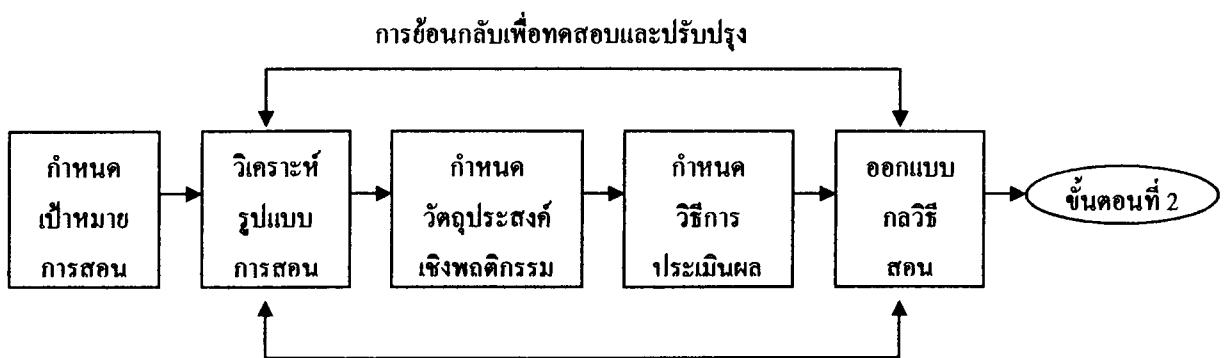
ขั้นที่ 4 การนำไปใช้ (Implementation Stage)

ก่อนนำไปใช้เรียนจะต้องมีการแก้ไขปรับปรุง จากการทดลองเป็นกลุ่มใหญ่ให้เห็นว่าเข้าถือได้ โดยทั่วไปแล้วใช้มาตรฐาน 90/90 ซึ่งหมายความว่า ร้อยละ 90 ของผู้เรียนทั้งหมดที่เรียนด้วยบทเรียนนี้ สามารถทำแบบทดสอบได้ถูกต้อง และร้อยละ 90 ของผู้เรียนแต่ละคนสามารถทำแบบทดสอบจากบทเรียนแต่ละข้อได้ถูกต้อง

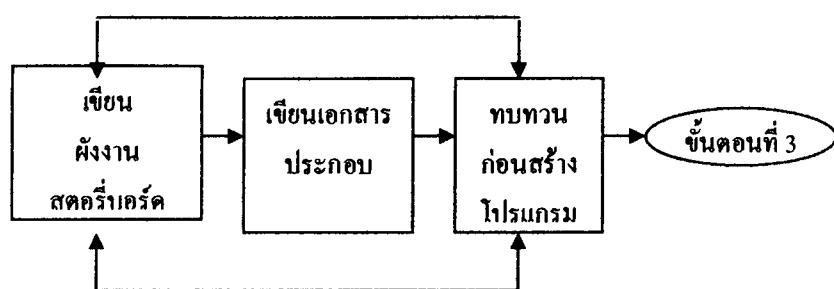
แบบจำลองการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในเชิงระบบ (Systematic Design Method)

รอบไบลเออร์ และฮอล (Roblyer and Hall, 1985) ได้เสนอแนวทางการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยวิธีการออกแบบเชิงระบบ ซึ่งต้องอาศัยเวลา บุคลากร และงบประมาณค่อนข้างมาก รวมทั้งการมีเป้าหมายที่ชัดเจน ดังแสดงตามแผนภูมิแบบจำลองการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของรอบไบลเออร์และฮอล (CAI Design Model of Roblyer and Hall)

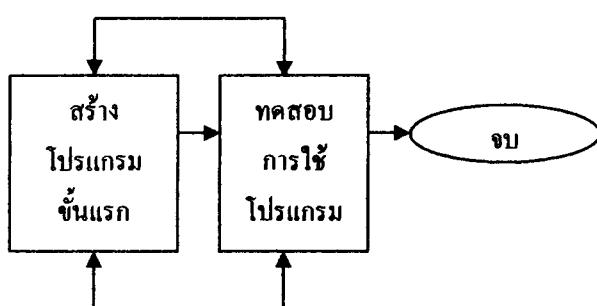
ขั้นตอนที่ 1

ขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 3

แสดงแผนภูมิแบบจำลองการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของรอบใบลเออร์และชอล

ข้อดีของแบบจำลองการออกแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนของรอบใบลเออร์ และชอล คือ ขั้นตอนการออกแบบที่มีความชัดเจน ซึ่งการกำหนดเป้าหมายการสอน การวิเคราะห์รูปแบบการสอน การกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม การกำหนดวิธีการประเมินผลและการออกแบบกลวิธีการสอน ขั้นตอนที่ 2 การเขียนผังงาน การสร้างสตอร์บ์ และการเขียนเอกสารประกอบ

การทบทวนการออกแบบก่อนการสร้างโปรแกรมในขั้นที่ 3 ขั้นตอนที่ 3 การสร้างโปรแกรมขั้นแรกและการทดสอบการใช้บทเรียนในที่สุด ข้อเด่นอีกประการหนึ่งของแบบจำลองนี้ได้แก่ กระบวนการรับข้อมูลเพื่อการทดสอบและปรับปรุง ซึ่งมีอยู่ในทุกขั้นตอน ความยืดหยุ่นของขั้นตอน ผู้ออกแบบสามารถที่จะสลับขั้นตอนการทำงานได้ เน้นถึงการทำงานเป็นทีม ซึ่งประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญการออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญการสร้างโปรแกรม และการใช้เวลาให้นำกิจกรรมของการออกแบบก่อนที่จะมีการสร้างโปรแกรมจริง

ขั้นตอนการออกแบบการผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 7 ขั้นตอน (Alessi and Trollip, 1991) ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนการเตรียม (Preparation)

- กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ (Determine Goals and Objectives)
- เก็บข้อมูล (Collect Resources)
- เรียนรู้เนื้อหา (Learn Content)
- สร้างความคิด (Generate Ideas)

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนการออกแบบบทเรียน (Design Instruction)

- ทอนความคิด (Elimination of Ideas)
- วิเคราะห์งานและคอนเซ็ปต์ (Task and Concept Analysis)
- ออกแบบบทเรียนขั้นแรก (Preliminary lesson Description)
- ประเมินและแก้ไขการออกแบบ (Evaluation and Revision of the Design)

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการเขียนผังงาน (Flowchart Lesson)

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นตอนการสร้างสตอร์บอร์ด (Create Storyboard)

ขั้นตอนที่ 5 ขั้นตอนการสร้าง/เขียนโปรแกรม (Program Lesson)

ขั้นตอนที่ 6 ขั้นตอนการผลิตเอกสารประกอบบทเรียน (Produce Supporting Materials)

ขั้นตอนที่ 7 ขั้นตอนการประเมินและแก้ไขบทเรียน (Evaluate and Revisions)

ขั้นตอนการออกแบบการสอนในคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การเรียนการสอน ในชั้นเรียนปกติ ผู้สอนเป็นผู้นำเสนอใช้สื่อการสอนต่าง ๆ ในการสอน การเรียนรู้เกิดจากการที่ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน และกับสื่อการสอนต่าง ๆ โดยปัจจุบัน การเรียนการสอนไม่ได้จำกัดอยู่เฉพาะในห้องเรียน ผู้เรียนต้องเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น ขั้นตอน การสอนสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนด้วยตนเองจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ได้ (Gagne et al., 1988)

ขั้นตอนการสอนประกอบไปด้วยขั้นตอน 9 ขั้น ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1	ดึงดูดความสนใจ
ขั้นตอนที่ 2	บอกวัตถุประสงค์
ขั้นตอนที่ 3	ทวนความรู้เดิม
ขั้นตอนที่ 4	การเสนอเนื้อหาใหม่
ขั้นตอนที่ 5	ชี้แนวทางการเรียนรู้
ขั้นตอนที่ 6	กระตุ้นการตอบสนอง
ขั้นตอนที่ 7	ให้ผลป้อนกลับ
ขั้นตอนที่ 8	ทดสอบความรู้
ขั้นตอนที่ 9	การจำและการนำไปใช้

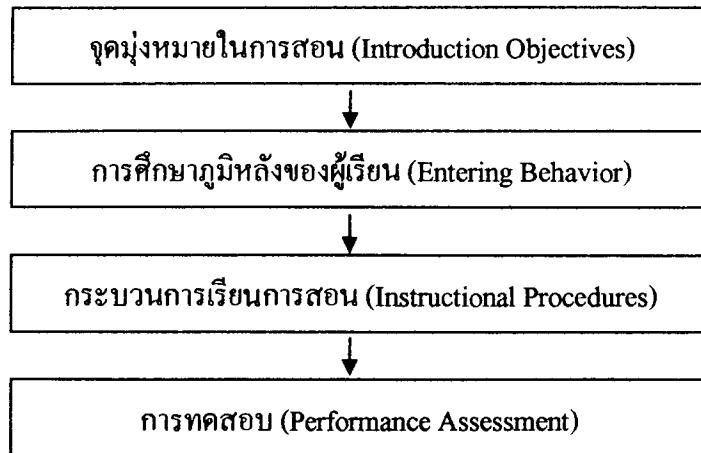
โรเบิร์ต เกลเซอร์ (Robert Glaster) ได้เสนอโมเดลพื้นฐานในการสอนไว้ดังนี้

จุดมุ่งหมายในการสอน (Introduction Objectives) หมายถึง จุดมุ่งหมายที่ผู้สอนตั้งไว้ก่อน ว่าต้องการให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังจากเรียนรู้แล้วอย่างไร

การศึกษากฎหมายหลังของผู้เรียน (Entering Behavior) หมายถึง การที่ผู้สอนต้องทราบเสียก่อน ว่า ผู้ที่จะเรียนรู้นั้นต้องมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับวิชาที่จะเรียนมากน้อยเพียงใด เพื่อให้ผู้สอนได้ ทราบแนวทางที่จะสอนให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น โดยอาจพื้นความรู้ ประสบการณ์เดิมเข้ามา เกี่ยวข้องในเวลาสอน

กระบวนการเรียนการสอน (Instructional Procedures) หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอน กำหนดขึ้นเป็นขั้นตอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้

การทดสอบ (Performance Assessment) หมายถึง การที่ผู้สอนทดสอบผู้เรียนหลังจากที่ สอนแล้ว ว่าเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่

แสดงแผนภูมิพื้นฐานการสอนของโรเบิร์ต เกลเซอร์ (Basic Teaching Model of Robert Galster)

การหาประสิทธิภาพและการประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ประยัดค จิระวรพวงศ์ (2527, หน้า 247-248) ได้กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินบทเรียน เพื่อการหาประสิทธิภาพดูคุณด้วยตนเองก่อนที่จะนำไปใช้บทเรียนนั้นจะต้องมีการแก้ไขปรับปรุง จากการทดลองเป็นกลุ่มใหญ่ให้เห็นว่าเชื่อถือได้ โดยทั่วไปใช้มาตรฐาน 90/90 ซึ่งหมายความว่า ร้อยละ 90 ของผู้เรียนทั้งหมดที่เรียนด้วยบทเรียนนี้ สามารถทำแบบทดสอบได้ถูกต้อง และร้อยละ 90 ของผู้เรียนแต่ละคนสามารถทำแบบทดสอบจากบทเรียนแต่ละข้อได้ถูกต้อง

สุวัฒน์ วนานุศาสน์ (2537, หน้า 200-214) กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพ และการประเมินผลสื่อการเรียนการสอน ไว้ว่า จะมีประสิทธิผลคุ้มค่าในแง่ผลการเรียนรู้หรือไม่ ใช้เวลาในการใช้งานน้อยเพียงไร คุ้มค่าต่อการลงทุนหรือไม่ ควรจะมีการประเมินเพื่อปรับปรุงแก้ไขสื่อให้ดีขึ้น การประเมินผลสื่ออาจจะทำได้ด้วยการสังเกตพฤติกรรมการเรียน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน การอภิปรายระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน ที่เป็นแนวทางหนึ่งในการประเมินสื่อความนิยมแบบประเมินผล เพื่อช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำมาวิเคราะห์ผลการประเมินต่อไป

1.1 การประเมินผลสื่อการเรียนการสอน การประเมินผลสื่ออาจจะทำได้หลายวิธี แต่ที่นิยมใช้มี 5 วิธี ได้แก่

- 1.1.1 ผู้เรียนเข้าใจเป็นผู้ประกัน
- 1.1.2 ผู้สอนที่เป็นผู้ประกัน
- 1.1.3 ผู้เรียนเป็นผู้ประเมิน
- 1.1.4 การประเมินโดยคณะกรรมการเฉพาะกิจ

1.1.5 การประเมินประสิทธิภาพสื่อ

1.2 การประเมินประสิทธิภาพของสื่อ เป็นการประเมินประสิทธิภาพของสื่อที่ผลิตขึ้นมาตามหลักการของการสอนแบบ โปรแกรม เช่น บทเรียน โปรแกรมชุดการสอน โน้ตคุณ และ โสตท์ศูนย์การณ์ โปรแกรม เป็นต้น การประเมินสื่อคือวิธีนี้จะคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของสื่อนั้นแล้ว วิธีการประเมินประสิทธิภาพของสื่อทำได้ 2 วิธี ดังนี้

1.2.1 ประเมินโดยอาศัยเกณฑ์ เช่น การประเมินประสิทธิภาพของบทเรียน โปรแกรม อาศัยเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 (90/90 Standard) ซึ่งหมายความดังนี้

90 ตัวแรก หมายถึง คะแนนรวมของผลการสอนของผู้เรียนทั้งหมดที่ ตอบถูกโดยนำรวมกันเข้าแล้วคิดเป็นร้อยละ ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

90 ตัวหลัง หมายถึง ข้อสอบแต่ละข้อมูลผู้เรียนทำถูกไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90 ถ้าข้อใดมีผู้เรียนทำได้ต่ำกว่าร้อยละ 90 ต้องปรับปรุงแก้ไขบทเรียน โปรแกรมนั้น แล้วทำการทดลองซ้ำอีกจนกว่าจะได้คะแนนถึงมาตรฐาน 90/90

การประเมินชุดการสอน เป็นการตรวจสอบหรือประเมินประสิทธิภาพของ ชุดการสอนที่นิยมประเมิน จะเป็นชุดการสอนสำหรับกลุ่มกิจกรรมหรือชุดการสอนที่ใช้ในศูนย์ การเรียน โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 90/90 เป็นเกณฑ์ประเมินสำหรับเนื้อหาประเภทความรู้ความจำ และใช้เกณฑ์มาตรฐาน 75/75 สำหรับเนื้อหาที่เป็นทักษะ ความหมายของตัวเลขเกณฑ์มาตรฐาน ดังกล่าว มีความหมายดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของประสิทธิภาพในด้านกระบวนการ ได้จากการคะแนนที่ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดทบทวนความเข้าใจของแต่ละบทเรียนได้ถูกต้อง

75 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละ 75 ของผลลัพธ์ได้จากการคะแนนที่ผู้เรียน ทำแบบประเมินผลหลังการเรียนได้ถูกต้อง

1.2.2 ประเมินโดยไม่ได้ตั้งเกณฑ์ไว้ล่วงหน้า เป็นการประเมินประสิทธิภาพของ สื่อคือการเปรียบเทียบผลการสอนของผู้เรียนภายหลังจากที่เรียนจากสื่อนั้นแล้ว ว่าสูงกว่าผลสอน ก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ถ้าผลการเปรียบเทียบพบว่าผู้เรียนได้คะแนนสอนหลังเรียน สูงกว่าคะแนนสอนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ก็แสดงว่าสื่อนั้นมีประสิทธิภาพและการประเมินสื่อ ในลักษณะนี้อาจทำได้โดยการวิจัยเปรียบเทียบกับการใช้สื่ออื่น ๆ ซึ่งการวิจัยประเมินสื่อใน ลักษณะนี้มีจำกัดหลายประการ โดยเฉพาะข้อบกพร่องในด้านการกำหนดปัญหา หรือข้อคำถามใน การวิจัยและควบคุมตัวแปรเป็นต้น ได้มีผู้วิจารณ์กันมากเพราผลปรากฏออกมานางส่วนพบว่า ผลสรุปจะทำได้ยากมากกว่าสื่อชนิดใดก็กว่ากันภายใต้เงื่อนไขอื่น ๆ อีก

มัลติมีเดีย (Multimedia)

การใช้งานคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน ได้รับการออกแบบและพัฒนาให้สามารถทำงานภายใต้ระบบที่เรียกว่า คอมพิวเตอร์สื่อประสมหรือมัลติมีเดีย และด้วยพัฒนาการทางด้านตัวเครื่อง และโปรแกรม ได้รับการพัฒนาให้มีขีดความสามารถรองรับการทำงานในลักษณะที่เป็นมัลติมีเดีย ทำให้เทคโนโลยีมัลติมีเดียเข้าไปมีบทบาทกับทุกๆ วงการ

ความหมายและบทบาทของคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียหรือเรียกสั้นๆ ว่า มัลติมีเดีย ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านด้วยกัน ดังนี้

วีรศักดิ์ วินหวัสดุกุล (2534, หน้า 153) ได้กล่าวว่า มัลติมีเดีย คือการใช้คอมพิวเตอร์ในการรวมและควบคุมอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นจอภาพ เครื่องเล่นวีดีโอ คิสก์ ซีรีรอน เครื่องถังครยะห์เสียงและอุปกรณ์อื่นๆ เข้าด้วยกัน เพื่อใช้ในการนำเสนอข้อมูล การสอน ฝึกอบรมการแสดงข่าวสาร หรือเป็นต่อทางด้านอื่นๆ

สมศักดิ์ ลิ่มเก็ต (2536, หน้า 1) ได้กล่าวไว้ว่า มัลติมีเดีย หมายถึง การนำเอาคอมพิวเตอร์เข้ามาควบคุมสื่อต่างๆ เพื่อใช้งานร่วมกัน เช่น การสร้างโปรแกรมที่มีทั้งข้อความ ภาพ วีดีโอและเสียงบรรยาย ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในระบบมัลติมีเดีย อาจมีทั้งข้อความ ภาพ วีดีโอและเสียง โดยทั้งหมดมีคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียเป็นตัวควบคุมการทำงานให้ประสานสอดคล้องกัน

พรพิพพ์ อัจฉินารังษี (2536, หน้า 21) ได้กล่าวว่า มัลติมีเดีย หมายถึง สื่อหลายสื่อ ผสมผสานกัน วิธีผสมผสานสื่อหลายสื่อนั้นอาจทำได้หลายวิธี โดยอาศัยคอมพิวเตอร์เป็นตัวจัดการได้

สุรเชษฐ์ เวชชพิทักษ์ (2536, หน้า 29) ได้กล่าวว่า มัลติมีเดีย หมายถึง การนำสื่อหลากหลายชนิดมาผสมผสานเข้าด้วยกัน โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวควบคุมให้ทุกอย่างแสดงออกทางหน้าจอคอมพิวเตอร์หรือจะต่อผ่านเครื่องฉาย

ลิตติทเก (Liedtke, 1993, P.10) ได้กล่าวว่า มัลติมีเดีย เป็นเทคโนโลยีลักษณะหนึ่งที่ทำหน้าที่ในการผสมผสานสิ่งที่เป็นข้อความ ภาพฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียง วีดีโอ ใน การนำเสนอ โดยใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวควบคุมการทำงาน

จากความหมายของมัลติมีเดียหรือคอมพิวเตอร์หรือคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่กล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า

คอมพิวเตอร์มัลติมีเดียหรือมัลติมีเดีย เป็นเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นมาเพื่อการติดต่อ การควบคุมการทำงานและการนำเสนอสื่อต่างๆ ในลักษณะผสมผสานเข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว เสียงพูด เสียงดนตรี รวมทั้งภาพจากวีดีโอ ให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างสมบูรณ์ และสอดคล้องกัน

โปรแกรมออร์ชอแวร์ (Authorware Program)

โปรแกรมออร์ชอแวร์ (Authorware Program) เป็นระบบช่วยสร้างบทเรียน (Authoring System) ที่พัฒนาขึ้นมาโดยบริษัทแมคโครมีเดีย (Macromedia, 1993, P.1-24) สำหรับอเมริกาซึ่งพัฒนาขึ้นมาใน 2 ส่วน ส่วนแรก พัฒนาขึ้นมาเพื่อให้ผู้ใช้ทั่วไปได้ทดลองใช้ เรียกว่า ออร์ชอแวร์สตาร์ (Authorsare Star) ซึ่งมีข้อจำกัดในความสามารถ คือ ใช้พัฒนางานได้สูงสุดไม่เกิน 500 สัญลักษณ์ (Icon) และตัวแปรได้ไม่เกิน 50 ตัวแปร ส่วนที่สองเป็นส่วนที่ถูกพัฒนาให้มีความสามารถสูงขึ้น และสามารถใช้สัญลักษณ์ได้ถึง 16,000 สัญลักษณ์ และใช้ตัวแปรได้ถึงมากกว่า 200 ตัวแปร เรียกว่า ออร์ชอแวร์ โปรเฟสชันแนล (Authorware Professional) แต่ในการนำมาใช้งานจะต้องเสียค่าลิขสิทธิ์ ออร์ชอแวร์ โปรเฟสชันแนล ถูกพัฒนาให้สามารถใช้งานได้ทั้งภาษาดิจิทัล (System) ของเครื่องคอมพิวเตอร์แมคอินทอช (Macintosh) และภาษาได้ในโครซอฟต์ วินโดวส์ บนเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล ออร์ชอแวร์ นับได้ว่าเป็นโปรแกรมสำหรับช่วยพัฒนางานในลักษณะอินเทอร์แอคทีฟ มัลติมีเดีย (Interactive Multimedia) โดยออกแบบการใช้งานผ่านสัญลักษณ์ แทนการใช้คำสั่งหรือภาษา โปรแกรมมาเรียงร้อยเป็นแผนผังเรื่องราวตามความสัมพันธ์ที่ต้องการของผู้พัฒนา ทำให้แม่แต่ผู้ที่ไม่ได้เป็นโปรแกรมเมอร์ก็สามารถที่จะสร้างงานขึ้นมาได้ โดยไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับการเขียนโปรแกรมด้วยภาษาคอมพิวเตอร์

คุณสมบัติของโปรแกรมออร์ชอแวร์ (Authorware) ออร์ชอแวร์มีคุณสมบัติ 3 ประการ ที่สนับสนุนการสร้างงาน การออกแบบงานที่มีปฏิสัมพันธ์ในระบบมัลติมีเดีย ดังนี้

1. օօปเจ็ค ออร์ชอริ่ง (Object Authoring) เป็นภาษาที่ใช้สัญลักษณ์ (Icon) ทำงานแทนคำสั่ง ร่วมกับการวางแผนสร้างของ โปรแกรม เป็นส่วนหนึ่งที่ถูกออกแบบให้โปรแกรมออร์ชอแวร์ เป็น โปรแกรมที่ใช้งานง่ายโดยการออกแบบให้แต่ละหน้าจอภาพมีการทำงานในลักษณะเป็นวัตถุ (Object) แยกกัน ไม่ว่าจะเป็นปุ่ม สัญลักษณ์ รูปภาพ หรือข้อความ นอกจากนั้น โปรแกรม ออร์ชอแวร์ยังได้ออกแบบการใช้งานให้อยู่ในรูปของสัญลักษณ์แทนการใช้คำสั่ง การสร้างงานทำได้โดยการนำสัญลักษณ์มาวางเรียงต่อ ๆ กันเป็นเรื่องราวน์ไฟล์ไลน์ (Flowline) จึงทำให้ผู้พัฒนา งานด้วยออร์ชอแวร์ ไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้การใช้คำสั่งหรือภาษา โปรแกรม ดังนั้นลักษณะที่สำคัญของออร์ชอแวร์ได้ออกแบบสัญลักษณ์ไว้สำหรับการใช้ในการสร้างและพัฒนางานทั้งหมด 11 ตัว ซึ่งจะแสดงให้เห็นเมื่อเข้าสู่การทำงานของ โปรแกรม โดยสัญลักษณ์แต่ละตัว จะใช้แทนคำสั่ง ในการพัฒนา โปรแกรม เมื่อเลือกใช้สัญลักษณ์ตัวใดตัวหนึ่ง โปรแกรมจะแสดงรายละเอียดหรือ คำสั่งเพิ่มเติมที่จำเป็นในการทำงานของสัญลักษณ์นั้น ๆ ในรูปของกล่องรายการคำสั่ง (Dialog Box) ให้ผู้ใช้ได้เลือก ไม่ว่าจะเป็นสัญลักษณ์ที่เกี่ยวกับลοจิκ (Logic) ของ โปรแกรมหรือสัญลักษณ์ ที่ทำงานด้านมัลติมีเดียสัญลักษณ์ทั้ง 11 ตัว ที่ใช้ใน โปรแกรม (Macromedia, 1993, P.166-253)

2. มัลติมีเดีย ทูลส์ (Multimedia Tools) ออร์เชอแวร์ออกแบบเครื่องมือและอุปกรณ์ในการสร้างงานด้วยระบบมัลติมีเดีย ไว้อ่านสมบูรณ์ สามารถใช้ได้ทั้งในการเรียนการสอน การอ้างอิง การจำลองสถานการณ์ การนำเสนอสินค้า รวมทั้งการบันเทิง ลักษณะของสื่อต่าง ๆ ที่ออร์เชอแวร์สามารถแสดงได้มีดังนี้

2.1 ตัวอักษร ตัวอักษรในการออกแบบความลักษณะดังนี้

2.1.1 สามารถใช้ตัวอักษรได้หลายรูปแบบ โดยที่ตัวอักษรแต่ละแบบสามารถกำหนดขนาด สี ตัวหนา ตัวอ่อน และตัวขีดเส้นใต้ ๆ ฯลฯ ได้ตามต้องการ

2.1.2 ความสามารถของการจัดรูปแบบของข้อความได้หลายลักษณะ เช่น ตัดคำ ตั้งกันหน้า (Tab) และกำหนดกรอบการแสดงทางซ้าย ขวา หรือตรงกลาง เป็นต้น

2.1.3 สามารถใช้ตัวอักษรมาตรฐานบันทึก โควส์ทั้งภาษาไทยและอังกฤษ

2.2 กราฟิก กราฟิกในการออกแบบความลักษณะดังนี้

2.2.1 มีเครื่องมือในการสร้างเส้น วงกลม วงรี และสี่เหลี่ยม โดยมีเส้นตารางช่วยในการวัด

2.2.2 มีเครื่องมือในการลากเส้นสามารถลากเส้นตั้ง เส้นนอน เส้นเอียงทุก 4 มุม และสามารถกำหนดให้มีลูกศรกำกับที่หัวท้ายได้ รวมทั้งเลือกความหนาของเส้นได้ 5 ระดับ

2.2.3 สามารถกำหนดลักษณะของพื้นวัตถุ ได้ทั้งหมด 36 แบบ

2.2.4 สามารถกำหนดชั้นการแสดงของภาพไว้บนหน้าจอได้ นอกจากนั้น สามารถที่จะรวมภาพเข้าด้วยกันและแก้ไขภาพเป็นกลุ่มได้

2.2.5 สามารถขอภาพจากแฟ้มภาพที่จะนำเข้ามาได้

2.2.6 สามารถติดต่อและนำแฟ้มภาพที่มีสกุลหลายชนิดมาแสดงได้ เช่น BMP, DIB, PIC, PCT, EPS, PCX, REL, TIF และ PICT, PNT ของเครื่องแมคอินทอช (Macintosh) รวมทั้ง Windows Meta File (WMF)

2.3 เสียง เสียงในงานออกแบบความลักษณะดังนี้

2.3.1 สามารถควบคุมการเล่นซ้ำ การเริ่มและหยุดได้

2.3.2 สามารถเล่นไฟล์ PCM ของเครื่องแมคอินทอช (Macintosh) ไฟล์ Wave ของ Windows และเล่น Midi โดยผ่าน Microsoft's Multimedia Extensions

2.3.3 สามารถเรียกใช้ไฟล์เสียงของ Macintosh โดยผ่านโปรแกรม Sound Wave หรือ Macromedia Sound Edit การที่จะให้โปรแกรมสามารถใช้เสียงได้จะต้องมีการ์ดเสียง (Sound Card) ที่เล่นภายใต้win โควส์ (Windows) ได้

3. การทำภาพแอนนิเมชั่น (Animation) ความมีลักษณะดังนี้

3.1 สามารถกำหนดทิศทางในการเคลื่อนที่ของวัตถุได้หลายแบบ เช่น Fixed

Destination, Fixed Path, Scaled Path, Linear Scale, Scaled x-y

3.2 นอกจากนั้นยังสามารถควบคุมทิศทาง เวลา และความเร็วในการเคลื่อนที่ได้

3.3 สามารถควบคุมจุดเริ่มต้นและจบได้ นอกจากนั้นยังสามารถควบคุม ความเร็วและจำนวนครั้งของการเล่น Movie File ได้

3.4 สามารถกำหนดชั้นในการเคลื่อนที่ของวัตถุได้ ในกรณีที่มีวัตถุมากกว่า หนึ่งเคลื่อนที่มาอยู่ในตำแหน่งที่ซ้อนกัน

4. วีดีโอในงานออกแบบความมีลักษณะดังนี้

4.1 สามารถเล่นได้ทั้งที่เป็นภาพนิ่ง (Still) และภาพเคลื่อนที่

4.2 สามารถแสดงผลวีดีโอให้เต็มจอได้ ซึ่งต้องมีวีดีโอการ์ด (Video Card) ที่ทำงานร่วมกับวินโดว์ส์ด้วย

4.3 สามารถเปลี่ยนขนาดและข้อความสำหรับการแสดงผลได้

4.4 ควบคุมจุดเริ่มต้นและจุดจบได้ รวมทั้งหยุดภาพได้

4.5 สามารถเลือกเฟรมของภาพได้

4.6 ปรับความเร็วในการเล่นได้

4.7 ควบคุมสัญญาณเสียงได้สองช่วง แยกจากช่วงสัญญาณวีดีโอ โดยที่ผู้ใช้ สามารถควบคุมการเล่นวีดีโอจากจอภาพได้

5. เทคนิคการแสดงผล ความมีลักษณะดังนี้

5.1 สามารถกำหนดการเล่นวีดีโอ เดียงเพลง ภาพเคลื่อนไหวพร้อม ๆ กันได้ (Concurrent) หรือ ให้แสดงตลอดการทำงานของโปรแกรม (Perpetual) หรือ ให้รอแสดงทีละอย่าง (Wait Until Done)

5.2 สามารถใช้สีเป็นแบบ 4 หรือ 8 บิต ได้

5.3 สามารถกำหนดการแสดงผลของข้อความ และกราฟิกเป็นแบบ Opaque, Matted, Transparent, Inverts และ Erase

5.4 มีเทคนิคพิเศษ (Special Effects) สำหรับแสดงผลหรือลบภาพได้หลาย แบบ

การออกแบบให้สามารถใช้งานได้หลายระบบ ออร์ชेनแวร์ ได้ออกแบบให้โปรแกรมนี้ ความยืดหยุ่นต่อการใช้งาน คือ

1. สามารถใช้งานที่พัฒนาขึ้นแล้วในหลายสื่อ ไม่ว่าจะเป็นแผ่นดิสก์ (Diskette) ฮาร์ดดิสก์ (Harddisk) ซีดี-รอม (CD-ROM) หรืออยู่ในระบบเครือข่าย (Network)
2. สามารถออกแบบร่วมกับโปรแกรมอื่นเพื่อใช้ข้อมูลร่วมกันได้
3. สามารถติดต่อใช้งานหรือโปรแกรมอื่น ๆ เพื่อการแสดงผลและใช้ข้อมูลร่วมกัน ซึ่งสามารถกระโดดไปอย่างเดียวหรือกระโดดไปใช้แล้วกลับได้
4. งานที่พัฒนาเสร็จแล้ว สามารถนำไปได้ไม่ว่าเป็นเครื่องเดียวหรือหลายเครื่องในระบบเครือข่าย
5. สามารถขยายความสามารถโดยการเรียกใช้ ไลนามิกส์ลิบารี (Dynamic Link Libraries ; DLLs) ของวินโดวส์ได้
6. ออกแบบให้สามารถใช้งานข้ามระบบ คือ สามารถใช้งานได้หลายระบบ ไม่ว่าจะเป็น การใช้งานบนเครื่องแมคอินทอช หรือภายใต้ระบบโปรแกรมในโครงสร้างฟร์วิน ดาวน์โหลดของเครื่องส่วนบุคคล ทำให้งานที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมออร์ชेनแวร์ โปรแกรมชั้นนำ บนเครื่องแมคอินทอช สามารถที่จะใช้แก้ไขปรับปรุงภายใต้ระบบวิน ดาวส์ได้

2.2 ลักษณะรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์

ตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี รหัสวิชา 3023401 ชื่อวิชา การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (Printed Media) มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก สาขาวิชาเฉพาะด้าน และเริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2543 เป็นการดำเนินการที่มุ่งจะให้นักศึกษานิเทศศาสตร์และผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบและการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อใช้ในการถือสาร โฆษณา และการประชาสัมพันธ์ให้เกิดประสิทธิผล

1. คำอธิบายรายวิชา

รูปแบบและวิธีการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ เช่น แผ่นปลิว แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ฯลฯ ฝึกปฏิบัติผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบต่าง ๆ โดยวางแผนการผลิต จัดเตรียมเนื้อหา ดำเนินการผลิต และประเมินผลการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ รวมทั้งศึกษาปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้น วิธีแก้ไข และข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาเหล่านั้น

2. จุดประสงค์ทั่วไปของวิชา

2.1 เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและเข้าใจรูปแบบของสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ อย่างถูกต้อง ก่อนตัดสินใจวางแผนผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.2 เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักวางแผนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ตามขั้นตอน และกระบวนการที่ถูกต้องเหมาะสม

2.3 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากที่ได้ศึกษาไปใช้ในการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ตามสภาพการณ์จริงได้อย่างนีประสิทธิภาพ

2.4 เพื่อฝึกปฏิบัติผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อการใช้งานจริง

2.5 เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นในการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ พร้อมวิธีแก้ไขปัญหาอุปสรรคเหล่านั้น

3. จุดประสงค์เชิงพุทธิกรรม เรื่อง หลักการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์

ซึ่งผู้สอนรายวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ ได้กำหนดจุดประสงค์เชิงพุทธิกรรม โดยมีเนื้อหา 5 เรื่องสำคัญคือ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ หลักเกณฑ์การออกแบบ การใช้ภาพประกอบ การใช้สีในการพิมพ์ และกระบวนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์โดยมีจุดประสงค์เชิงพุทธิกรรม ดังนี้

3.1 เมื่อหารือ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์

3.1.1 เพื่อให้นักศึกษามีความสามารถอธิบายความหมายของเบต และการกำหนดของสื่อสิ่งพิมพ์ทั้งในไทยและต่างประเทศได้ถูกต้อง

3.1.2 เพื่อให้นักศึกษามีความสามารถบรรยายลักษณะของสื่อสิ่งพิมพ์ประเภท ต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

3.1.3 เพื่อให้นักศึกษามีความสามารถออกแบบลักษณะและประยุกต์ของการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการดำเนินงานของธุรกิจและการดำรงชีวิตได้ถูกต้อง

3.2 เมื่อหารือ หลักเกณฑ์การออกแบบ

3.2.1 เพื่อให้นักศึกษามีความสามารถเข้าใจและอธิบายหลักเกณฑ์การออกแบบในการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ได้

3.2.2 เพื่อให้นักศึกษามีความสามารถประยุกต์ความรู้เรื่องหลักเกณฑ์การออกแบบมาใช้ในการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ได้

3.3 เมื่อหารือ หลักเกณฑ์การออกแบบ

3.3.1 เพื่อให้นักศึกษามีความสามารถเข้าใจและอธิบายหลักเกณฑ์การออกแบบในการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ได้

3.3.2 เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้เรื่องหลักเกณฑ์การออกแบบมาใช้ในการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ได้

3.4 เนื้อหาเรื่อง การใช้ภาพประกอบ

3.4.1 เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและนออกหลักการเลือกใช้ภาพประกอบงานสื่อสิ่งพิมพ์ได้

3.4.2 เพื่อให้นักศึกษาสามารถอธิบายเทคโนโลยีการต่าง ๆ ในการใช้ภาพประกอบให้น่าสนใจได้

3.5 เนื้อหาเรื่อง การใช้สีในการพิมพ์

3.5.1 เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและนออกหลักการการเลือกใช้สีเพื่อสร้างความสวยงามในสื่อสิ่งพิมพ์ได้

3.5.2 เพื่อให้นักศึกษาสามารถกำหนดสีสำหรับการพิมพ์ได้

3.6 เนื้อหาเรื่อง กระบวนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์

3.6.1 เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจกระบวนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ได้

3.6.2 เพื่อให้นักศึกษาสามารถอธิบายกระบวนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์แต่ละกระบวนการได้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำหลักการและกระบวนการของการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษามาใช้ในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ ในหัวข้อนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการควบคุมการเรียนรู้ตามความสามารถของตนเองอย่างแท้จริง ซึ่งจะส่งผลให้กระบวนการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้กับกระบวนการผลิตสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ให้มีคุณภาพได้

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ด้านการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่า ผลการวิจัยเหล่านี้ได้ศึกษารายละเอียดของการพัฒนาบทเรียน คอมพิวเตอร์ช่วยสอนไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

1. งานวิจัยภายในประเทศ

พญรินทร์ สิติธิรชาติ (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการออกแบบที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคิดสร้างสรรค์ ก្នុងตัวอย่างที่ใช้คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2538 จำนวน 60 คน โดยวิธีการทำแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ Tct-dp ของ Jellen & Urban และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสองกลุ่มนี้ความแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีความคิดสร้างสรรค์สูง ได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีความคิดสร้างสรรค์ต่ำ นักศึกษาที่มีระดับความคิดสร้างสรรค์ต่ำและความคิดสร้างสรรค์สูง เมื่อเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องการออกแบบ มีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

มนต์ชัย เทียนทอง (2539) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดียสำหรับผู้สอนครู-อาจารย์และนักศึกษา โดยใช้โปรแกรม Authorware Professional Version 2.0 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บทเรียนและผู้เชี่ยวชาญ มีความคิดเห็นต่อบทเรียนว่าอยู่ในเกณฑ์ดี สามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย และใช้ในการเรียนการสอนหรือใช้ฝึกอบรมเอง ได้

ลักษณพาร ใจนพิทักษ์กุล (2540) ได้ศึกษาการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดียเรื่อง โสดทัศนอุปกรณ์ ประเภทเครื่องฉายกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 1 โดยให้กลุ่มทดลองเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย รวม 4 สัปดาห์ 8 คาบเรียน ก្នុងความคุณเรียน โดยวิธีการสอนแบบปกติ การศึกษาในครั้งนี้พบว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ณัชชา คงธุรกิจ (2542) ได้ศึกษาพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การพินฟ์สกรีนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย และทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับกลุ่มที่เรียน จากการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มที่เรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากการสอนแบบปกติ เนื่องจากผู้เรียนสามารถตอบทวนบทเรียนใหม่ได้ตลอดเวลา การนำเสนอบทเรียนมีความชัดเจน ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียน ได้ง่ายและชัดเจนกว่าการสอนแบบปกติ

ณัฐวรรณ ช่างเพ็ง (2544) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่ององค์ประกอบศิลปะ พบร่วม บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาศิลปะ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่ององค์ประกอบศิลปะ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ $92.77/80.87$ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง องค์ประกอบ

คิดปีสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกที่มีค่า (r) ตั้งแต่ 0.2-0.8 และค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับໄให้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

2. งานวิจัยต่างประเทศ

วัตสัน (Watson, 1987) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนการออกแบบในรอบปี 2000 : การวิจัยแบบเดลฟี่ฯ ตามการรับรู้ของนักการศึกษาการออกแบบ วัตถุประสงค์เพื่อทำนายถึงวิธีการสอนที่ควรใช้สอนการออกแบบเบื้องต้น ในรอบปี 2000 ครอบคลุมถึงหลักการพื้นฐาน องค์ประกอบ และการประยุกต์ใช้งาน เพื่อเป็นพื้นฐานของการวิจัยต่อไป และเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลของการสอนออกแบบในอนาคต โดยทำการวิจัยแบบเดลฟี่ฯ จากนักศึกษาออกแบบจำนวน 28 ท่าน ผลของการทำนายถึงการสอนออกแบบเบื้องต้น คือ

ก. การออกแบบเบื้องต้น เป็นวิชาที่เตรียมความพร้อมสำหรับนักออกแบบ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ

1. เน้นทักษะการแก้ปัญหาทางความคิดสร้างสรรค์
2. เน้นการคิดแบบ Visual Thinking ในกระบวนการแก้ปัญหา
3. เน้นความคิดสร้างสรรค์ และแนวทางหลากหลายก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์

ข. การออกแบบเบื้องต้น ควรใช้สื่อทางคอมพิวเตอร์กราฟิกในการแก้ปัญหาทางการออกแบบ และสื่อในการผลิตผลงานทางการออกแบบ

ค. การออกแบบเบื้องต้น ในรอบปี 2000 ควรครอบคลุมหัวข้อสำคัญ 7 ประการ

1. องค์ประกอบที่ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ คือสมองและจิตใจ
2. การใช้คอมพิวเตอร์กราฟิกสร้างสรรค์องค์ประกอบของการออกแบบ
3. ใช้โปรแกรม CAI ช่วยสอน ความหมายและความคิดและกระบวนการของ

การออกแบบ

4. ให้นักเรียนปฏิบัติงาน โดยใช้คอมพิวเตอร์
5. ใช้โปรแกรมวีดีโอเทปและวีดีโอดิสก์ช่วยสอน ข้อความรู้เกี่ยวกับ

นักออกแบบ ความหมาย และส่วนประกอบของการออกแบบ

6. ใช้กล้องวีดีโอ เครื่องบันทึกเทป และโปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นสื่อในการสร้างสรรค์องค์ประกอบของการออกแบบ

7. ควรมีส่วนร่วมในเรื่องของข้อความรู้ของนักออกแบบเทคนิค และประโยชน์ระหว่างโรงเรียนที่สอนออกแบบ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่างานวิจัยทุกอย่าง พบว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถช่วยครูผู้สอนในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นอย่างดี และช่วยให้ผู้เรียนมีความพัฒนาการเรียนการสอนดีขึ้น ดังนั้นจึงเป็นแนวทางที่เห็นได้ว่าสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศมีการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในวิชาต่าง ๆ ทางโปรแกรมวิชา นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จึงควรจะได้มีการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนครั้งนี้ มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 โปรแกรมวิชา นิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาค การศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

- 1.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ โดยแบ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับ การทดลองรายบุคคล จำนวน 3 คน และสำหรับการทดลองกลุ่มย่อย จำนวน 15 คน
- 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลองจริง จำนวน 30 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์สร้างจากโปรแกรม Authorware ตามหลักการออกแบบบทเรียนโปรแกรมและนำเสนอข้อมูลในรูปแบบวงกลม (Circular Paths) จัดแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 บท พร้อมแบบฝึกหัดระหว่างเรียน 50 ข้อ โดยผู้เรียน สามารถที่จะเรียนรู้ด้วยมุ่งหมายของหลักสูตร วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา ทำแบบฝึกหัด ระหว่างเรียนของแต่ละหัวข้อ และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ด้วยตนเอง

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.3 การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยมี ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเรื่อง การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์โดยรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ แบบเรียนจากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในหัวข้อ ดังกล่าว

2. การวิเคราะห์เนื้อหาวิชา การวิเคราะห์ผู้เรียนและการวิเคราะห์สื่อ โดยแบ่งออกได้ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์เนื้อหาวิชา โดยปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาเกี่ยวกับเนื้อหาที่สามารถนำเสนอในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น

2.2 การวิเคราะห์ผู้เรียน ทำการสอบถามและสังเกตนักศึกษาผู้เรียนเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์ของผู้เรียน

2.3 การวิเคราะห์สื่อ โดยปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อกับความเหมาะสมในการนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาใช้ในการสอนเนื้อหาดังกล่าว เช่น ความพร้อมของเครื่องคอมพิวเตอร์ ความพร้อมของห้องเรียน และอื่น ๆ

3. กำหนดเนื้อหา โดยแบ่งเนื้อหออกเป็นหน่วยย่อย ๆ ตามกรอบโครงสร้าง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา โดยได้กำหนดหน่วยเรียนย่อยจากเนื้อหาทั้งหมด 5 บท และมีแบบฝึกหัดระหว่างเรียน เพื่อที่จะช่วยให้สามารถนำไปใช้เป็นกรอบของเนื้อหาแต่ละหน่วย และมีแนวทางการนำเสนอเนื้อหาที่ชัดเจน ดังนี้

3.1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ เป็นเนื้อหาที่ให้หลักการพื้นฐานในเรื่องสื่อสิ่งพิมพ์ ประวัติความเป็นมา ลักษณะสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ

3.2 หลักเกณฑ์การออกแบบ เป็นเนื้อหาในส่วนของหลักการพื้นฐานในการออกแบบ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบและจัดวางองค์ประกอบต่าง ๆ ของสื่อสิ่งพิมพ์

3.3 การใช้ภาพประกอบ เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการนำภาพมาใช้ประกอบกับสื่อสิ่งพิมพ์ โดยอาศัยหลักการและเทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับสื่อสิ่งพิมพ์

3.4 การใช้สีในการพิมพ์ เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับหลักการการเลือกใช้สีเพื่อสร้างความสวยงามตลอดจนเทคนิคการกำหนดสีสำหรับการพิมพ์

3.5 กระบวนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับขั้นตอนการผลิตสิ่งพิมพ์ ตั้งแต่ต้นจนจบกماเป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์สำเร็จรูป

4. กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในบทเรียนของแต่ละบท

5. การออกแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและวางแผนทางในการนำเสนอ โดยออกแบบในรูปของบทภาพ (Story Board) ผังงาน (Flow Chart) และวิธีการนำเสนอบทเรียน หลังจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

6. การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยแบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

6.1 ศึกษาการใช้งานเกี่ยวกับเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการสร้างได้แก่ ศึกษาการใช้งานเครื่องคอมพิวเตอร์ และศึกษาการทำงานโปรแกรมสื่อประสม Authorware

6.2 สร้างเนื้อหา (Text) สร้างภาพกราฟิก ถ่ายภาพ บันทึกเสียง ดิจิไซต์ภาพ ตามกิจกรรมการเรียนและเนื้อหาที่ผ่านการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญทางค้านเนื้อหามาแล้ว

6.3 นำเนื้อหา ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว และเสียงที่ได้เตรียมไว้นำเข้าประกอบรวมกัน โดยใช้โปรแกรมสื่อสารสนเทศ

6.4 นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นมาแล้วนั้นไปปรึกษาและขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญค้านโปรแกรมและค้านเนื้อหา

6.5 ปรับปรุงแก้ไขข้อมูลพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญค้านโปรแกรมและค้านเนื้อหา

6.6 จัดทำคู่มือการใช้งานเรียน โดยแสดงขั้นตอนการเรียนใช้โปรแกรมจากระบบปฏิบัติการ Window XP การใช้งานโปรแกรมและผังงาน (Flow Chart) ของโปรแกรม หลังจากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญค้านโปรแกรมตรวจสอบคุณภาพของคู่มือและปรับปรุงตามคำแนะนำ

7. การทดลองและหาคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจากกลุ่มตัวอย่าง 2 ครั้ง โดยมีขั้นตอนดังนี้

7.1 การทดลองบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนรายบุคคล (ครั้งที่ 1) ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมา จำนวน 3 คน ได้แก่ บุคคลที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยให้ทดลองใช้งานบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นทั้งคน การทดลองครั้งนี้ทำขึ้นเพื่อที่จะหาข้อมูลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น โดยวิธีการสังเกตและสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการทดลองเกี่ยวกับคุณภาพของบทเรียน ทำการเก็บข้อมูลในส่วนของการจัดกิจกรรมเนื้อหาการเรียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ได้เสนอแนะให้ปรับปรุงในส่วนของการเรียน อย่างระหว่างบทเรียนแต่ละหน่วยให้มีขั้นตอนที่กระชับขึ้น โดยไม่ต้องย้อนกลับไปสู่เมนูหลัก

7.2 ปรับปรุงบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนครั้งที่ 1 ตามข้อเสนอความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในข้อ 7.1 โดยทำการแก้ไขรูปแบบการเรื่อง อย่างระหว่างบทเรียนแต่ละบทให้ผู้เรียนสามารถคลิกเข้าสู่บทเรียนได้ง่ายขึ้น

7.3 ทดลองบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มย่อย (ครั้งที่ 2) โดยผู้ศึกษาค้นคว้าให้ผู้เรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มมา จำนวน 15 คน แต่เป็นคนละกลุ่มกับที่เคยทำการทดลองในข้อ 7.1 ทำการศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนพร้อมกัน โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ 1 เครื่องต่อ 1 คน ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้จากการทดลองไปหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร $E1/E2$ ได้ค่า $E1/E2 = 79.74/78.94$ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

7.4 ปรับปรุงบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนครั้งที่ 2 โดยนำความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในข้อ 7.3 มาปรับปรุงตามคำแนะนำ

8. ทดลองบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจริง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน ทำการศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนพร้อมกัน โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง ต่อ 1 คน และแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน ผู้วิจัยนำผลคะแนนที่ได้จากการทดลองไปหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร E1/E2

9. วิเคราะห์ผล สรุป อกบุรย และเสนอแนะเกี่ยวกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น

3.4 การสร้างแบบประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

การสร้างแบบประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อศึกษาการสร้างแบบประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยมีผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาคุ้มครองให้คำปรึกษา

2. ผู้วิจัยเลือกแบบประเมินคุณภาพไปร่วมกับบทเรียนของ วานิช ชีรภานุ (2534, หน้า 83 – 84) และมนต์ชัย เทียนทอง (2539, หน้า 160 – 162) ปรับปรุงให้สอดคล้องกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้น โดยแบ่งแบบประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนออกเป็น 2 ฉบับ คือ

2.1 แบบประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนฉบับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง โดยจัดแบ่งการประเมินออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง
2. คุณภาพทางการสอน
3. ภาพ ภาษา เสียง
4. แบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบสอนหลังเรียน
5. คุณภาพการใช้บทเรียน

2.2 แบบประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ฉบับผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา ผู้วิจัยได้จัดแบ่งการประเมินออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง
2. ภาพ ภาษา เสียง
3. ตัวอักษรการให้สี
4. การจัดการบทเรียน
5. คุณภาพการใช้บทเรียน

โดยแบบประเมินคุณภาพทั้ง 2 ฉบับใช้ลักษณะการประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งกำหนดค่าระดับความคิดเห็นออกเป็นดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	คีมาก
ระดับ 4	หมายถึง	คี
ระดับ 3	หมายถึง	พอใช้
ระดับ 2	หมายถึง	ควรปรับปรุง
ระดับ 1	หมายถึง	ใช้ไม่ได้
การพิจารณาค่าเฉลี่ยจะใช้เกณฑ์ ดังนี้		
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง ใช้ไม่ได้
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง ควรปรับปรุง
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง พอใช้
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง คี
คะแนนเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง คีมาก

3. ผู้วิจัยนำแบบประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนทั้ง 2 ฉบับ มาเพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หลังจากนั้นจึงนำไปใช้ต่อไป

3.5 การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้มีความเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง มีขั้นตอนดังนี้

- ศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เช่น หลักการสร้างแบบทดสอบ การสร้างข้อสอบแบบเลือกตอบ เทคนิคการเขียนข้อสอบวัดพฤติกรรมด้านความรู้และความคิดเห็นของพวงรัตน์ ทวีรัตน์
- วิเคราะห์เนื้อหาและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเขียนเป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ
- นำข้อสอบที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญต้านการวัดผล ตรวจสอบระดับการวัดพฤติกรรม การเรียนรู้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ หลังจากนั้นนำข้อสอบที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถามและตัวเลือก ดำเนินการหาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก

5. นำข้อสอบไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 30 คน ที่เคยเรียนในเนื้อหาดังกล่าวแล้ว เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก

6. คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากระหว่าง .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 50 ข้อ หลังจากนั้นนำข้อสอบในแบบทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ไปดำเนินการหาค่าความเชื่อมั่น

7. หากค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริ查ร์ดสัน (Kuder and Richardson)

3.6 การทดลองจริง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองจริงตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน ออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน โดยทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ละกุ่ม เพื่อความสะดวกในการบันทึกข้อมูล

2. ผู้วิจัยได้ให้กุ่มตัวอย่างได้ทดลองศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่สร้างขึ้นตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ให้กุ่มตัวอย่างอ่านคู่มือบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2.2 ให้กุ่มตัวอย่างศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยจัดเรียงลำดับ กิจกรรมดังต่อไปนี้

2.2.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2.2.2 ศึกษานื้อหาและทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนควบคู่กันไป โดยผู้วิจัย คอยบันทึกผลคะแนนแบบฝึกหัดในแต่ละบทเรียน

2.2.3 ทำแบบทดสอบหลังเรียน หลังจากศึกษาบทเรียนจนจบโดยผู้วิจัย จะคอยบันทึกผลคะแนน

3. สรุปผลและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่สร้างจากการทดลองจริง และผู้วิจัยทำผลคะแนนที่ได้มาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร E1/E2

4. ปรับปรุงบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะที่ได้รับจากกลุ่มตัวอย่าง

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการจัดทำข้อมูลทางสถิติที่ได้จากการทดลองใช้สถิติดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ คือ

1.1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538 หน้า 137-143)

1.2 ค่าระดับความยากและค่าอำนาจจำแนกของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2538, หน้า 129 - 130)

1.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริ查ร์ดสัน (Kuder and Richardson) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538 หน้า 123)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์ 80/80 (เสานีย์ สิกขานบัณฑิต, 2538 หน้า 295)

80 ตัวแรก หมายถึง ค่าร้อยละเฉลี่ยที่ผู้เรียนทั้งหมดทำได้จากแบบฝึกหัดระหว่างการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าร้อยละเฉลี่ยที่ผู้เรียนทั้งหมดทำได้จากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ภายหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

บทที่ 4

ผลการวิจัย

4.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา

การประเมินความเหมาะสมของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา สามารถสรุปผลในรูปของตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสมของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ ที่สร้างเสร็จแล้วจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

รายการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง			
1. ความสอดคล้องของเนื้อหา กับ จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม	5.00	.00	ดีมาก
2. ความถูกต้องของเนื้อหา ในบทเรียน	5.00	.00	ดีมาก
3. การเรียงลำดับเนื้อหา ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหา	4.67	.58	ดีมาก
4. ความน่าสนใจในการดำเนินเรื่อง	3.67	.58	ดี
รวม	4.58	.29	ดีมาก
ภาษาที่ใช้			
1. ความตรงตามเนื้อหาของภาษาประกอบที่นำเสนอ	4.33	.58	ดี
2. ความสอดคล้องระหว่างปริมาณของภาษา กับ ปริมาณของเนื้อหา	3.33	.58	ดี
3. ความชัดเจนของภาษาประกอบ	4.67	.58	ดีมาก
4. ความถูกต้องของภาษาที่ใช้	4.00	.00	ดี
รวม	4.08	.29	ดี
แบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบ			
1. ความชัดเจนของคำสั่ง	4.00	.00	ดี
2. ความชัดเจนของข้อคำถาม	4.00	.00	ดี
3. การรายงานผลเป็นรายข้อ	4.33	.58	ดี
4. การนำเสนอสรุปผลคณ์แหนวยรวม	4.67	.58	ดีมาก
รวม	4.25	.25	ดี

ตารางที่ 1 : (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
คุ้มครองการใช้ชั้นเรียน			
1. ความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.33	.58	ดี
2. มีรายละเอียดและขั้นตอนครบถ้วน	4.33	.58	ดี
3. การแนะนำวิธีการสอน	4.00	1.00	ดี
รวม	4.22	.69	ดี
เฉลี่ยรวม	4.29	.33	ดี

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ปรากฏว่าส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ดี ยกเว้นเนื้อหาและการคำนินเรื่องที่ผู้เชี่ยวชาญ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเกณฑ์ดีมาก

4.2 ผลการประเมินความเห็นของบุตรเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา

การประเมินความเห็นของบุตรเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์จากผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา สามารถสรุปผลในรูปของตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความเห็นของบุตรเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ ที่สร้างเสร็จแล้วจากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา

รายการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง			
1. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดมุ่งหมายเชิงพัฒนาระบบ	4.67	.58	ค่อนข้างมาก
2. ความชัดเจนของเนื้อหานอกบุตรเรียน	4.67	.58	ค่อนข้างมาก
3. ความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหา	4.67	.58	ค่อนข้างมาก
4. ความน่าสนใจในการดำเนินเรื่อง	4.33	.58	ค่อนข้างมาก
รวม	4.58	.52	ค่อนข้างมาก
ภาพ ภาษาที่ใช้			
1. ความตรงตามเนื้อหาของภาพประกอบที่นำเสนอ	4.67	.58	ค่อนข้างมาก
2. ความสอดคล้องระหว่างปริมาณของภาพกับปริมาณของเนื้อหา	4.33	.58	ค่อนข้างมาก
3. ขนาดของภาพประกอบ	4.67	.58	ค่อนข้างมาก
4. ความถูกต้องของภาษาที่ใช้	4.33	.58	ค่อนข้างมาก
5. เสียงบรรยายประกอบเนื้อหาบุตรเรียน	4.00	.00	ค่อนข้างมาก
รวม	4.40	.40	ค่อนข้างมาก
แบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบ			
1. รูปแบบของตัวอักษรที่ใช้นำเสนอของบุตรเรียน	4.33	.58	ค่อนข้างมาก
2. ขนาดของอักษรที่ใช้นำเสนอของบุตรเรียน	4.33	.58	ค่อนข้างมาก
3. สีของตัวอักษรโดยภาพรวม	4.33	.58	ค่อนข้างมาก
4. สีของพื้นหลังของบุตรเรียน	4.33	.58	ค่อนข้างมาก
รวม	4.33	.58	ค่อนข้างมาก

ตารางที่ 2 : (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
การจัดการบทเรียน			
1. การนำเสนอเมนูหลักของบทเรียน	3.67	.58	ดี
2. การควบคุมบทเรียน เช่น การใช้ปุ่มต่าง ๆ	3.33	.58	ปานกลาง
3. การออกแบบหน้าจอโดยรวม	3.67	.58	ดี
4. ความน่าสนใจชวนให้ติดตามบทเรียน	3.33	.58	ปานกลาง
รวม	3.50	.50	ปานกลาง
คุณลักษณะในการใช้บทเรียน			
1. ความชัดเจนเข้าใจง่าย	5.00	.00	ดีมาก
2. มีรายละเอียดและขั้นตอนครบถ้วน	5.00	.00	ดีมาก
3. การแนะนำวิธีการเรียน	5.00	.00	ดีมาก
รวม	5.00	.00	ดีมาก
เฉลี่ยรวม	4.33	.35	ดี

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจากผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา ปรากฏว่า ส่วนเนื้อหาและการดำเนินเรื่องและคุณลักษณะในการใช้บทเรียน อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ส่วนภาพ ภาษาที่ใช้ และแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบ อยู่ในเกณฑ์ดี การจัดการบทเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

4.3 ผลการประเมินหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสีอสีงพิมพ์ จากการทดลองรายบุคคล โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ 80/80

ในการทดลองครั้งนี้ เป็นการทดลองรายบุคคล มีจุดประสงค์ที่จะทดสอบหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 พร้อมทั้งหาข้อมูลของบทเรียนโดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ต่ำมา จำนวน 3 คน ปรากฏผลการทดลองดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสีอสีงพิมพ์ ใน การทดลองรายบุคคล โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ 80/80

เครื่องมือ	คะแนน	M	ผลการประเมิน ประสิทธิภาพ	เปรียบเทียบกับ เกณฑ์ 80/80
แบบฝึกหัด (E1)	50	39.67	79.34	ไม่ผ่านเกณฑ์
แบบทดสอบ (E2)	50	38.67	77.34	ไม่ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินทดสอบหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสีอสีงพิมพ์ ที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (E1) และจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (E2) โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ปรากฏว่า คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (E1) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 79.34 และคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (E2) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 77.34 ซึ่งค่าดังกล่าวไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4.4 ผลการประเมินหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสีอิสิ่งพิมพ์ จากการทดลองกู้่มย่ออย โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ 80/80

ในการทดลองครั้งนี้ เป็นการทดลองกู้่มย่ออย มีจุดประสงค์ที่จะทดสอบหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 พร้อมทั้งหาข้อบกพร่องของบทเรียน โดยทดลองกับกู้่มตัวอย่างที่สุ่มมา จำนวน 15 คน ปรากฏผลการทดลองดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการประเมินหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสีอิสิ่งพิมพ์ จากการทดลองกู้่มย่ออย โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ 80/80

เครื่องมือ	คะแนน	M	ผลการประเมิน ประสิทธิภาพ	เปรียบเทียบกับ เกณฑ์ 80/80
แบบฝึกหัด (E1)	50	39.87	79.74	ไม่ผ่านเกณฑ์
แบบทดสอบ (E2)	50	39.47	78.94	ไม่ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 4 แสดงผลการประเมินทดสอบหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสีอิสิ่งพิมพ์ ที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (E1) และจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (E2) โดยทดลองกับกู้่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน ปรากฏว่า คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (E1) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 79.74 และคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (E2) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 78.94 ซึ่งค่าดังกล่าวไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4.5 ผลการประเมินหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสีสั่งพิมพ์ จากการทดลองจริง โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ 80/80

ในการทดลองครั้งนี้ เป็นการทดลองจริง มีจุดประสงค์ที่จะทดสอบหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 โดยนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสีสั่งพิมพ์ ที่ได้ผ่านการปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องจากการทดลองรายกลุ่มเป็นที่เรียนร้อยแล้ว มาทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน ปรากฏผลการทดลองดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการประเมินหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสีสั่งพิมพ์ จากการทดลองจริง โดยเปรียบเทียบเกณฑ์ 80/80

เครื่องมือ	คะแนน	M	ผลการประเมิน ประสิทธิภาพ	เปรียบเทียบกับ เกณฑ์ 80/80
แบบฝึกหัด (E1)	50	41.40	82.80	ผ่านเกณฑ์
แบบทดสอบ (E2)	50	40.80	81.60	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 5 แสดงผลการประเมินทดสอบหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสีสั่งพิมพ์ ที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (E1) และจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (E2) โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน ปรากฏว่า คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (E1) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 82.80 และคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (E2) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.60 ซึ่งค่าดังกล่าวผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สรุปได้ว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสีสั่งพิมพ์ ที่สร้างขึ้นในครั้งนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 โดยเฉลี่ยที่ร้อยละ 82.80/81.60

บทที่ 5

สรุปผล อกิจกรรม และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการผลิตสีอสังหาริมทรัพย์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ให้ได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อทดสอบ หาประสิทธิภาพของบทเรียนให้ได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 และปรากฏผลโดยสรุปได้ดังนี้

1. การทดลองรายบุคคล 3 คน กับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มย่อย จำนวน 15 คน โดยให้ศึกษา บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนพร้อมกัน โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระบบมัลติมีเดีย 1 เครื่อง ต่อ 1 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำผลคะแนนที่ได้จากการทดลองไปหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร E1/E2 ได้ ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน E1/E2 = 79.74/78.94 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. การทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน ให้ศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนพร้อมกัน โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระบบ มัลติมีเดีย 1 เครื่อง ต่อ 1 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำผลคะแนนที่ได้จากการทดลองไปหา ประสิทธิภาพโดยใช้สูตร E1/E2 ได้ ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน E1/E2 = 82.80/81.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการผลิตสีอสังหาริมทรัพย์ มีประสิทธิภาพสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 โดยคิดเป็น 82.80/81.60 ซึ่งมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้เป็น บทเรียนได้

5.2 อกิจกรรมการวิจัย

จากการวิจัยและพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการผลิตสีอสังหาริมทรัพย์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในครั้งนี้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ตั้งไว้คือ 80/80 และสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ ในครั้งนี้ได้พัฒนาขึ้นตามคุณลักษณะของคอมพิวเตอร์แบบมัลติมีเดีย โดยอาศัยทฤษฎีทางด้านเทคโนโลยีการศึกษา จิตวิทยา และการสื่อสาร มาใช้ประกอบการสร้างบทเรียน กล่าวคือ เป็นการรวบรวมเนื้อหา ข้อความ ภาพนิ่ง กราฟิก เข้าไว้ด้วยกัน โดยการเชื่อมโยงแบบปฏิสัมพันธ์ซึ่งผู้เรียนสามารถรับรู้ได้โดยอาศัยประสานสัมผัสทางตา ทำให้สามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจกับเนื้อหาบทเรียนได้เป็นอย่างดี อีกทั้งมีการกระตุ้นความสนใจและการให้แรงเสริมแก่ผู้เรียนในระหว่างศึกษาบทเรียนเป็นระยะ ๆ จึงทำให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะศึกษาบทเรียนอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้การพัฒนาบทเรียนในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการอย่างมีขั้นตอนตามลำดับ โดยมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาและเทคโนโลยีการศึกษาเป็นผู้ตรวจสอบและให้คำปรึกษาแนะนำในการปรับปรุงแก้ไข ควบคู่กันไป จึงเป็นผลให้บทเรียนดังกล่าวมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. การนำเสนอบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอในรูปแบบวงกลม (Circular Paths) ที่ประกอบด้วยการนำเสนอข้อมูลแบบเส้นตรงชุดเด็ก ๆ หลายชุด นาฬิกา เชื่อมต่อ กันและกลับคืนสู่เมฆใหญ่ โดยผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 หน่วยการเรียน ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกศึกษาหน่วยการเรียนใดก่อนหลัง ได้อย่างอิสระ และหลังจากเลือกหน่วยการเรียนที่ต้องการศึกษาแล้ว โปรแกรมบทเรียนจะนำเสนอนิءือหาไปตามลำดับจนจบพร้อมกับมีแบบฝึกหัดท้ายบทที่มีการให้ผลข้อนอกลับในทันทีรวมทั้งมีการสรุปคะแนนให้ผู้เรียนได้ทราบ การนำเสนอบทเรียนในรูปแบบดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนเห็นลำดับขั้นตอนการศึกษาบทเรียนที่ชัดเจน ไม่สับสน ทำให้สามารถศึกษาบทเรียนได้อย่างต่อเนื่องตามลำดับ

3. การดำเนินการทดลองครั้งนี้ ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ระบบมัลติมีเดียที่ใช้ชีพิยแบบ Pentium 4 ขนาดความเร็วไม่ต่ำกว่า 2.4 GB หน่วยความจำไม่ต่ำกว่า 1 GB จำนวน 30 เครื่อง ความเร็วในการทดสอบอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างเร็ว ทำให้สามารถตอบสนองต่อปฏิสัมพันธ์จากผู้เรียน ได้อย่างทันท่วงที โดยที่ผู้เรียนสามารถคลิกปุ่มเพื่อศึกษาเนื้อหาในหน้าจอถัดไปได้อย่างต่อเนื่อง โดยไม่สบัดหรือต้องค่อยจังหวะในการเปลี่ยนหน้าจอของเต็มหน้า อีกทั้งการนำเสนอทางด้านภาพและเทคนิคต่างๆ สามารถแสดงผลได้เป็นอย่างดี ทำให้การเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนี้ได้เป็นอย่างดี

4. การดำเนินการทางประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จากการทดลองครั้งที่ 1 โดยให้ผู้เรียนทดลองใช้บทเรียนนั้น ได้มีข้อเสนอแนะการปรับปรุงในเรื่องของจังหวะดนตรีที่เปิดคลื่นไปกับเสียงบรรยายทำให้รับกวนสามารถใช้งานผู้เรียน การจัดวางตำแหน่งของปุ่มคลิกต่างๆ ที่อยู่ในตำแหน่งที่ไม่สะดวกในการคลิกเลือก รวมทั้งการข้อนอกลับสู่เมฆบทเรียนที่ต้องผ่านการคลิกหลายครั้งทำให้เป็นการเสียเวลา ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลพร่องดังกล่าวมาปรับปรุงและแก้ไขให้สอดคล้อง

กับลักษณะการใช้ของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น จากนั้นจึงดำเนินการทดลองเป็นครั้งที่ 2 โดยใช้กู้นุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน พบว่ารูปแบบการคลิกเลือกคำตอบของแบบฝึกหัดและแบบทดสอบในแต่ละข้อถูกนำไปใช้ในการประเมินเหตุให้คะแนนรวมที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบมีความคลาดเคลื่อนไปซึ่งเป็นแนวทางในการปรับปรุงบทเรียนก่อนที่จะทำการทดลองในครั้งที่ 3 ต่อไป โดยการใช้กู้นุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จุดประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เพื่อให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 โดยการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน

การดำเนินการทดลองในแต่ละครั้ง ผู้วิจัยได้พยายามดำเนินการแก้ไขปรับปรุงให้สอดคล้องกับการใช้ของผู้เรียนมากที่สุด และจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนให้ความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียนศึกษาบทเรียนเป็นอย่างมาก มีการจดบันทึกเนื้อหาในบทเรียน รวมทั้งการซักถามผู้วิจัยเกี่ยวกับโปรแกรมการสร้างบทเรียนและเทคนิคการนำเสนอต่างๆ อีกด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

- เนื่องจากการผลิตบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาไปสู่ผู้เรียน จำเป็นที่จะต้องอาศัยบุคลากรที่มีความชำนาญในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านคอมพิวเตอร์นัลติมีเดีย ด้านการออกแบบศิลปะ ด้านเนื้อหาวิชา เป็นต้นผู้ที่จะออกแบบและพัฒนาบทเรียนจึงควรพิจารณาถึงความพร้อมและความร่วมมือของบุคลากรในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ได้บทเรียนที่มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมกับการนำไปใช้มากที่สุด

- เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน จำเป็นที่จะต้องอาศัยเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีประสิทธิภาพในการทำงานสูง โดยเฉพาะความเร็วในการประมวลผล ซึ่งจะมีผลอย่างยิ่งในกรณีที่มีการใช้ภาพแอนิเมชัน หรือภาพเคลื่อนไหวจากวิดีโอนานิเมชันมาก นอกจากนี้ ควรที่จะศึกษาในส่วนของโปรแกรมประยุกต์ใหม่ๆ ที่สามารถนำมาใช้ประกอบกับโปรแกรมบทเรียน เช่น โปรแกรมทางด้านการบันทึกเสียงบรรยายและคุณตรีประกอบ การบันทึกภาพเคลื่อนไหว การสร้างภาพกราฟิก เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากมีการพัฒนาระบบการบันทึกที่สามารถบันทึกที่สามารถบันทึก

ข้อข้อมูลให้มีขนาดเล็กลง ส่งให้มีการประมวลผลของเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่องมากยิ่งขึ้น

3. เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการทดลองหรือศึกษาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การใช้เครื่องซีพียูแบบ Pentium 4 ขนาดความเร็วไม่ต่ำกว่า 2.4 GB หน่วยความจำไม่ต่ำกว่า 1 GB เป็นอย่างต่ำเพื่อความเร็วในการแสดงผลและป้องกันการหยุดการทำงาน (hang) ของเครื่อง

4. การเรียนจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ฉะนั้นการออกแบบลักษณะของบทเรียนจึงควรคำนึงถึงความหลากหลายในการใช้บทเรียนให้มากที่สุด การออกแบบหน้าจอบทเรียนให้ผู้เรียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยรูปแบบที่ไม่ซับซ้อนตลอดจนการเข้าสู่เนื้อหาอย่างต่างๆ ควรมีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ไม่ยุ่งยาก เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาบทเรียนได้อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ เป็นบทเรียนที่นำเสนอเนื้อหาในส่วนของหลักการพื้นฐานในการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ทั่ว ๆ ไปเพื่อเตรียมการก่อนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ โดยไม่ได้เน้นถึงสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทใดประเภทหนึ่ง ดังนั้นจึงน่าจะมีการวิจัยและพัฒนาบทเรียนที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ ในแต่ละประเภทอย่างละเอียด เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ไปสต็อก เป็นต้น

2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับการเรียนโดยมีผู้สอนในห้องเรียนปกติ

บรรณานุกรม

- 2000 (นามแฝง). (2539). “มัลติมีเดีย (Multimedia)” เทคโนโลยีการศึกษา. 3 (3) : 23-30.
- กิตานันท์ มะลิทอง. (2539). อธิบายคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต มัลติมีเดีย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. (2542). “แนวทางการพัฒนามัลติมีเดียในประเทศไทย,” ไอที ปริทัศน์. 7 (5) : 3.
- ครรชิต นาลัยวงศ์. (2539, มกราคม-กุมภาพันธ์). “ปรัชญาการศึกษาในยุค ไอที,” สาร NECTEC. 29 - 36.
- ฉลอง ทับศรี. (2538, เมษายน-มิถุนายน). “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน,” วารสาร การศึกษาศาสตร์. (9) 2 : 16 - 21.
- ชน ภูมิภาค. (2540). “เทคโนโลยีกับการปฏิรูปการศึกษา,” เทคโนโลยีการศึกษา. 4 (4) :91.
- โชคิช่วง พันธุ์เวช. (2535, พฤษภาคม-สิงหาคม). “บทเรียนคอมพิวเตอร์,” วิชาการ-อุดมศึกษา. 1 (3) : 64 - 73.
- โชคิพงษ์ ศรีสวัสดิ์. (2537). การพัฒนาระบบสร้างบทเรียน. วิทยานิพนธ์ วศ.ม. (วิศวกรรมศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อัดสำเนา.
- ณัชชา ใจธุรกิจ. (2542). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย เรื่อง การพิมพ์สกรีน. ปริญานิพนธ์ กศ.ม (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร
- นันยา นุราษฎร์ และสมบูรณ์ ฤกษ์วิจุลย์ศรี. (2539). “Multimedia เพื่อการศึกษา,” เวชศาสตร์ ร่วมสมัย. 251- 255.
- บุญเรือง ชจรศิลป์. (2539). วิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : พี.เอ็น.การพิมพ์.
- บุญสีบ พันธุ์ศรี. (2537). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาชีววิทยา ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. ปริญานิพนธ์ กศ.ค. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ :
- บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- บุปผชาติ ทัพทิกรัตน์. (2538, กรกฎาคม - กันยายน). “มัลติมีเดียปฏิสัมพันธ์,” วารสาร สสวท. 23 (90) : 25- 35.

- พจนารถ ทองคำเจริญ. (2539). สภาพความต้องการและปัญหาการใช้คอมพิวเตอร์เน็ตในการเรียน การสอนสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม (โสดทัศนศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). วิธีการวิจัยทางพุทธกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6. ม.ป.ท.
- พิษณุ กาญจนรุจิรุณ. (2535, พฤษภาคม). “มัลติมีเดีย ศิลปะแห่งเทคโนโลยี,” IT Management. 1 (8) : 112 - 123.
- มนต์ชัย เทียนทอง. (2539). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดียสำหรับฝึกอบรมครู-อาจารย์และนักฝึกอบรม เรื่อง การสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ค. (เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- _____. (2540). คู่มือการใช้งาน Authorware Professional. เอกสารประกอบการฝึกอบรม. ก
- _____. (2540). บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer Assisted Instruction). เอกสารประกอบการฝึกอบรม. ข
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์ จกท.
- _____. (2538). ศัพท์ค่อนพิวเตอร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- ลักษณพาร ใจน์พิทักษ์กุล. (2540). การพัฒนาและหาประสิทธิภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนระบบมัลติมีเดีย วิชาเทคโนโลยีการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ . ถ่ายเอกสาร.
- วาทินี ชีรภัสสร. (2534). การสร้างโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กระดับอนุบาล. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. อัดสำเนา.
- ยืน ภู่วรรณ. (2538, มิถุนายน-กรกฎาคม). “เทคโนโลยีมัลติมีเดีย,” ส่งเสริมเทคโนโลยี. 22 (121) : 159.
- ศรเชษฐ์ เวชชาพิทักษ์. (2536, กรกฎาคม). “สู่แนวทางใหม่ของการเรียนรู้ด้วยมัลติมีเดีย,” Computer Today Magazine. 28-33.

- เตรี เพิ่มชาติ. (2530). แนวโน้มของนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีผลต่อการดำเนินการทางการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.o.m. (เทคโนโลยีเทคนิคศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวนีย์ สิกขายับุมพิต. (2528). เทคโนโลยีทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- อรพันธ์ ประสีทธิรัตน์. (2530). คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : คราฟเม้นเพรส.
- Alessi, Stephen M. and Stanley R. Trollip. (1985). **Computer-Based Instruction**. New Jersey: Prentice-Hall.
- Borg R. Walter and Meredith D. Gall. (1989). **Educational Research : an Introduction**. 5thed. New York : Longman.
- Brian S. Brooks. (1982). **The Art of Editing**. New York : Mcmillan.
- Gay L.R. (1976). **Educational Research Competencies for Analysis and Application**. New York : Merrill Publishing Company.
- Green, Babara and other. (1993). **Technology Edge : Guide to Multimedia**. New Riders Publishing New Jersey. U.S.A.
- Hall, Keith A. (1982). "Computer Based Education," **Encyclopedia of Educational Research**. 3 : 362.
- Heinich, Robert, Michael Molenda and James D. Russell. (1982). **Instructional Media and The New Technologies of Instruction**. New York : John Wiley & sons.
- Jeffcoate, Judith. (1995). **Multimedia in Practice : Technology and Applications**. Great Britain. Prentice Hall International Limited, Campus 400, Maryland Avenue.
- Kumar, Patricia Anne. (1994). "The Use of Drill and Practice As Method of Computer-Assisted Instruction in The Content Area of Mathematics with Learning Disabled Students in a Special Education Classroom. **Dissertation Abstracts International**. D'Youville Collage : 1353734-A
- Kumar, Vinay. (1996). **Mbone Interactive Multimedia on the Internet**. Indianapolis : New Riders Publishing.
- Morris, John M. (1983, May). "Computer-Aided Instruction : Toward A New Direction," **Educational Technology**. 13 : 12-15.

- Philpot R. Mark. (1996). "InfoTech Interactive : Increasing Student Participation Using Multimedia, : **Educational Resources Information Center**.
- Porter Ormond Romona. (1996, August). "A Comprehensive Study of the Multimedia Computer Learning," **Dissertation Abstracts Ondisc.** 34 (04).
- Rosenborg Victoria. (1993). **A Guide to Multimedia. Indiana** : New Riders Publishing.
- Soltani Ebrahim. (1995, December). "Student Preconception, Mental Effort and Actual Achievement from Text, Videotape and Interactive Multimedia," **Dissertation Abstracts International.** 56 (06).
- Theal Thomas Gary. (1996,January). "Multimedia Communication : Redefining Pedagogical Tradition," **Dissertation Abstracts Ondisc.** 34 (03).
- Walton, Roger and Gillies Keith. (1984). **Do-it-yourself Graphic Design.** London: Ebury Press.
- Wells F. Stuart and Russell C.Kick. (1997). "Enhancing Teaching and Learning in Higher Education With a Total Multimedia Approach," **Educational Resources Information Center.**
- White, Jan V. (1983). **Design and Production Made Easy.** New York : R.R.Bowker Company.
- Vaughan, Tay. (1993). **Multimedia Making It Work.** New York : McGraw-Hill.
- Young, Shuw-Ching. (1997). **A Study of Learners Interactions with and Perceptions of A CD-ROM Based Instructional Program on Interactive Writing ZCD-ROM Multimedia AMericrops.** The Ohio State University. 2985 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ๗

ตารางแสดงค่าความยากและค่าอ่านใจจำแนกของแบบทดสอบหลังเรียน

ตารางที่ 6 แสดงค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบหลังเรียน

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.75	0.45	26	0.70	0.28
2	0.70	0.48	27	0.80	0.31
3	0.65	0.24	28	0.80	0.33
4	0.65	0.29	29	0.65	0.32
5	0.60	0.42	30	0.70	0.23
6	0.70	0.28	31	0.70	0.29
7	0.80	0.33	32	0.75	0.43
8	0.75	0.33	33	0.75	0.48
9	0.65	0.24	34	0.75	0.32
10	0.70	0.44	35	0.70	0.48
11	0.65	0.29	36	0.75	0.36
12	0.70	0.48	37	0.75	0.27
13	0.70	0.26	38	0.70	0.20
14	0.70	0.28	39	0.70	0.44
15	0.60	0.38	40	0.65	0.26
16	0.75	0.27	41	0.75	0.47
17	0.70	0.56	42	0.75	0.43
18	0.70	0.20	43	0.70	0.21
19	0.70	0.26	44	0.70	0.26
20	0.70	0.39	45	0.65	0.32
21	0.75	0.40	46	0.65	0.29
22	0.70	0.48	47	0.65	0.29
23	0.65	0.29	48	0.65	0.24
24	0.70	0.48	49	0.65	0.29
25	0.55	0.39	50	0.70	0.23
เฉลี่ย (\bar{X})			0.42	0.21	

จากตารางที่ 6 สรุปได้ว่า แบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 50 ข้อ มีค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.42 แสดงว่า เป็นข้อสอบที่มีความยากพอดีเหมาะสมกับทางง่าย ส่วนค่าอำนาจจำแนกมีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.56 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.21 แสดงว่า เป็นข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในระดับพอใช้ได้

ภาคผนวก ๖

แบบประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ

**แบบประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ฉบับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา**

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ท่านกำลังประเมินอยู่นี้ มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ใด
โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องประเมิน ตามความคิดเห็นของท่าน
(5 = ดีมาก , 4 = ดี , 3 = ปานกลาง , 2 = พอดี , 1 = ควรปรับปรุง)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง</u>					
1. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดมุ่งหมาย เชิงพฤติกรรม					
2. ความถูกต้องของเนื้อหาในบทเรียน					
3. การเรียงลำดับเนื้อหาความซัดเจนในการ อธิบายเนื้อหา					
4. ความน่าสนใจในการดำเนินเรื่อง					
<u>ภาพ ภาษาที่ใช้</u>					
1. ความตรงตามเนื้อหาของภาพประกอบที่ นำเสนอ					
2. ความสอดคล้องระหว่างปริมาณของภาพ กับปริมาณของเนื้อหา					
3. ความชัดเจนของภาพประกอบ					
4. ความถูกต้องของภาษาที่ใช้					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>แบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบ</u>					
1. ความชัดเจนของคำสั่ง					
2. ความชัดเจนของข้อคำถาม					
3. การรายงานผลเป็นรายชื่อ					
4. การนำเสนอสรุปผลคะแนนรวม					
<u>คุณภาพการใช้บทเรียน</u>					
1. ความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2. มีรายละเอียดและขั้นตอนครบถ้วน					
3. การแนะนำวิธีการสอน					

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

วันที่...../...../.....

**แบบประเมินคุณภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
ฉบับผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา**

บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ท่านกำลังประเมินอยู่นี้ มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ใด
โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องประเมิน ตามความคิดเห็นของท่าน
(5 = ดีมาก , 4 = ดี , 3 = ปานกลาง , 2 = พoใช้ , 1 = ควรปรับปรุง)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>เนื้อหาและการดำเนินเรื่อง</u>					
1. ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดมุ่งหมาย เชิงพุทธิกรรม					
2. ความชัดเจนของเนื้อหาในบทเรียน					
3. ความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหา					
4. ความน่าสนใจในการดำเนินเรื่อง					
<u>ภาษาภาษาที่ใช้</u>					
1. ความตรงตามเนื้อหาของภาษาประกอบที่ นำเสนอ					
2. ความสอดคล้องระหว่างบริมานของภาษา กับบริมานของเนื้อหา					
3. ขนาดของภาษาประกอบ					
4. ความถูกต้องของภาษาที่ใช้					
5. เสียงบรรยายประกอบเนื้อหาบทเรียน					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
<u>ตัวอักษรและการให้สี</u>					
1. รูปแบบของตัวอักษรที่ใช้นำเสนอบทเรียน					
2. ขนาดของตัวอักษรที่ใช้นำเสนอบทเรียน					
3. สีของตัวอักษรโดยภาพรวม					
4. สีของพื้นหลังของบทเรียน					
<u>การจัดการบทเรียน</u>					
1. การนำเสนอเมนูหลักของบทเรียน					
2. การควบคุมบทเรียน เช่น การใช้ปุ่มต่าง ๆ					
3. การออกแบบหน้าจอโดยรวม					
4. ความน่าสนใจชวนให้ติดตามบทเรียน					
<u>คุณลักษณะของใช้บนบทเรียน</u>					
1. ความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2. มีรายละเอียดและขั้นตอนครบถ้วน					
3. การแนะนำวิธีการเรียน					

ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ประเมิน

วันที่...../...../.....

ภาคผนวก ค

กฎนือการใช้สื่อการเรียนการสอนทางอินเทอร์เน็ตวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์

คู่มือการใช้สื่อการเรียนการสอนทางอินเตอร์เน็ต (E-Learning) วิชา การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์

สื่อการเรียนการสอน วิชา การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ ตามเว็บไซด์ดังนี้

<http://localhost/took/index.php>

ส่วนของหน้าหลักของเว็บเพจ

1. แสดงหน้าหลักของเว็บเพจ ซึ่งประกอบด้วย

- บทเรียน การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ สามารถเปิดคู่โดยคลิกที่คำว่า “บทเรียน”
- แบบทดสอบ บทที่ 1 – บทที่ 5 สามารถเปิดคู่โดยคลิกที่คำว่า “แบบทดสอบระหว่างเรียน”

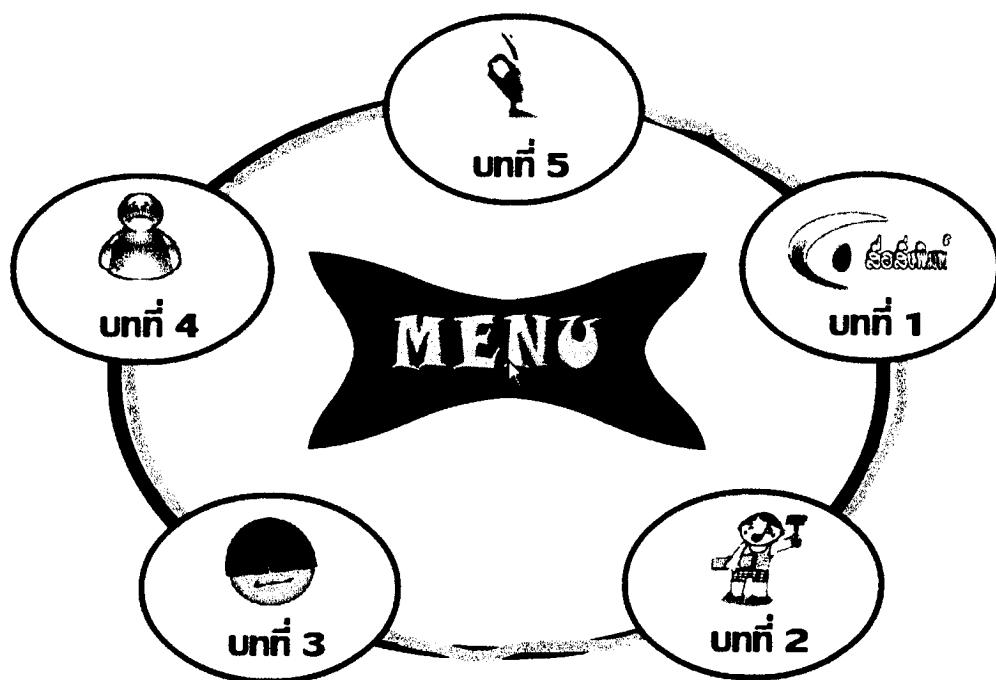
และ “แบบทดสอบหลังเรียน” ในแต่ละบท

- ผลกระทบ บทที่ 1 – บทที่ 5 สามารถเปิดคู่โดยคลิกที่คำว่า “ผลกระทบ” ในแต่ละบท
- ประวัติผู้สอน

The screenshot shows the homepage of the E-Learning platform. At the top, there is a logo of Pibulsongkram Rajabhat University and the university's name in both Thai and English. Below the header, there is a navigation bar with links for 'การสอน', 'นักเรียน', 'อาจารย์', 'เอกสาร', and 'รายงาน'. The main content area is titled 'บทที่ 1 ความรู้พื้นฐานเบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์' and contains five sub-links: 'แนะนำ', 'แนวคิด', 'แนวคิด', 'แนวคิด', and 'แนวคิด'. Below this, there are sections for 'บทที่ 2 ผลกระทบของการผลิต', 'บทที่ 3 การใช้สื่อในการสอน', 'บทที่ 4 การใช้สื่อในการเรียน', and 'บทที่ 5 กระบวนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์', each with two corresponding links.

ส่วนของบทเรียน การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์

แสดงหน้าแรกของบทเรียน การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์

ส่วนของการทำแบบทดสอบ

1. แสดงหน้าแบบทดสอบในแต่ละบท

- วิธีการทำแบบทดสอบ คือ เลือกคำตอบที่คิดว่าถูกต้อง แล้วกดปุ่ม “ตรวจสอบ” ถ้า

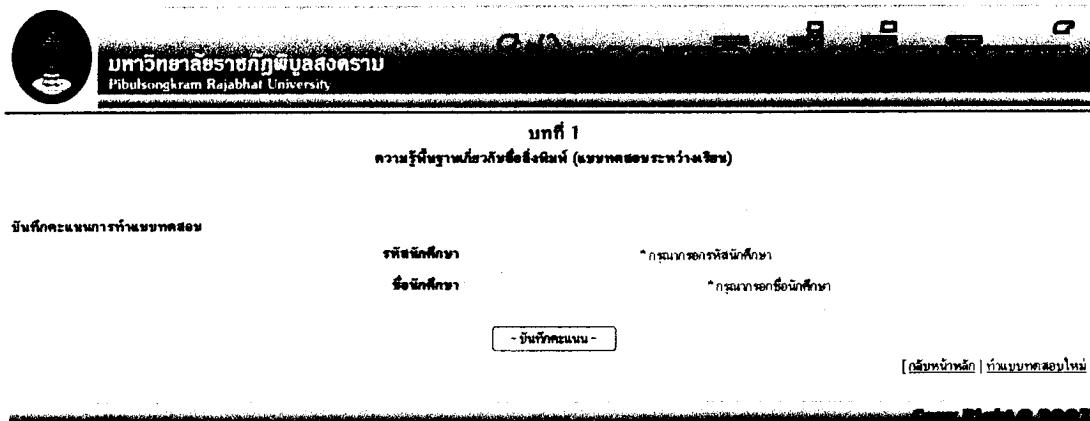
ต้องการลบคำตอบที่ทำมาทั้งหมด กดปุ่ม “ยกเลิก” และถ้าต้องการกลับหน้าหลัก กดปุ่ม “กลับหน้าหลัก”

 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม Pibulsongkram Rajabhat University	
บทที่ 1	
ความรู้พื้นฐานเพื่อรับเข้าเรียน (มาตรฐานระดับชาติ)	
หัวข้อที่จะประเมิน 1. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมาย ขอบเขต และการใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับภาษาไทยและภาษาต่างประเทศได้ถูกต้อง 2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ความสำคัญของเรื่องที่เรียนที่ประยุกต์ใช้ได้จริง 3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอภิปรายและประยุกต์ใช้เรื่องที่เรียนในการศึกษาและชีวิตประจำวันและการทำงาน	
๑. สนใจมาก	☐ ๑ ไม่สนใจเป็นเส้นทางที่ใช้ในการศึกษา ☐ ๒ สนใจเป็นอย่างมากที่จะเรียน ☐ ๓ สนใจพอสมควรที่จะเรียน ☐ ๔ สนใจพอสมควรที่จะเรียน ☐ ๕ สนใจมากที่จะเรียน
๒. สนใจพอสมควรที่จะเรียนและต้องการเรียนต่อไป	☐ ๖ สนใจพอสมควรที่จะเรียน ☐ ๗ สนใจพอสมควรที่จะเรียน ☐ ๘ สนใจพอสมควรที่จะเรียน ☐ ๙ สนใจพอสมควรที่จะเรียน
๓. เรียนรู้เรื่องที่สอนมาต้องใช้เวลา	☐ ๑ ๔ ปี ☐ ๒ ๕ ปี ☐ ๓ ๖ ปี ☐ ๔ ๗ ปี
๔. ใช้เวลาเรียนให้ได้ประโยชน์มากที่สุด	☐ ๕ แต่เดียว ☐ ๖ แต่เดียว ☐ ๗ ไม่ต้อง ☐ ๘ ไม่ต้อง
๕. สนใจเรียนและชอบเรียนมาก	☐ ๙ ใช้เวลาเรียนให้ได้ประโยชน์มากที่สุด ☐ ๑๐ ใช้เวลาเรียนให้ได้ประโยชน์มากที่สุด ☐ ๑๑ ใช้เวลาเรียนให้ได้ประโยชน์มากที่สุด ☐ ๑๒ ใช้เวลาเรียนให้ได้ประโยชน์มากที่สุด
๖. พร้อมที่จะเรียนต่อไปเพื่อขอรับปริญญา	☐ ๑๓ แต่เดียว ☐ ๑๔ ไม่ต้อง ☐ ๑๕ ไม่ต้อง ☐ ๑๖ ไม่ต้อง
๗. ต้องการเรียนต่อไปในอนาคตที่มีนัยสำคัญต่อตัวเอง	☐ ๑๗ แต่เดียว ☐ ๑๘ ไม่ต้อง ☐ ๑๙ ไม่ต้อง ☐ ๒๐ ไม่ต้อง
๘. ต้องการให้ตนเองเรียนที่ใช้ประโยชน์สูงสุดในการศึกษา	☐ ๒๑ แต่เดียว ☐ ๒๒ แต่เดียว ☐ ๒๓ แต่เดียว ☐ ๒๔ แต่เดียว
๙. สนใจเรียนต่อไปเพื่อขอรับปริญญา	☐ ๒๕ แต่เดียว ☐ ๒๖ แต่เดียว ☐ ๒๗ แต่เดียว ☐ ๒๘ แต่เดียว
๑๐. ต้องการเรียนให้เกิดประโยชน์สูงสุดในระหว่างการเรียน	☐ ๒๙ แต่เดียว ☐ ๓๐ แต่เดียว ☐ ๓๑ แต่เดียว ☐ ๓๒ แต่เดียว

[ตรวจสอบ] [ยกเลิก]

[บันทึก]

2. หลังจากที่ทำแบบทดสอบเรียบร้อยแล้ว นักศึกษาต้องใส่รหัสนักศึกษาและรื่อหน้าจอแล้วกดปุ่ม “บันทึกคะแนน” เพื่อถ้าต้องการทำแบบทดสอบใหม่ กดปุ่ม “ทำแบบทดสอบใหม่” และถ้าต้องการกลับหน้าหลัก กดปุ่ม “กลับหน้าหลัก”

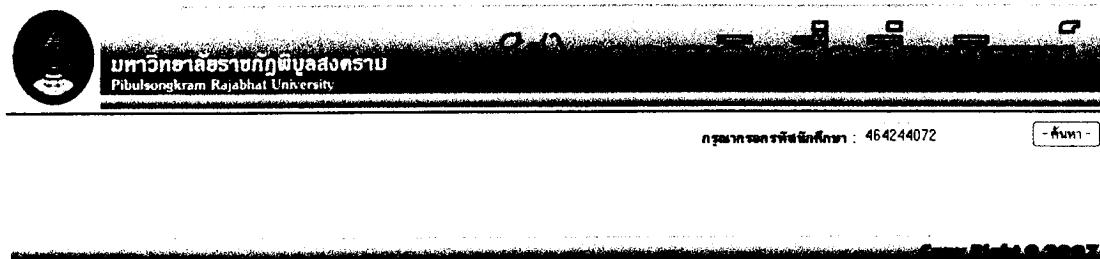
3. หลังจากที่ทำการบันทึกคะแนนเรียบร้อยแล้ว ระบบจะแสดงข้อความ “บันทึกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว”

มหาวิทยาลัยราชภัฏปิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

บันทึกข้อมูลเรียบร้อยแล้ว

ส่วนของการแสดงผลคะแนน

1. แสดงการค้นหาคะแนนนักศึกษา โดยการกรอกรหัสนักศึกษาแล้วกดปุ่ม “ค้นหา”

2. แสดงคะแนนนักศึกษาตามรหัสนักศึกษาที่ได้ทำการค้นหา โดยที่คะแนนสูงสุดของนักศึกษาคนนี้จะอยู่บนสุดของตาราง อีกทั้งยังสามารถทราบถึงวันเวลาที่ทำแบบทดสอบด้วย และยังสามารถค้นหาบันทึกของนักศึกษาที่ทำแบบทดสอบคนต่อไป โดยการกรอกรหัสบัตร์ แล้วกดปุ่ม “ค้นหา” และถ้าต้องการลับหน้าหลัก กดปุ่ม “ลับหน้าหลัก”

รหัสนักศึกษา	ชื่อนักศึกษา	วันเดือนปี	คะแนน
464244072	วนิดา ภารกิจ	2007-07-19 01:39:15	10
464244072	วนิดา ภารกิจ	2007-07-19 16:25:58	4
464244072	วนิดา ภารกิจ	2007-07-19 04:25:25	0

[ลับหน้าหลัก]

ส่วนของการแสดงประวัติอาจารย์ผู้สอน

๒๖ - นางสาวบุษรา Hintaoe (Mrs.Busseeba Hintaoe)

ตำแหน่ง : ศาสตราจารย์ ๑ ระดับ ๕

พัฒนาการวิชาการ : บรรยายเรื่องประวัติศาสตร์พัฒนาการมนต์สักการะ สำนักวิชาการพัฒนาการ

ประจำปีการศึกษา : ภาคศึกษาที่๑และภาคที่ ๒ ๑๖ ฯฯ รวมเรื่องประวัติศาสตร์พัฒนาการ

- บทบาทพัฒนาการพัฒนาสังคมไทย ศิลปะการพัฒนาสังคม สถาบันพัฒนาการฯ ฯฯ วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
- บทบาทพัฒนาการพัฒนาสังคมไทย ศิลปะการพัฒนาสังคม สถาบันพัฒนาการฯ ฯฯ วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Home Page : <http://pibul2.nu.ac.th/~busseeba/>

E – mail : busseeba @ nup.ac.th

ผลงานทางวิชาการ และงานวิจัย : - หนังสือเรียนพัฒนาสังคมวิถีชนเผ่าในประเทศไทยเพื่อการพัฒนาสังคมชุมชน ๒๕๔๑ (เป็นผู้เขียนร่วม)

- ปัจจัยที่影ผลกระทบต่อการพัฒนาสังคมชุมชน : ศึกษากรณีพัฒนาสังคมชุมชนท้องถิ่น สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ ๒๕๔๒ (เป็นผู้เขียน)

- ความต้องการพัฒนาสังคมชุมชนท้องถิ่นเชิงเศรษฐกิจ ๒๕๔๓ (เป็นผู้เขียนร่วม)

- ความต้องการพัฒนาสังคมชุมชนท้องถิ่นเชิงเศรษฐกิจ ๒๕๔๓ (เป็นผู้เขียนร่วม)

- ความต้องการพัฒนาสังคมชุมชนท้องถิ่นเชิงเศรษฐกิจ ๒๕๔๔ (เป็นผู้เขียน)

- การพัฒนาสังคมชุมชนท้องถิ่นเชิงเศรษฐกิจ ๒๕๔๔ (เป็นผู้เขียน) (งานวิจัยที่รับได้รับทุนวิจัย)

- การพัฒนาสังคมชุมชนท้องถิ่นเชิงเศรษฐกิจ ๒๕๔๕ (เป็นผู้เขียน)

- การพัฒนาสังคมชุมชนท้องถิ่นเชิงเศรษฐกิจ ๒๕๔๕ (เป็นผู้เขียน)

- การพัฒนาสังคมชุมชนท้องถิ่นเชิงเศรษฐกิจ ๒๕๔๖ (เป็นผู้เขียน)

วิชาที่สอน : - พัฒนาการมนต์สักการะ

- กรณีศึกษาพัฒนาการ

- การพัฒนาสังคมชุมชน

- ศิลปะการแสดงพื้นเมือง

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบระหว่างเรียน

บทที่ 1

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ (แบบทดสอบระหว่างเรียน)

ข้อประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถอธิบายความหมาย ขอบเขต และการนำไปใช้ของสื่อสิ่งพิมพ์ทั้งในไทยและต่างประเทศได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถบรรยายลักษณะของสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ ได้ถูกต้อง
3. เพื่อให้นักศึกษาสามารถอธิบายลักษณะและประโยชน์ของการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการดำเนินงานของรัฐ งานธุรกิจและการค้าร่วมชีวิตได้ถูกต้อง

ข้อ 1. ข้อใดถูกต้อง

- ก. สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่ใช้ถ่ายทอดความรู้ ความคิดระหว่างบุคคลต่อบุคคล
- ข. สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่เพื่อนบ้านใช้ในปัจจุบัน
- ค. สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่มีลักษณะเป็นกระบวนการเผยแพร่
- ง. สื่อสิ่งพิมพ์เป็นวัสดุพิมพ์ที่ประกอบด้วยข้อความตัวอักษร สัญลักษณ์ ภาพ ลวดลาย ซึ่งเกิดจากกระบวนการพิมพ์ ที่มีเม้มพิมพ์เป็นตัวถ่ายทอดภาพจากต้นแบบและนำหมึกไปยังกระดาษคัวบ แรงกด

ข้อ 2. สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ จะมีลักษณะที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสิ่งใด

- ก. องค์ประกอบต่างๆ ในด้านขนาดรูปร่าง
- ข. วัสดุประสงค์ในการจัดทำ
- ค. ราคา
- ง. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข.

ข้อ 3. เราสามารถแบ่งประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ได้กี่ประเภท

- ก. 4 ประเภท
- ข. 5 ประเภท
- ค. 6 ประเภท
- ง. 7 ประเภท

ข้อ 4. สิ่งพิมพ์ชนิดใดต่อไปนี้มีลักษณะเป็นกระบวนการเผยแพร่เดียวคุณภาพไม่ค่อยดีนัก ลักษณะเขียนไม่เจาะจงตัวผู้รับ นุ่งให้อ่านแล้วทึ่งไปได้ไม่ต้องเก็บไว้

- ก. แผ่นพับ
- ข. แผ่นปิด
- ค. ไปสเตอร์
- ง. จดหมายสั่งตรง

ข้อ 5. ข้อใดเป็นลักษณะของจดหมายข่าว

- ก. เป็นสิ่งพิมพ์มีลักษณะเช่นเดียวกับจดหมายที่ใช้สื่อสารกันโดยส่วนตัว
- ข. เป็นสิ่งพิมพ์ขนาดถ้าขยายน้ำ ก็ได้ไม่จำกัด ใช้เอกสารที่สามารถอ่านได้
- ค. เป็นสิ่งพิมพ์ขนาดเท่าใดก็ได้ไม่จำกัด ใช้เอกสารที่สามารถอ่านได้
- ง. เป็นสิ่งพิมพ์นิยมพิมพ์ด้วยหมึกสีเดียวกัน นักใช้กระดาษขนาด A4 ใช้เป็นสื่อประชาสัมพันธ์ภายในหน่วยงาน

ข้อ 6. หากต้องการผลิตสิ่งพิมพ์เฉพาะกิจเพื่อให้ความรู้แก่เกณฑ์ในเรื่องการปลูกกล้ามหอมทองท่านคิดว่าควรผลิตสิ่งพิมพ์ประเภทใด ดังต่อไปนี้

- ก. แผ่นปิด
- ข. ไปสเตอร์
- ค. ฉลุสาร
- ง. จดหมายข่าว

ข้อ 7. องค์ประกอบส่วนใดในไปสเตอร์ที่เป็นจุดเด่นสำคัญของไปสเตอร์

- ก. พาดหัว
- ข. รองพาดหัว
- ค. สัญลักษณ์ของสถาบัน
- ง. ข้อความ

ข้อ 8. ประเทศใดในแถบเอเชียที่เป็นประเทศแรกที่รู้จักการแกะสลักควงครานนแพ่นหิน กระถุงสัตว์และชาช้าง

- ก. เกาหลี
- ข. จีน
- ค. อุรุ่วุน
- ง. อินเดีย

ข้อ 9. ใครได้ขอว่าเป็นบิดาแห่งการพิมพ์ของโลก

- ก. ไป เส็ง
- ข. วงศ์ยีหะ
- ค. ถูเต็นเบิร์ก
- ง. เชอร์ไฮแซค นิวตัน

ข้อ 10. พระมหากษัตริย์ไทยพระองค์แรกที่ได้จัดตั้งโรงพิมพ์หลวงขึ้นในพระบรมหาราชวัง คือ พระองค์ใด

- ก. พระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว
- ข. พระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
- ค. พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
- ง. พระปูกเกล้าเจ้าอยู่หัว

บทที่ 2

หลักเกณฑ์การออกแบบ (แบบทดสอบระหว่างเรียน)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและอธิบายหลักเกณฑ์การออกแบบในการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถประยุกต์ความรู้เรื่องหลักเกณฑ์การออกแบบมาใช้ในการออกแบบสื่อพิมพ์ได้

ข้อ 1. การกำหนดสัดส่วนมีจุดประสงค์ใด

- ก. เป็นแนวทางในการเลือกภาพประกอบ
- ข. เป็นแนวทางในการจัดวางองค์ประกอบ
- ค. เป็นแนวทางในการกำหนดขนาดของรูปเปลี่ยน
- ง. เป็นแนวทางในการกำหนดราคากาражการพิมพ์

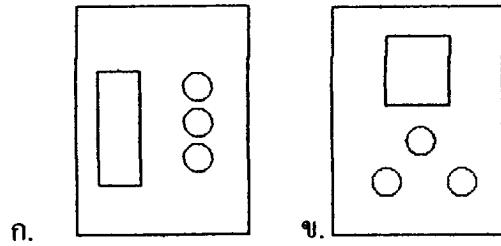
ข้อ 2. การจัดส่วนสัดขององภาพหรือหน้าให้ดูเปลกและน่าสนใจ ควรจัดลักษณะใด

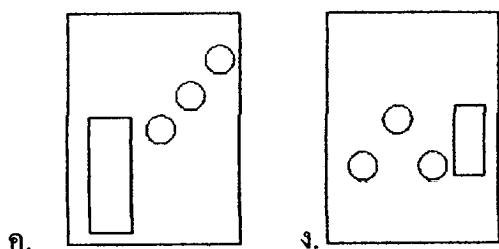
- ก. จัดให้มีส่วนสัดขนาดเล็กมาก ๆ
- ข. จัดให้มีส่วนสัดขนาดใหญ่
- ค. จัดส่วนสัดให้เหมือนกันทั้งหมด
- ง. จัดให้มีส่วนสัดต่าง ๆ กัน

ข้อ 3. การตรวจสอบความสมดุลในการจัดวางองค์ประกอบในสื่อสิ่งพิมพ์ ทำได้ด้วยวิธีการอย่างไร

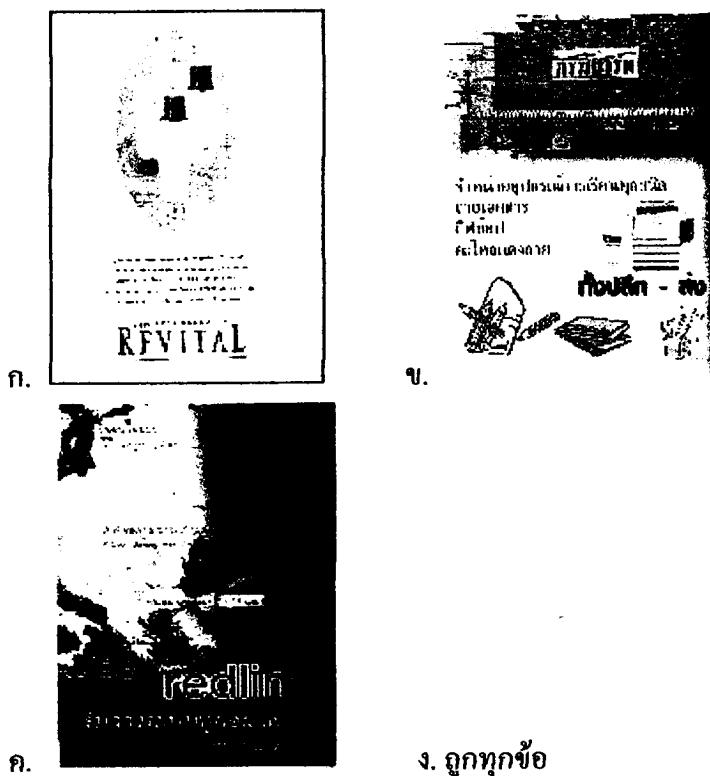
- ก. มองภาพผ่านแว่นขยาย
- ข. มองภาพนั่นในที่มีแสงสว่างน้อย ๆ
- ค. หรือตามองภาพห่าง ๆ
- ง. หรือตามองภาพใกล้ ๆ

ข้อ 4. ข้อใดเป็นการจัดสมดุลขององค์ประกอบชนิดซ้าย – ขวา เมื่อ он กัน

ข้อ 5. การจัดองค์ประกอบในข้อใดที่มีเอกภาพมากที่สุด

ข้อ 6. ลีลาหรือจังหวะ (rhythm) ในการออกแบบ หมายถึง การจัดวางองค์ประกอบในลักษณะใด

- ก. จัดวางองค์ประกอบที่มีรูปร่างเดียวกันให้ต่อเนื่องกัน
- ข. จัดวางองค์ประกอบให้มีลักษณะที่แตกต่างกัน
- ค. จัดแบ่งองค์ประกอบเป็นกลุ่มย่อย
- ง. จัดวางองค์ประกอบตามลักษณะของรูปทรง

ข้อ 7. การใช้เส้นเพื่อปั้งชี้ถึงลีลาของภาพ มีวิธีการใช้อย่างไร

- ก. ใช้เส้นที่มีรูปแบบหลากหลาย เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ
- ข. มีจุดหมายของการเคลื่อนที่ของความสนใจที่ชัดเจน
- ค. มีทิศทางของการเคลื่อนที่หลาบ ๆ ทิศทาง

๑. ใช้เส้นที่มีขนาดใหญ่ และมีสีสันสดใส

ข้อ 8. การใช้ตัวอักษรแตกต่างกันหลายแบบหลายมุน ใน 1 หน้า จะเกิดอะไรขึ้น

- ก. สื่อสิ่งพิมพ์ไม่มีลักษณะจังหวะ
- ข. สื่อสิ่งพิมพ์ไม่เป็นเอกภาพ
- ค. สื่อสิ่งพิมพ์ไม่มีความสมดุล
- ง. สื่อสิ่งพิมพ์ไม่มีความผสมกลมกลืนกัน

ข้อ 9. ข้อใดคือหลักของการจัดองค์ประกอบของภาพให้มีความผสมกลมกลืนกัน เพื่อให้ได้ผล

ตามที่ต้องการ

- ก. สะคุคตาและสื่อความหมายในสิ่งเดียวกัน
- ข. สะคุคตาและสื่อความหมายได้หลาย ๆ อย่าง
- ค. เรียบง่ายและสื่อความหมายได้หลาย ๆ อย่าง
- ง. เรียบง่ายแต่แห่งด้วยจินตนาการ

ข้อ 10. ข้อใดคือวิธีการสร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้นในสื่อสิ่งพิมพ์

- ก. การเน้นด้วยขนาด
- ข. การเน้นด้วยน้ำหนัก
- ค. การเน้นด้วยลีลา
- ง. การเน้นด้วยความสมดุล

บทที่ 3

การใช้ภาพประกอบ (แบบทดสอบระหว่างเรียน)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและบอกหลักการเลือกใช้ภาพประกอบในสื่อสิ่งพิมพ์ได้
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถอธิบายเทคนิควิธีการต่าง ๆ ในการใช้ภาพประกอบให้น่าสนใจได้

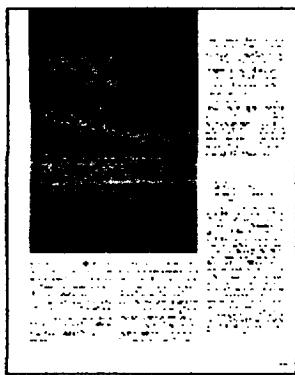
ข้อ 1. หากจำเป็นต้องใช้ภาพที่มีคุณภาพค้ำ ควรจัดภาพไว้ในส่วนใดของหน้า

- ก. ด้านบน
- ข. ตรงกลาง
- ค. ด้านล่าง
- ง. ส่วนไหนก็ได้

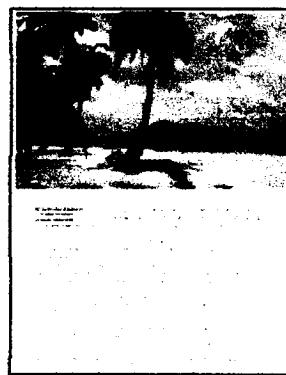
ข้อ 2. การตัดรายละเอียดของภาพส่วนที่เราไม่ต้องการใช้ สามารถดำเนินการได้ด้วยวิธีการใด

- ก. ภาพตัดต่อ
- ข. การบังภาพ
- ค. การย่อภาพ
- ง. การจัดเรียงภาพ

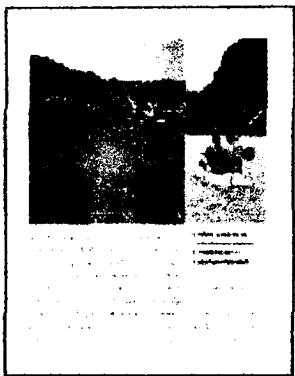
ข้อ 3. ข้อใดเป็นลักษณะของการใช้ภาพตัดต่อได้เหมาะสมมากที่สุด

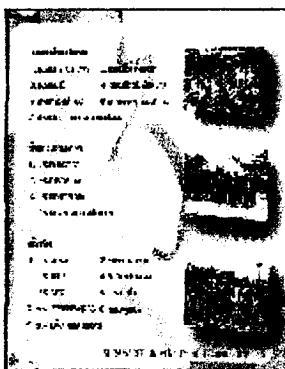
ก.

ข.

ค.

ง.

ข้อ 4. การจัดวางภาพขนาดเด็กให้รวมกันเป็นกลุ่ม สามารถทำได้โดยวิธีใด

- ก. จัดวางภาพทั้งหมดไว้บนพื้นหลังเดียวกัน
- ข. จัดวางภาพทั้งหมดตามลำดับของขนาด
- ค. จัดวางภาพตามลำดับของโทนสี
- ง. จัดวางภาพทั้งหมดโดยใช้พื้นหลังต่างกัน

ข้อ 5. ข้อใดไม่ใช่ข้อควรคำนึงในการเลือกภาพสำหรับประกอบการออกแบบ

- ก. ความรู้สึกของร่างกาย
- ข. ความสัมพันธ์กับเมือง
- ค. ความคมชัด
- ง. ความมีรายละเอียด

ข้อ 6. ข้อใดคือเกณฑ์การตัดสินใจในการคัดเลือกภาพประกอบ

- ก. มีขนาดใหญ่เสมอ
- ข. มีสีสันสวยงาม
- ค. สร้างศักยภาพนิพิเศษ
- ง. มีความหมายตรงกับเมือง

ข้อ 7. ภาพใดเหมาะสมสำหรับการใช้เป็นภาพปกที่มีประเด็นเด่นของฉบับเรื่อง “รอยยิ้ม สร้าง มิตรภาพ” มากที่สุด

ก.

บ.

ค.

ด.

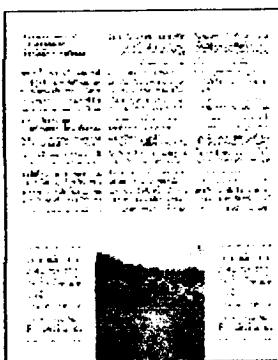
ข้อ 8. การทำให้ภาพที่มีองค์ประกอบอื่นไปเป็นอยู่ก่อนที่จะขึ้น ทำได้โดย

- ก. เพิ่มสีให้เข้มข้น
- ข. ขยายส่วนสำคัญให้ใหญ่ขึ้น
- ค. ลดขนาดของภาพให้เล็กลง
- ง. ขยายภาพให้ใหญ่ขึ้น

ข้อ 9. การบังภาพ หมายถึง ข้อใด

- ก. การปิดภาพทั้งหมด
- ข. การซ่อนบางส่วน
- ค. การปิดส่วนที่ไม่ต้องการออก
- ง. การปิดภาพเป็นส่วนๆ

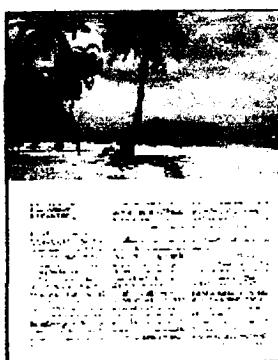
ข้อ 10. ข้อใดคือภาพตัดตก ด้านเดียว

ก.

ก.

ก.

ก.

บทที่ 4
การใช้สีในการพิมพ์ (แบบทดสอบระหว่างเรียน)

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและบอกผลลัพธ์การเลือกใช้สีเพื่อสร้างความสวยงามในสื่อสิ่งพิมพ์ได้
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถกำหนดสีสำหรับการตีพิมพ์ได้

ข้อ 1. สีที่เป็นสีพื้นของสิ่งพิมพ์ควรใช้สีในลักษณะใด

- ก. สีอ่อน
- ข. สีเข้ม
- ค. สีผสม
- ง. สีที่เป็นแม่สี

ข้อ 2. หากต้องการเน้นข้อความบนพื้นหลังสีแดง ควรเลือกตัวอักษรสีใด

- ก. ชมพู
- ข. เบige
- ค. เหลือง
- ง. น้ำเงิน

ข้อ 3. ข้อใดคือผลลัพธ์ของการพิมพ์สีสี

- ก. กำหนดขนาดต้นฉบับ
- ข. การกำหนดสี
- ค. การแยกสี
- ง. การเลือกระดับ

ข้อ 4. การพิมพ์สีสี เป็นการพิมพ์ในลักษณะใด

- ก. 1 แผ่น พิมพ์ 4 ครั้ง ๆ ละ 1 ครั้ง
- ข. 4 แผ่น พิมพ์แผ่นละ 1 ครั้ง ๆ ละ 1 สี
- ค. 1 แผ่น พิมพ์ 4 ครั้ง ๆ ละ 4 สี
- ง. 4 แผ่น พิมพ์แผ่นละ 4 ครั้ง ๆ ละ 1 สี

ข้อ 5. การพิมพ์สีประกอบด้วยหมึกพิมพ์อะไร

- ก. ฟ้า นานเย็น เหลือง ขาว
- ข. ฟ้า นานเย็น เหลือง ดำ
- ค. น้ำเงิน นานเย็น เหลือง ดำ
- ง. น้ำเงิน นานเย็น เหลือง ขาว

ข้อ 6. สาเหตุใดที่ทำให้การพิมพ์สีเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าการพิมพ์สองสีหรือสามสี

- ก. ใช้หมึกพิมพ์มากกว่าปกติ
- ข. ต้องใช้หมึกพิมพ์ชนิดพิเศษ
- ค. ต้องใช้กระดาษชนิดพิเศษ
- ง. มีการแยกสีและจำนวนเมร์พิมพ์

ข้อ 7. การพิมพ์ระบบ 2 สี หมายถึงการพิมพ์ลักษณะใด

- ก. การพิมพ์พื้นหลังด้วยสีคำและพิมพ์ภาพทับลงไป
- ข. การพิมพ์สีที่ 1 ด้วยสีคำ และพิมพ์สีที่ 2 ด้วยหมึกขาว
- ค. การพิมพ์สีที่ 1 และ 2 ด้วยหมึกสีคำ และใส่เม็ดสกรีน
- ง. การพิมพ์สีที่ 1 ด้วยสีคำ และพิมพ์สีที่ 2 ด้วยหมึกอิกซ์หนึ่ง

ข้อ 8. การที่จะมองเห็นด้วนนั้นต้องนึ่งสีหรือภาพบนกระดาษพิมพ์ได้ชัดเจนนั้น ขึ้นอยู่กับสิ่งใด

- ก. ความแตกต่างระหว่างขนาดด้วยกันและภาพประกอบ
- ข. ความแตกต่างระหว่างสี หมึกที่พิมพ์ และกระดาษพิมพ์
- ค. การเลือกรูปของหมึกพิมพ์และระบบการพิมพ์
- ง. ขั้นตอนการถ่ายพิล์มและการประกอบพิล์ม

ข้อ 9. ในกรณีที่ต้องการเน้นอะไรมากตาม เพื่อให้มองเห็นได้ง่ายขึ้นควรใช้วิธีใด

- ก. เลือกพิมพ์สีใสสีหนึ่งที่มีลักษณะใสและมีความเข้มมากๆ
- ข. เลือกพิมพ์สีหลากหลายสีเพื่อให้คุ้มแคบต่างกัน
- ค. เลือกพิมพ์สีใสสีหนึ่งที่โอนสีໄกลดเคียงกับพื้นหลัง
- ง. ผิดทุกข้อ

ข้อ 10. การพิมพ์แบบใดจะทำให้ได้ภาพเหมือนตัวจริงของสีธรรมชาติ

- ก. การพิมพ์แบบหนึ่งสี
- ข. การพิมพ์แบบสองสี
- ค. การพิมพ์แบบสามสี
- ง. การพิมพ์แบบสี่สี

บทที่ ๕
กระบวนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (แบบทดสอบระหว่างเรียน)

ขุคประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจกระบวนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ได้
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถอธิบายกระบวนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์แต่ละกระบวนการได้

ข้อ 1. ขั้นตอนใดต่อไปนี้เป็นขั้นตอนแรกของการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์

- ก. รวบรวมเนื้อหา
- ข. สร้างแบบคร่าวๆ
- ค. พิสูจน์อักษร
- ง. คุณูน

ข้อ 2. การพิมพ์สีเดียว ไม่ควรใช้ภาพลักษณะใดมาเป็นต้นฉบับ

- ก. ภาพขาวดำ
- ข. ภาพสี
- ค. ภาพสีແຄງ
- ง. ถูกทุกข้อ

ข้อ 3. ภาพที่ผ่านกระบวนการพิมพ์มาแล้ว ไม่ควรนำมาเป็นต้นฉบับในการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ เพราะจะทำให้ภาพที่ได้มานี้เป็นเช่นไร

- ก. เกิดภาพพร่ามัว
- ข. เกิดภาพเป็นสีชา
- ค. เกิดเป็นลายเสือ
- ง. เกิดเป็นฝ้า

ข้อ 4. เพลง หมายถึงข้อใด

- ก. แผ่นโลหะบางที่เคลือบหน้ายาไว้ต่อแสง
- ข. แผ่นสังกะสี
- ค. เครื่องอัดสังกะสีลงบนลักษณะ
- ง. ถูกทุกข้อ

ข้อ 5. หมายถึงอะไร

- ก. เว็บไซต์
- ข. เอกสาร
- ค. ย่อหน้าขึ้นบรรทัดใหม่
- ง. ผิดทุกข้อ

ข้อ 6. หมายถึงอะไร

- ก. เพิ่มข้อความเข้าไป
- ข. ตัวอักษรต้องเพิ่มตัว
- ค. เว็บไซต์
- ง. ถูกทั้งข้อ ก. และข้อ ข.

ข้อ 7. คัมมี่ หมายถึงอะไร

- ก. ต้นแบบการจัดวางหน้าสิ่งพิมพ์ซึ่งเป็นแบบจำลองของสิ่งพิมพ์ทั้งหมด
- ข. แบบร่างหรือต้นแบบการจัดวางหน้าสิ่งพิมพ์ซึ่งแสดงรายละเอียดความสำคัญต่างๆ
- ค. แบบร่างขนาดเด็ก
- ง. ผิดทุกข้อ

ข้อ 8. การเขียนเล่นแบบใดจะทำให้หนังสือคงทนที่สุด

- ก. แบบอ ก ไ ก
- ข. แบบไ ส ก า ว
- ค. แบบก า ว ห ว
- ง. แบบเขี บ ส ั น

ข้อ 9. การเขียนล่นโดยการกางหนังสือออกเป็นสองหน้าแล้วใช้ลวดเข็บตรงกลาง เรียกว่า การเขียนเล่นแบบใด

- ก. แบบอ ก ไ ก
- ข. แบบไ ส ก า ว
- ค. แบบก า ว ห ว
- ง. แบบเขี บ ส ั น

ข้อ 10. กระบวนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ มีกี่กระบวนการ

- ก. 1 กระบวนการ
- ข. 2 กระบวนการ
- ค. 3 กระบวนการ
- ง. 4 กระบวนการ

ເຄລຍແບນທດສອບຮະຫວ່າງເຮືອນ

ນທີ 1

1.) ຂ	2.) ຂ	3.) ປ	4.) ພ	5.) ຄ
6.) ດ	7.) ປ	8.) ພ	9.) ປ	10.) ພ

ນທີ 2

1.) ພ	2.) ຂ	3.) ດ	4.) ພ	5.) ຂ
6.) ປ	7.) ພ	8.) ຂ	9.) ປ	10.) ປ

ນທີ 3

1.) ດ	2.) ພ	3.) ປ	4.) ປ	5.) ດ
6.) ຂ	7.) ຂ	8.) ພ	9.) ດ	10.) ດ

ນທີ 4

1.) ປ	2.) ພ	3.) ດ	4.) ພ	5.) ພ
6.) ຂ	7.) ຂ	8.) ພ	9.) ປ	10.) ຂ

ນທີ 5

1.) ປ	2.) ພ	3.) ດ	4.) ປ	5.) ພ
6.) ຂ	7.) ປ	8.) ຂ	9.) ປ	10.) ດ

ภาคผนวก จ

แบบทดสอบหลังเรียน

บทที่ 1

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์ (แบบทดสอบหลังเรียน)

จุดประสงค์เชิงพุทธิกรรม

1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถอธิบายความหมาย ขอบเขต และการคำนวณของสื่อสิ่งพิมพ์ทั้งในไทย และต่างประเทศได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถบรรยายลักษณะของสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ ได้ถูกต้อง
3. เพื่อให้นักศึกษาสามารถอบรมลักษณะและประโยชน์ของการใช้สื่อสิ่งพิมพ์ในการดำเนินงานของรัฐ งานธุรกิจและในการค้าร่วม ได้ถูกต้อง

ข้อ 1. ข้อใดคือความหมายที่ถูกต้องที่สุดของคำว่าสื่อสิ่งพิมพ์

- ก. สื่อที่ใช้ติดต่อสารทำความสะอาดเข้าใจกันโดยภาษาเขียนโดยใช้วัสดุกระดาษผ่านกระบวนการพิมพ์จากด้านบน
- ข. สื่อที่เกิดจากการกดทับของเครื่องจักร
- ค. สื่อที่เกิดจากการเขียนสีแล้วกดทับลงบนด้านบน
- ง. ผิดทุกข้อ

ข้อ 2. สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทต่างๆ จะมีลักษณะที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสิ่งใด

- ก. องค์ประกอบของตัวเองในด้านขนาดรูปร่าง
- ข. วัสดุประสงค์ในการจัดทำ
- ค. ราคา
- ง. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข.

ข้อ 3. นิตยสารต่างจากวารสารอย่างไร

- ก. นิตยสารจะมีการจัดหน้าพิมพ์ภายในพิเศษ
- ข. นิตยสารจะมีเนื้อหาหลากหลายหัวข้อ
- ค. นิตยสารจะใช้ชื่อร่วมและบอกรายวุฒิของผู้เขียนเรื่องเสมอ
- ง. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข.

ข้อ 4. แผ่นป้ายมีลักษณะใดตั้งต่อไปนี้

- ก. นิยมพิมพ์ด้วยหมึกสีเดียวบนกระดาษสีขาวขนาด A4 มีกำหนดออกประจำเป็นรายเดือน หรือรายสัปดาห์

- ข. เป็นหนังสือเล่มเล็กๆ ให้รายละเอียดในเรื่องได้เรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ
- ค. เป็นกระบวนการแผ่นเดียว คุณภาพไม่ค่อยดีนัก การเขียนไม่เจาะจงตัวผู้รับ ใช้ได้หลายวัสดุประสงค์ ส่วนมากมุ่งให้อ่านแล้วทิ้งไปไม่ต้องเก็บไว้
- ง. เป็นกระบวนการที่มักออกแบบหัวกระบวนการขึ้นเป็นพิเศษให้สามารถประทับใจผู้รับ
- ข้อ 5. สิ่งพิมพ์ใดต่อไปนี้มีลักษณะเป็นหนังสือเล่มเล็กๆ ออกเป็นครั้งคราวไม่กำหนดระยะเวลาออกประจำแน่นอน มุ่งให้ข้อมูลในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง แต่อาจมีเรื่องภายในเล่มหลายเรื่อง หลายๆ รูปแบบที่เกี่ยวข้องสนับสนุนกับประเด็นและวัสดุประสงค์ที่ตั้งไว้
- ก. จดหมายข่าว
- ข. นิตยสาร
- ค. อนุสาร
- ง. วารสาร
- ข้อ 6. สิ่งพิมพ์ใดคังต่อไปนี้มีลักษณะเป็นกระบวนการแผ่นเดียวมีขนาดประมาณ 4 นิ้ว คูณ 9 นิ้ว มักพิมพ์ด้วยกระบวนการคุณภาพดี และพับทอนไปมาได้
- ก. แผ่นพับ
- ข. อนุสาร
- ค. จดหมายข่าว
- ง. ชุดสาร
- ข้อ 7. ส่วนใดไม่ใช่องค์ประกอบในโปสเตอร์
- ก. พาดหัว
- ข. ข้อความ
- ค. สัญลักษณ์ของสถาบันหน่วยงาน
- ง. ชื่อโรงพิมพ์
- ข้อ 8. ผู้ใดเป็นผู้ผลิตหนังสือพิมพ์ฉบับแรกในແນວເອົ້າ
- ก. ໄປເຈິ້ງ
- ข. ວາງເຊືະ
- ค. ໄຊລັ້ນ
- ง. ວາງເປີະ
- ข้อ 9. ผู้ใดเป็นผู้ประคิນຮ່າກົນພົມທີ່ສໍາຫຼັບໃຊ້ກັນຕົວເຮິຍ ໂດຍໄດ້ເປັນຄົນແຮກຂອງໂລກ

- ก. กฎเต็นเบิร์ก
- ข. กฎเคมาลา
- ค. ไซลั่น
- ง. หมอกอบลัคเลย์

ข้อ 10. หนังสือพิมพ์ฉบับแรกในไทยที่ผลิตและเผยแพร่โดยหมอกอบลัคเลย์ ชื่อว่าอะไร

- ก. บางกอกโพสต์
- ข. บางกอกก
- ค. บางกอกกรีกโอดอร์
- ง. บางกอกวิชั่น

บทที่ 2
หลักเกณฑ์การออกแบบ (แบบทดสอบหลังเรียน)

จุดประสงค์เชิงพุทธิกรรม

1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและอธิบายหลักเกณฑ์การออกแบบในการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถประยุกต์ความรู้เรื่องหลักเกณฑ์การออกแบบมาใช้ในการออกแบบสื่อพิมพ์ได้

ข้อ 1. ข้อใดเป็นคำกล่าวที่ถูกต้องในเรื่องน้ำหนักขององค์ประกอบ

- ก. สีเข้มและสีอ่อนมีน้ำหนักใกล้เคียงกัน
- ข. สีอ่อนจะดูมีน้ำหนักมากกว่าสีเข้ม
- ค. สีเข้มจะดูมีน้ำหนักมากกว่าสีอ่อน
- ง. สีเข้มและสีอ่อนมีน้ำหนักเท่ากัน

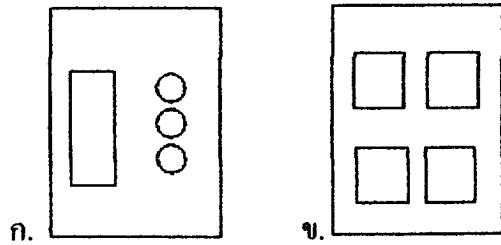
ข้อ 2. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ของการใช้ทิศทางในการสร้างความสนใจ

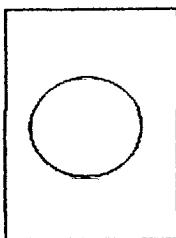
- ก. การซึ้งแนะนำผู้อ่านให้ติดตามข้อความ
- ข. ป้องกันมิให้ผู้อ่านสับสน
- ค. สร้างลำดับความต่อเนื่อง
- ง. กำหนดระยะเวลาของข้อเสนอ

ข้อ 3. ความสมดุล หมายถึง การวางแผนองค์ประกอบให้มีลักษณะใด

- ก. น้ำหนักเท่ากัน
- ข. จำนวนภาพเท่ากัน
- ค. ลักษณะตัวอักษรเหมือนกัน
- ง. ลักษณะของสีพื้นเหมือนกัน

ข้อ 4. ข้อใดเป็นการจัดสมดุลขององค์ประกอบชนิดซ้าย-ขวาไม่เหมือนกัน

ก.

ง. ถูกทุกข้อ

ข้อ 5. การจัดส่วนสัดของภาพหรือหน้าให้คูแปลกและน่าสนใจควรจัดลักษณะใด

- ก. จัดให้มีส่วนสัดขนาดเล็กมาก
- ข. จัดส่วนสัดให้เหมือนกันทั้งหมด
- ค. จัดให้มีส่วนสัดขนาดใหญ่
- ง. จัดให้มีส่วนสัดต่างๆ กัน

ข้อ 6. ความมีเอกภาพเกี่ยวกับกับข้อใด

- ก. การรวมองค์ประกอบ
- ข. การขยายองค์ประกอบ
- ค. การจัดกลุ่มองค์ประกอบ
- ง. การจัดลำดับองค์ประกอบ

ข้อ 7. การตรวจสอบความสมดุลในการจัดองค์ประกอบในสื่อสิ่งพิมพ์ ทำได้ด้วยวิธีการอย่างไร

- ก. มองผ่านเว้นขยาย
- ข. มองภาพนั้นในที่มีแสงสว่างน้อยๆ
- ค. หรือตามองภาพทั่งๆ
- ง. หรือตามองภาพใกล้ๆ

ข้อ 8. การใช้ตัวอักษรแตกต่างกันหลายแบบหลายมุมใน 1 หน้าจะเกิดอะไรขึ้น

- ก. สื่อสิ่งพิมพ์ไม่มีลักษณะเด่น
- ข. สื่อสิ่งพิมพ์ไม่เป็นเอกภาพ
- ค. สื่อสิ่งพิมพ์ไม่มีความสมดุล
- ง. สื่อสิ่งพิมพ์ไม่มีความกลมกลืนกัน

ข้อ 9. เมื่อจะจัดวางองค์ประกอบในหน้าสิ่งพิมพ์ควรคำนึงถึงสิ่งใดก่อนเป็นสิ่งแรก

- ก. การแบ่งสัดส่วนองค์ประกอบต่างๆ

- ข. ความสมดุลในการวางแผนค์ประกอบต่างๆ
- ค. ถือในการจัดวางแผนค์ประกอบต่างๆ
- ง. ความมีเอกภาพขององค์ประกอบต่างๆ

ข้อ 10. ข้อใดคือหลักของการจัดองค์ประกอบของภาพให้มีความสมกลมกลืนกัน เพื่อให้ได้ผลตามที่ต้องการ

- ก. สะคูคตาและสื่อความหมายในสิ่งเดียวกัน
- ข. สะคูคตาและสื่อความหมายได้หลายๆ อย่าง
- ค. เรียนรู้และสื่อความหมายได้หลายๆ อย่าง
- ง. เรียนรู้และสื่อความหมายได้โดยเดียว

บทที่ 3
การใช้ภาพประกอบ (แบบทดสอบหลังเรียน)

มุคประสังค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและนออกหลักการเลือกใช้ภาพประกอบในสื่อสิ่งพิมพ์ได้
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถอธิบายเทคนิควิธีการต่าง ๆ ในการใช้ภาพประกอบให้น่าสนใจได้

ข้อ 1. ภาพตัวอย่าง หมายถึง การจัดภาพลักษณะใด

- ก. ขยายภาพเล็กไปสุดแห่งกระบวนการ
- ข. ตัดบางส่วนของภาพออก
- ค. จัดให้กรอบภาพชัดเจนกระบวนการ
- ง. ขยายภาพให้เต็มหน้ากระดาษ

ข้อ 2. การบังภาพ หมายถึง ข้อใด

- ก. การปิดภาพทั้งหมด
- ข. การซ่อนบางส่วน
- ค. การปิดส่วนที่ไม่ต้องการออก
- ง. การปิดภาพเป็นส่วนๆ

ข้อ 3. การบังภาพที่คืนนี้จะต้องบังภาพลักษณะใด

- ก. บังภาพในส่วนอื่นๆ ที่ไม่ต้องการมีคลัง
- ข. บังภาพให้จากหลังมีความชัดขึ้น
- ค. นำภาพที่บังมาขยายเฉพาะส่วนที่ต้องการ
- ง. นำภาพที่บังมาขยายในทุกส่วน

ข้อ 4. การทำให้ภาพมีความต่อเนื่องกัน มีมุคประสังค์ใด

- ก. แสดงลำดับความสัมพันธ์ของภาพ
- ข. ชูใจให้ผู้อ่านติดตามเนื้อหา
- ค. ชี้นำให้ผู้อ่านอ่านข้อความสำคัญ
- ง. สร้างความน่าสนใจให้มากขึ้น

ข้อ 5. ภาพเป็นเด่นหรือภาพหน้าแรกของหนังสือความมีลักษณะอย่างไร

- ก. คมชัด
- ข. ขนาดใหญ่
- ค. สะบัดคลา
- ง. ถูกทุกข้อ

ข้อ 6. การทำภาพตัดต่อสามารถทำได้โดยตัดตอกกี่ด้าน

- ก. 1 ด้าน
- ข. 2 ด้าน
- ค. 3 ด้าน
- ง. ถูกทุกข้อ

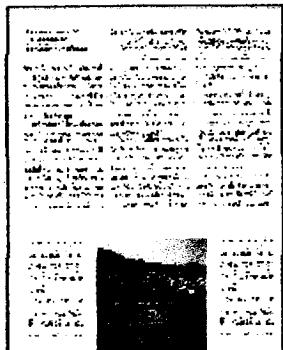
ข้อ 7. หากจำเป็นต้องใช้ภาพที่มีคุณภาพต่ำควรจัดภาพไว้ในส่วนใดของหน้า

- ก. ด้านบน
- ข. ด้านล่าง
- ค. ตรงกลาง
- ง. ครองใจให้ได้

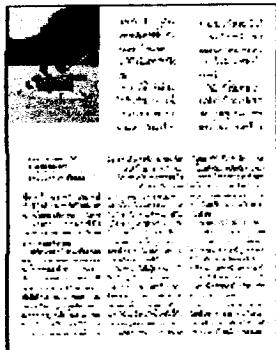
ข้อ 8. ในกรณีการเลือกภาพมาลงพิมพ์ในสิ่งพิมพ์ภาพแบบใดที่ไม่ควรนำมาลงพิมพ์ เพราะจะทำให้ได้ภาพที่ไม่ชัดเจน

- ก. ภาพวัว
- ข. ภาพถ่าย
- ค. ภาพที่ผ่านกระบวนการพิมพ์มาแล้ว
- ง. ภาพที่ฟิล์มสไลด์

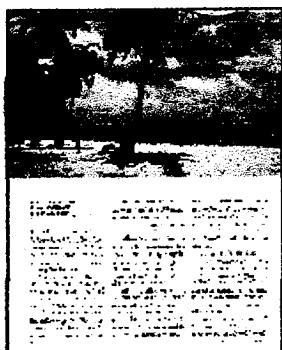
ข้อ 9. ภาพใดคือภาพตัดตก 2 ด้าน

ก.

ก.

ก.

ก.

ข้อ 10. เมื่อเราเลือกภาพประกอบมาใช้ในสิ่งพิมพ์ควรคำนึงถึงข้อใด

- ก. ความสัมพันธ์กับเนื้อหา
- ข. ความมีรายละเอียด
- ค. มีความคมชัด
- ง. ถูกทุกข้อ

บทที่ 4
การใช้สีในการพิมพ์ (แบบทดสอบหลังเรียน)

ขุคประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและบอกหลักการเลือกใช้สีเพื่อสร้างความสวยงามในสื่อสิ่งพิมพ์ได้
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถกำหนดสีสำหรับการพิมพ์ได้

ข้อ 1. สีที่มีความเข้มมากที่สุด คือสีใด

- ก. สีแดง
- ข. สีน้ำเงิน
- ค. สีเทา
- ง. สีดำ

ข้อ 2. ในกรณีที่ต้องการเน้นอะไร์ก์ตาม เพื่อให้มองเห็นได้ง่ายขึ้นควรใช้วิธีใด

- ก. เลือกพิมพ์สีใส่หนังที่มีลักษณะสติกไม่มีความเข้มมากๆ
- ข. เลือกพิมพ์สีใส่หนังที่โภนสีใกล้เคียงกับพื้นหลัง
- ค. เลือกพิมพ์สีหลายๆสีเพื่อให้ดูแตกต่างกัน
- ง. เลือกใช้สีดำเป็นสีหลักในการพิมพ์

ข้อ 3. การพิมพ์แบบสีสี จะได้ภาพลักษณะใด

- ก. ภาพที่มีเพียงสีสีเท่านั้น
- ข. ภาพขาวดำและสีแฉก
- ค. ภาพที่มีสีตรงข้ามกับต้นฉบับ
- ง. ภาพที่เหมือนตัวจริงของต้นฉบับ

ข้อ 4. การพิมพ์สีสี ประกอบคำขวัญมีกิพิมพ์สีอะไร

- ก. พื้น บานเย็น เหลือง ขาว
- ข. พื้น บานเย็น เหลือง คำ
- ค. นำเงิน บานเย็น เหลือง คำ
- ง. นำเงิน บานเย็น เหลือง คำ

ข้อ 5. ข้อใดคือความแตกต่างระหว่างการพิมพ์สองสีกับการพิมพ์สีเดียว

- ก. การจัดทำด้านฉบับ
- ข. กระดาษพิมพ์
- ค. หมึกพิมพ์
- ง. การแยกสี

ข้อ 6. การเลือกใช้สีใดสีหนึ่งเป็นสีพื้น ควรเลือกสีแบบใด

- ก. สีอ่อนไม่สูดดูด
- ข. สีอ่อนมีเม็ดสกรีนขนาดใหญ่
- ค. สีเข้มสะอาดตา
- ง. สีเข้มมีเม็ดสกรีนขนาดใหญ่

ข้อ 7. เพื่อเป็นการประหยัดค่าแม่พิมพ์ ในการ印ที่ใช้ภาพสีสีในหนังสือเล่มเดียวกัน ควรจัดวางไว้ ลักษณะใด

- ก. รวมภาพสีไว้ในหน้ากู่
- ข. รวมภาพสีไว้ในหน้าคู่
- ค. รวมภาพสีไว้ในปกเดียวกัน
- ง. รวมภาพสีไว้ท้ายๆ เล่ม

ข้อ 8. การพิมพ์สีเดียว เป็นการพิมพ์ลักษณะใด

- ก. 1 แผ่น พิมพ์ 4 ครั้ง ๆ ละ 1 สี
- ข. 4 แผ่น พิมพ์แผ่นละ 1 ครั้ง ๆ ละ 1 สี
- ค. 1 แผ่น พิมพ์ 4 ครั้งๆละ 4 สี
- ง. 4 แผ่น พิมพ์ 4 ครั้ง ๆ ละ 1 สี

ข้อ 9. สีใดให้ความรู้สึกลึกลับมีเสน่ห์

- ก. สีน้ำเงิน
- ข. สีฟ้า
- ค. สีเหลือง
- ง. สีดำ

ข้อ 10. ข้อใดคือหลักสำคัญของการพิมพ์สี

- ก. การแยกสี
- ข. การเลือกกระดาษ
- ค. การกำหนดสี
- ง. การกำหนดขนาดตัวอักษร

บทที่ 5
กระบวนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ (แบบทดสอบหลังเรียน)

จุดประสงค์เชิงพุทธิกรรม

1. เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าใจกระบวนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ได้
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถอธิบายกระบวนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์แต่ละกระบวนการได้

ข้อ 1. กระบวนการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ มีกระบวนการอะไรบ้าง

- ก. การร่างแบบชิ้ว การร่างแบบขยาย การร่างแบบละเอียด
- ข. กระบวนการเตรียมการก่อนการพิมพ์ กระบวนการรวมเนื้อหา กระบวนการพิมพ์
- ค. กระบวนการเตรียมการก่อนการพิมพ์ กระบวนการพิมพ์ กระบวนการหลังการพิมพ์
- ง. กระบวนการรวมเนื้อหา กระบวนการพิมพ์ กระบวนการเข้าเล่ม

ข้อ 2. การพิสูจน์อักษรอยู่ในกระบวนการใด

- ก. กระบวนการเตรียมการก่อนการพิมพ์
- ข. กระบวนการพิมพ์
- ค. กระบวนการร่างแบบ
- ง. ผิดทุกข้อ

ข้อ 3. เราไม่ควรใช้ภาษาnic ใหม่เป็นต้นฉบับ เพราะจะทำให้ภาพที่ได้ออกมาเป็น “ลายเสือ”

- ก. ภาพขาวดำ
- ข. ภาพสี
- ค. ภาพจากฟิล์มละเอียด
- ง. ภาพที่ผ่านกระบวนการพิมพ์มาแล้ว

ข้อ 4. หมายถึงอะไร

- ก. สถาบันที่คำหรือข้อความ
- ข. เว็บไซต์
- ค. ใส่เครื่องหมายคำนำ
- ง. เอาออก

ข้อ 5. หมายถึงอะไร

- ก. ย่อหน้าชื่นบรรทัดใหม่
- ข. เอาออก
- ค. เว้นวรรค
- ง. เลื่อนตัวมาให้ชิดกัน

ข้อ 6. หมายถึงอะไร

- ก. เลื่อนไปทางขวา
- ข. เลื่อนไปทางซ้าย
- ค. ใส่จุด
- ง. เอาออก

ข้อ 7. เลี้ยงเอาท์ หมายถึงอะไร

- ก. ต้นแบบขนาดเด็ก
- ข. แบบร่างหรือต้นแบบการจัดวางหน้าสิ่งพิมพ์เพื่อแสดงรายละเอียดองค์ประกอบบนสำลักญูต่างๆ
- ค. ต้นแบบขนาดใหญ่
- ง. ต้นแบบการจัดวางหน้าสิ่งพิมพ์ซึ่งเป็นแบบจำลองของสิ่งพิมพ์ทั้งหมด

ข้อ 8. งานพิมพ์สีสีเมื่อทำแม่พิมพ์จะได้แม่พิมพ์กี่แผ่น

- ก. 1 แผ่น
- ข. 2 แผ่น
- ค. 3 แผ่น
- ง. 4 แผ่น

ข้อ 9. เมื่อเราเข้าเล่นสิ่งพิมพ์แล้ว ขั้นตอนต่อไป คืออะไร

- ก. เก็บเล่น
- ข. เจ็บ
- ค. พับ
- ง. เข้าไป

ข้อ 10. การเข้าเล่นแบบอกไก่ เรียกอีกชื่อหนึ่งว่าอะไร

- ก. เย็บถี่
- ข. เย็บสัน
- ค. แบบໄສກາວ
- ง. แบบมุงหลังคา

ເຄລຍແບນທດສອບໜັງເຮືອນ

ນທີ 1

1.) ດ	2.) ຂ	3.) ຂ	4.) ດ	5.) ດ
6.) ດ	7.) ຂ	8.) ຂ	9.) ດ	10.) ດ

ນທີ 2

1.) ດ	2.) ດ	3.) ດ	4.) ດ	5.) ຂ
6.) ດ	7.) ດ	8.) ຂ	9.) ດ	10.) ດ

ນທີ 3

1.) ດ	2.) ດ	3.) ດ	4.) ຂ	5.) ຂ
6.) ຂ	7.) ຂ	8.) ດ	9.) ຂ	10.) ຂ

ນທີ 4

1.) ຂ	2.) ດ	3.) ຂ	4.) ຂ	5.) ຂ
6.) ດ	7.) ດ	8.) ຂ	9.) ດ	10.) ດ

ນທີ 5

1.) ດ	2.) ດ	3.) ຂ	4.) ດ	5.) ດ
6.) ຂ	7.) ຂ	8.) ຂ	9.) ຂ	10.) ຂ

ภาคผนวก ๙

รายชื่อผู้เขียน文章

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุ่นวรรณ รักผลกว่าง
อาจารย์กิตติพงษ์ สุวรรณราช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กฤติกา สังขวี

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพจน์ พฤกษะวัน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชชนก สวนสีดา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัวล ชินชาคำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพศรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม